

อภิปรายผล

จากข้อมูลที่ได้ค้นคว้าผ่านการวิเคราะห์จากเอกสารต่าง ๆ รวมทั้งการสัมภาษณ์เชิงลึกจากนักการเมืองหญิงซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ สามารถแบ่งการนำเสนอผลการศึกษาดังออกเป็น 3 ประเด็น ดังนี้

1. มุมมองของนักการเมืองหญิงที่มีต่อข่าวลือในเชิงผู้ชาย
2. แนวทางในการจัดการ ควบคุม และต่อรองของนักการเมืองหญิงในเรื่องข่าวลือในเชิงผู้ชาย
3. ผลกระทบจากข่าวลือในเชิงผู้ชายสำหรับนักการเมืองหญิง

มุมมองของนักการเมืองหญิงที่มีต่อข่าวลือในเชิงผู้ชาย

สำหรับนักการเมืองหญิงโดยรวมแล้ว ประเด็นที่สามารถโจมตีและทำลายความน่าเชื่อถือรวมถึง ลดคะแนนความนิยมจากประชาชนได้ดีที่สุดก็คือเรื่องในเชิงผู้ชาย เนื่องจากการเมืองไทยมีนักการเมืองหญิงน้อยคนที่ถูกโจมตีในเรื่องที่เกี่ยวกับการคอร์รัปชันหรือความไม่โปร่งใสในการบริหารประเทศ ดังนั้น ข่าวลือในเชิงผู้ชายซึ่งถือเป็นเรื่องยากต่อการหลีกเลี่ยงสำหรับนักการเมืองจึงถูกหยิบยกขึ้นมาเป็นประเด็นโจมตีเพื่อทำลายชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือของบุคคลสาธารณะในพื้นที่ทางการเมือง โดยอาศัยพื้นฐานของการที่คนในสังคมมักให้ความสนใจกับเรื่องพื้นที่ส่วนตัวของบุคคลอื่นเป็นเหตุผลรองรับ

“...ข่าวลือ ถ้าผู้หญิงต้องผู้ชายอันดับแรกเพราะว่าเรื่องทุจริตคอร์รัปชันอะไรจะน้อยมากเลย ผู้หญิงจะไม่ค่อยมีอยู่แล้ว เพราะว่าผู้หญิงจะมีความกลัวบาปมากกว่า แล้วอีกอย่างหนึ่ง จะมีผู้น้อย มีกิ๊ก มีอะไรก็น้อย ซึ่งจะไม่รู้ไหล...” (รังสิมา รอดรัศมี, สัมภาษณ์)

นอกจากนี้ สำหรับนักการเมืองหญิงบางคนแล้ว ข่าวลือในเชิงผู้ชายต่างก็ทำลายความน่าเชื่อถือของการเป็นนักการเมืองหญิงและนักการเมืองชายได้อย่างไม่แตกต่างกัน แม้ว่าความคาดหวังจากสังคมในเรื่องของพฤติกรรมทางเพศระหว่างความเป็นหญิงและความเป็นชายจะถูกให้คุณค่าที่แตกต่างกัน แต่ก็มีนักการเมืองหญิงบางส่วนที่เห็นว่า ในความเป็นจริงนั้น เมื่อเกิดกรณีปัญหาในเรื่องของการโจมตีพฤติกรรมทางเพศของบุคคลสาธารณะในทางการเมือง นักการเมืองหญิงต่างหากที่จะได้รับความเสียหายในระดับ ที่รุนแรงมากกว่านักการเมืองชาย

...ต้องบอกว่าอาชีพนักการเมืองสำหรับผู้หญิง สังคมไทยเองก็ยังเหมือนกับให้การยอมรับน้อยกว่า มองผู้หญิงเหมือนเหยาะแหยะหรือเป็นเพศที่แบบอ่อนแอ เพราะฉะนั้น พอมีข่าวเดียวกันเกิดขึ้นกับผู้ชายและผู้หญิง ความรู้สึกที่มันกระทบและอ่อนไหวและรุนแรง มันจะเกิดขึ้นกับผู้หญิงมากกว่า ถ้าข่าวเดียวกันเลยมากกว่าผู้ชาย ก็จะมีแนวโน้มผู้หญิงก็เป็นแบบนี้ ถ้าเป็นข่าวนั้นเกิดขึ้นกับผู้ชายก็อาจรู้สึกว่าย่ำแย่ แต่ degree ย่ำแย่ไม่เท่ากัน อันนี้ถือเป็นเรื่องที่เสียเปรียบ... (จณิสตา ลิวเฉลิมวงศ์, สัมภาษณ์)

ในขณะที่นักการเมืองหญิงบางคนกลับมีความเห็นว่าข่าวลือไม่ได้สร้างผลในแง่ร้ายแต่เพียงอย่างเดียว หากแต่สามารถถูกแปรเป็นพลังและแรงขับเคลื่อนเพื่อให้ผู้หญิงต้องมีความมุ่งมั่นในการทำงานทางการเมืองที่เพิ่มมากขึ้น

“...ถ้าเรารู้ว่าเราบริสุทธิ์ใจ เราไม่ต้องกลัว อันนี้คือยาชูกำลัง ไม่ได้เป็นสิ่งบั่นทอนนะ เราจะต้องเอาประเด็นการโจมตีมาเป็นพลังให้เราว่าเมื่อเขาโจมตี ต้องทำให้เราต้องยิ่งเดินเข้าหาประชาชนให้มาก...” (รังสิมา รอดรัศมี, สัมภาษณ์)

อย่างไรก็ตาม สำหรับผู้ศึกษาแล้ว มุมมองของนักการเมืองหญิงที่มีต่อข่าวลือในเชิงผู้สาวดังกล่าวข้างต้น สะท้อนให้เห็นถึงความหลากหลายในวิถีคิด ซึ่งส่งผลกระทบต่อการใช้แนวทางการจัดการกับปัญหาที่มีความซับซ้อนและหลากหลายอย่างแตกต่างกัน

ลือ : มุมมองกับการนำเสนอข่าว (ลือ)

การพูดถึงแนวทางในการจัดการ ควบคุม และตอรองเรื่องข่าวลือในเชิงผู้สาว สำหรับนักการเมืองหญิงหลายคนนั้น มีการพูดถึงถึงสื่อมวลชนในแง่ของการร้องขอความร่วมมือจากสื่อในการนำเสนอข่าวลือในทางที่สร้างสรรค์และเพื่อไม่ให้เป็นการตอกย้ำถึงความเสียหายที่นักการเมืองในฐานะที่เป็นผู้หญิงต้องได้รับ ดังนั้น เพื่อให้การศึกษาในครั้งนี้มีความรอบด้านในการศึกษาที่เพิ่มมากขึ้น ผู้ศึกษาจึงได้ทำการสัมภาษณ์สื่อมวลชนถึงมุมมองที่มีต่อข่าวลือในเชิงผู้สาวของนักการเมืองหญิง รวมถึงแนวทางในการจัดการกับข่าวลือของนักการเมืองหญิง ทั้งนี้ เนื่องจากการรับฟังข้อคิดเห็นจากนักการเมืองหญิงเพียงฝ่ายเดียว อาจทำให้การศึกษาในครั้งนี้เกิดอคติในทางวิชาการได้

...ข่าวลือบางครั้งเราต้องยอมรับว่ามันก็มีมูล แต่บางครั้งก็อาจจะถูกสร้างขึ้นมาเพื่อลดความน่าเชื่อถือของผู้หญิงคนหนึ่ง ก็เป็นวิธีการที่ค่อนข้างทำให้สังคมเชื่อว่าเวลาที่ผู้หญิงทำอะไรที่ผู้ชายทำได้หรืออาจจะทำได้ดีกว่าผู้ชาย เนื่องจากการเมืองเป็นเรื่องของอำนาจ เป็นเรื่องของผู้ชาย มันก็เลยถูก ตั้งคำถาม ถูกสงสัยว่าผู้หญิงคนหนึ่งจะเข้ามาสู่การเมือง ซึ่งหมายถึงการที่ต้องมีทั้งเงิน ต้องมีบารมี ทำไมผู้หญิงคนนี้ถึงเทียบเท่าผู้ชายได้ ก็คงไม่พ้นการที่ต้องเอาตัวเข้าแลก

ซึ่งบางคนก็อาจจะเป็นอย่างนั้นจริง แต่บางคนก็ใช้ความสามารถล้วน ๆ ในการเข้ามาสู่การเมือง มันก็เลยทำให้ผู้หญิงที่เขาทำงาน ด้วยความสามารถจริง ๆ ก็จะถูก discredit ไปด้วย และทำให้พลังของผู้หญิงที่จะเข้ามาช่วยทางการเมือง ลดน้อยลง คือพี่กำลังบอกว่า ผู้หญิงบางคนทำตัวแบบนั้นแล้ว ผลกระทบมันเกิดกับผู้หญิงวงกว้างมาก และพอเขาเข้าสู่การเมืองแล้ว ก็จะถูกตีตราหรือถูกยึดมั่นว่าเป็นแบบเดียวกับคนบางคนไปแล้ว ทีนี้ก็จะเป็น ผลลบนว่านักการเมืองหญิงก็จะถูกสังคมมองไปในแง่ลบ ซึ่งทำให้เสียงของผู้หญิงมันถดถอยไปอีก เพราะฉะนั้นสื่อเองก็ต้องหันกลับมาดูว่าเรานำเสนอข่าวเรื่องนี้ มันได้อะไรหรือเปล่า ซึ่งถ้ามองว่าเป็นเรื่องของจริยธรรมในวิชาชีพทางการเมืองก็ได้ แต่ถามว่าในหลายกรณีมีสื่อนำเสนอจนถึงที่สุดที่จะเอาผิดกับนักการเมืองหญิงพวกนั้นหรือเปล่า เพราะมักจะปล่อยข่าวเสร็จ พูดว่ามีข่าวลืออย่างนี้ ๆ เสร็จจบ แล้วก็ ลงข่าวว่านักการเมืองออกมาแก้ข่าวว่าไม่มีอะไร แล้วเรื่องมันก็จบไป ไม่มีการนำไปสู่กระบวนการตรวจสอบหรือเอาหลักฐานมาพูดกัน ซึ่งมันก็เป็นจุดด้อยของสื่อด้วย แม้ว่าข่าวพวกนั้นมักจะขายได้ก็ตาม

แต่เมื่อผู้หญิงเลือกเข้ามาเล่นการเมือง คุณคือบุคคลสาธารณะ บางทีความรู้สึกมันมีเหมือนกัน เหมือนที่เราเห็นใจเหม่ม คัทรียา แต่เราก็ต้องกลับมาตั้งคำถามว่านักการเมืองทุกคนต้องตรวจสอบได้ เพราะฉะนั้น เรื่องแบบนี้สำหรับนักการเมืองเป็นเรื่องไม่เหมาะสม ถามว่าสื่อต้องมั่นใจว่าสิ่งที่สื่อนำเสนอ นั้น สื่อมีหลักฐานที่จะทำให้เรื่องนั้นมันไม่ใช่เป็นข่าวลือลอย ๆ เพราะว่าข่าวลือลอย ๆ หลาย ๆ ข่าว พอมันเยอะเข้า มันกลายเป็นเรื่องปมในสังคม ชาวบ้านก็ยังไม่รู้ว่าจะอะไรคือจริงเท็จ แต่เรื่องแบบนี้ มันฟังแล้วมันน่าเชื่อ ก็เลยเชื่อกันไว้มาก่อน แต่จุดหนึ่งก็คือ เรื่องที่สื่อนำเสนอหรือเรื่องที่สื่อเน้นย้ำมาก ๆ นั้น ทำไปเพื่อนำไปสู่การแก้ไขหรือไปเอาผิดผู้หญิงคนนั้นให้ถึงที่สุดกันแน่หรือเปล่า เพราะฉะนั้น สื่อต้องตั้งคำถามว่าเราต้องการนำเสนอข่าวผู้หญิงที่เข้าไปเล่นการเมืองแบบไหน แล้วคิดว่าข่าวไหนที่จะทำให้ผู้หญิงเข้ามาเล่นการเมืองแล้วมีประโยชน์กับประชาชน หรือจะอย่างไร้ประโยชน์ให้เกิดการสร้างทัศนคติหรือเปลี่ยนทัศนคติของผู้หญิงที่ยังยอมเอาตัวเข้าแลก สรุปก็คือสื่อต้องปรับวิธีการนำเสนอข่าวเหมือนกัน หรือหากต้องการตรวจสอบจริง ๆ ก็ต้องให้ได้เหมือนกรณีของอดีตประธานาธิบดีสหรัฐฯ บิล คลินตัน ที่ทั้งสื่อทั้งสังคมก็ทำการตรวจสอบกันเป็นจริงเป็นจัง

อย่างกรณีของเหม่ม คัทรียา ที่มีการออกมาพูดว่าสื่อทำเกินไป แต่สื่อก็ต้องตั้งคำถามกลับไปเหมือนกันว่าพวกนี้คือบุคคลสาธารณะ คุณปฏิเสธไม่ได้ คุณต้องให้เราตรวจสอบทุกเรื่อง ถามว่าคำว่าสิทธิส่วนบุคคล แต่ละคนมีสิทธิที่จะปกป้องสิทธิส่วนบุคคลของตัวเองหรือไม่ เพราะว่าทุกคนเรียกร้องสิทธิเสรีภาพ สื่อเองก็เรียกร้องสิทธิเสรีภาพ แต่ในขณะเดียวกันคุณบอกว่าใครก็ตามที่เป็นบุคคลสาธารณะ คุณต้องตรวจสอบทุกเรื่อง รวมถึงเรื่องส่วนตัว แต่บุคคลบางคนที่ไม่ใช่บุคคลที่อยู่ในวงการสาธารณะหรือดาราที่อยู่ได้เพราะแรงศรัทธาของประชาชน ก็ต้องยอมรับว่าคน

พวกนี้ก็ไม่สมควรอยู่ในข่ายที่เราจะไปละเมิดสิทธิหรือไปนำเสนออะไรได้ แต่ว่าสื่อต้องตั้งคำถามกลับไปว่าเรื่องที่ไปละเมิดเขา มีผลกระทบกับประเทศชาติมากน้อยแค่ไหนด้วย อย่างเรื่องนี้ ก็ต้องตอบว่าจริยธรรมนักการเมืองมันดูหมิ่นเหม่ มันทำให้ระบบการเมืองมันดูไม่ถูกต้อง อย่างกรณีของผู้หญิงคนหนึ่งไปมีอะไรกับหัวหน้าพรรค มันก็ไม่ใช่เรื่องที่ถูกต้องในระบบการเมืองไทย ซึ่งส่วนตัวเห็นว่าเรื่องนี้ถือเป็นการผิดจริยธรรมจนถึงขั้นต้องออกจากตำแหน่งด้วยซ้ำ เพราะฉะนั้น เรื่องนี้ก็ถือว่ามีไม่ได้มองที่ผู้หญิงฝ่ายเดียว แต่ต้องมองถึงผู้ชายผู้กระทำด้วย ถ้าเกิดเป็นถึงนายกฯ ไม่ใช่เรื่องเล็ก แต่ในขณะเดียวกัน ถ้าเป็นหัวหน้าครอบครัวหนึ่งไปมีอะไรกับลูกน้อง ถึงแม้ว่าจะเป็นนายกสมาคม แล้วไปมีอะไรกับผู้หญิง มันก็ไม่มีใครเดือดร้อนนอกจากคนในสมาคม แต่คนอื่นก็ไม่มีสิทธิเข้าไปยุ่ง จริงอยู่ความรู้สึกของคนที่ถูกนำเสนอข่าว เขารู้สึกว่ามันละเมิดเขา แต่คนบางคนที่ตั้งคำถามกลับว่าคุณคือบุคคลสาธารณะ ซึ่งต้องถามต่อไปว่าสังคมไทยยอมรับได้ไหมว่าคุณคนสาธารณะไม่ควรปกปิดข้อมูลหรือว่าควรให้เขาปกปิด ในความเป็นจริงเส้นแบ่งของการละเมิดสิทธิกับการเป็นบุคคลสาธารณะมันบางมาก มันก็อาจจะมียุทธศาสตร์ที่บอกว่ามันแรงไปที่จะไปแฉเขา ในขณะที่มีบางคนบอกว่าต้องตรวจสอบ ถูกต้องแล้ว...” (ชวิตา วาทินชัย, สัมภาษณ์)

การแบ่งแยกความเป็นพื้นที่ส่วนตัว-พื้นที่สาธารณะ จากประเด็นข่าวลือในเชิงชู้สาว

เมื่อพิจารณามุมมองของนักการเมืองหญิงในเรื่องเกี่ยวกับข่าวลือเชิงชู้สาวแล้ว ทำให้เกิดคำถามว่า เหตุใดเมื่อผู้หญิงมีโอกาสเข้าไปมีบทบาทและอำนาจในโครงสร้างทางการเมืองที่เป็นทางการ ซึ่งถือเป็นพื้นที่สำหรับผู้ชายตามลักษณะของการแบ่งงานกันทำตามเพศ (Sexual Division of Labour) โดยการแบ่งพื้นที่สำหรับงานหรือบทบาทของคนทั้งสองเพศออกเป็นโลกในบ้านและโลกนอกบ้าน (Public and Private Sphere) นั้น แต่เหตุใดประเด็นชู้สาวซึ่งสมควรที่จะถูกจัดวางให้อยู่ในตำแหน่งของพื้นที่ส่วนตัว จึงส่งผลกระทบต่อผู้หญิงในพื้นที่ทางการเมืองซึ่งถือเป็นเป้าหมายสูงสุดของการปลดปล่อยผู้หญิงจากระบบความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมหรือเหตุใดเพศสภาพจึงยังคงติดตามผู้หญิงไปในทุกพื้นที่ของการทำกิจกรรม ไม่ว่าจะโลกในบ้านหรือโลกนอกบ้าน ซึ่งประเด็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อคิดเห็นของ ดร. ชลิตาภรณ์ ส่งสัมพันธ์ นักวิชาการด้านสตรีศึกษา ที่มีต่อประเด็นในเรื่องของการควบคุม จัดการ และต่อรองของนักการเมืองหญิงต่อประเด็นเรื่องเพศผ่านการศึกษาเรื่องข่าวลือเชิงชู้สาว ดังนี้

“...การโจมตีนักการเมืองหญิงด้วยประเด็นข่าวลือชู้สาวถือเป็นการใช้ sexuality เพื่อโจมตีนักการเมืองหญิง ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับว่านักการเมืองเหล่านั้นจะ manage เรื่องนี้ด้วยวิธีการอย่างไร อย่างไรก็ตาม มีเรื่องที่เราควรที่จะตั้งคำถามต่อไปว่า 1) จริง ๆ แล้ว นักการเมืองทั้งหญิง

และชายที่ถูกโจมตีด้วยเรื่อง sexuality เพื่อมา discredit มันทำให้เกิดการตั้งคำถามได้ว่า ความเชื่อหลักของเสรีนิยมประชาธิปไตยที่บอกว่าพื้นที่ชีวิตของคนแบ่งแยกออกจากกัน คือ พื้นที่สาธารณะ และพื้นที่ส่วนตัว จริง ๆ แล้วมันแบ่งแยกจากกันได้ไหม 2) เรื่องพวกนี้ทำร้ายนักการเมืองหญิงมากกว่านักการเมืองชายจริงหรือไม่ หรือในความเป็นจริงแล้ว มันต้องเป็นเรื่องแล้วแต่กรณีแล้วแต่รายละเอียด ซึ่งเราไม่สามารถมี pattern ใหญ่เกี่ยวกับเรื่องนี้ จริงหรือไม่ 3) วิธีตอบที่ใช้หลักการแบ่งพื้นที่ส่วนตัวและพื้นที่สาธารณะ วิธีตอบแบบนี้มันเป็นคำตอบ standard แต่การที่คุณโจมตีด้วยเรื่องแบบนี้แสดงว่าพื้นที่มันไม่ได้แบ่งออกจากกันจริงหรือไม่.4) ประเด็นที่ควร research ต่อไปก็คือ เรื่องบางเรื่องคุณละเมิดแล้วคนก็ประณามระดับหนึ่ง ในขณะที่บางเรื่องที่คุณละเมิดกลับถูกประณามในระดับที่มากกว่า..” (ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์, สัมภาษณ์)

สำหรับคำอธิบายหลักที่สามารถใช้ตอบคำถามในเรื่องนี้ได้ดีที่สุด ควรเริ่มต้นจากการพูดถึงการให้คำนิยามของคำว่า “การเมือง” ที่เปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือ จากเดิมที่คนในสังคมจำนวนมากมีความเข้าใจว่าการเมืองนั้น เป็นเรื่องของพื้นที่หรืออาณาบริเวณเฉพาะที่แยกจากส่วนอื่นของชีวิตทางสังคมของมนุษย์อย่างเศรษฐกิจ สังคม หรือวัฒนธรรม และแต่ละส่วนจะมีหลักการของการจัดความสัมพันธ์ที่ต่างกัน จึงส่งผลให้การเมืองในความหมายที่เชื่อมโยงกับอาณาบริเวณเฉพาะนี้เป็นเรื่องของกิจกรรมและความสัมพันธ์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับรัฐและรัฐบาล เป็นการเมืองที่เกิดขึ้นในรัฐสภา ทำเนียบรัฐสภา พรรคการเมืองและในการเลือกตั้ง รวมถึงสถาบันที่เป็นทางการที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาลและการปกครองซึ่งเป็นเรื่องของกระบวนการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับประเด็นสาธารณะที่กระทบกับคนหมู่มากและเกิดขึ้นในพื้นที่สาธารณะ รวมทั้งเกี่ยวข้องกับเรื่องใหญ่หรือเป็นเรื่องของโครงสร้างและการทำงานของรัฐบาลซึ่งส่งผลต่อพลเมืองของรัฐและความสัมพันธ์ระหว่างรัฐ ซึ่งคนแต่ละคนสามารถเข้าไปเกี่ยวข้องหรือถอนตัวจากการเมืองได้

หากแต่ในความเป็นจริง สำหรับแนวคิดสตรีนิยมแล้ว การเมืองไม่ได้จำกัดอยู่แต่กิจกรรมในพื้นที่สาธารณะเท่านั้น แต่แง่มุมของชีวิตทางสังคมของมนุษย์ที่เคยถูกจัดว่าอยู่นอกขอบเขตของการเมืองหรือ ไม่ใช่ประเด็นทางการเมืองก็ไม่ได้หลุดพ้นจากกลไกของอำนาจในการกำหนดความหมายและกำกับควบคุมความหมายของการเมืองที่กว้างขวางเช่นนี้ ดังนั้น จึงทำให้ทุกแง่มุมในชีวิตของคนถือเป็นเรื่องการเมือง อีกทั้งกิจกรรมหลายประเภทที่เคยอยู่นอกขอบเขตความสนใจหรือการจัดการของการเมืองที่เป็นทางการจึงควรถูกทำให้เป็นหรือกลายเป็นประเด็นสาธารณะที่รัฐและสังคมต้องใส่ใจ ทั้งนี้ รวมถึงการมองว่า การกระทำที่ถูกจัดว่าเป็น “เรื่องส่วนตัว” ของคนในสังคมว่ามีความเป็นการเมืองเพราะมีอำนาจเข้าไปกำกับควบคุม เรื่องส่วนตัวในลักษณะเช่นนี้จึงกลายเป็นทั้งประเด็นของการศึกษาทำความเข้าใจทางสังคมศาสตร์และการต่อสู้ทางการเมือง

นอกจากนี้ อาณาบริเวณส่วนตัวของคนซึ่งเคยถูกมองว่าปลอดจากการเมืองและรัฐไม่ควรเข้าไปแทรกแซงกิจกรรมที่เป็นเรื่องส่วนตัวของปัจเจกชนที่ควรจะมีเสรีภาพในการดำเนินกิจกรรมส่วนตัวตามความพึงพอใจ ตราบเท่าที่การกระทำหรือกิจกรรมนั้นไม่กระทบกระเทือนหรือละเมิดสิทธิของผู้อื่น เช่นกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับพื้นที่ส่วนตัวซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับเพศสภาพและเพศวิถี การกินอยู่ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความสะอาดของร่างกายและที่อยู่อาศัย ตลอดจนการเจริญพันธุ์เพื่อสร้างสมาชิกใหม่ของสังคม และการเลี้ยงดูลูกอ่อนเกล้าเด็ก ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ถูกจัดให้เป็นภาระหน้าที่ของครัวเรือน โดยผู้ที่ถูกจำกัดหรือยึดโยงกับครัวเรือน ได้แก่ ภรรยา แม่ ลูกสาว หรือคนรับใช้ คอยรับผิดชอบทำหน้าที่เหล่านี้ โดยที่ความสัมพันธ์และกิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ส่วนตัวซึ่งเคยเข้าใจกันว่าไม่เกี่ยวข้องและแยกขาดจากการเมืองที่เป็นทางการ จึงถูกกำกับควบคุมโดยกลไกของอำนาจ อันได้แก่การครอบงำและการสยบยอม ซึ่งเกี่ยวข้องกับการจัดสรรบทบาทหน้าที่ของคนและการกำหนดกรอบความถูกต้องดีงามของการกระทำทางสังคม เช่น การเลี้ยงดูเด็ก ถูกจัดให้เป็นภารกิจหลักของแม่ เป็นต้น ดังนั้น การแสดงออกทางเพศของคนในสังคมตั้งแต่การแต่งกาย กิริยามารยาท รวมทั้งความสัมพันธ์ทางเพศของผู้อื่นจึงควรอยู่ในกรอบที่เชื่อว่าเป็นที่ยอมรับว่าถูกต้องเหมาะสม

อย่างไรก็ตาม แนวคิดเกี่ยวกับ “การเมือง” ที่เปลี่ยนไปเช่นนี้ ทำให้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองมีความหลากหลายมากขึ้น ประเด็นและวิธีการในการศึกษาจึงควรขึ้นอยู่กับการให้คำนิยามว่าอะไรคือการเมือง เพราะถ้าเป็นผู้ที่มองการเมืองในฐานะการปกครองและการกำหนดนโยบายสาธารณะสนใจก็จะศึกษาในประเด็นที่ต่างจากนักสังคมศาสตร์ที่นิยมการเมืองในความหมายกว้างว่าเป็นเรื่องของอำนาจและความสัมพันธ์เชิงอำนาจ อย่างไรก็ตาม อาณาบริเวณทางการเมืองที่เป็นเรื่องของรัฐและรัฐบาลได้เปลี่ยนแปลงไปมาก การเปลี่ยนรากฐานความเชื่อเกี่ยวกับสิทธิทางการเมืองของคนในสังคม จากการให้ความสำคัญกับคุณสมบัติเฉพาะที่ได้มาโดยกำเนิดในการกำหนดที่ทางและบทบาทของคนมาสู่ความเชื่อในความเป็นสากลของสิทธิทางการเมืองที่เท่าเทียมกันของปัจเจกชนที่ทรงพลังอำนาจ โดยรัฐเป็นเพียงสถาบันที่รับมอบอำนาจบางส่วนมาจัดการให้การอยู่ร่วมกันของมนุษย์เป็นไปอย่างสันติและเพื่อประโยชน์ของ ส่วนร่วม ได้ทำให้พื้นที่ทางการเมืองในความหมายแคบถูกเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมด้วย การอ้างอิงสิทธิทางการเมืองของคนหลายกลุ่มที่เดิมไม่ได้ถูกรวมอยู่หรือเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินการทางการเมืองที่จำกัดอยู่ภายในคนกลุ่มเล็ก จึงทำให้ผู้คนหลากหลายกลุ่มได้เข้ามาสู่พื้นที่เฉพาะทางการเมืองที่เป็นทางการเพื่อเรียกร้องให้รัฐสนองความต้องการหรือปกป้องวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคน คนที่ใช้สิทธิความเป็นพลเมืองจึงมีความแตกต่างหลากหลายในเรื่องของความต้องการและระบบความเชื่อ ความหมายรวมทั้งมาตรฐานความถูกต้อง ดีงาม การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ได้ทำให้ประเด็นที่ถูกทำให้

เป็นเรื่องสาธารณะ และเวทีของการต่อสู้/ต่อรองโต้แย้งเกี่ยวกับความต้องการมีความหลากหลายมากขึ้น หลายประเด็นที่ถูกจัดว่าเป็น “เรื่องเล็ก” ที่อยู่นอกกรอบของการเมืองในความหมายแคบ หรือเคยเป็นประเด็นที่เชื่อกันว่าเป็นสากลที่ได้รับการยอมรับอย่างไม่ถูกตั้งคำถามได้กลายเป็นเรื่อง ที่หลายกลุ่มได้เถียง/ไม่เห็นพ้องต้องกัน ภาพของการเมืองที่เป็นทางการจึงสลับซับซ้อนกว่าความ เข้าใจเดิม

อย่างไรก็ตาม แง่มุม “ส่วนตัว” หลายประการที่ถูกเสนอว่ามีความเป็นการเมืองได้ถูก นำเสนอเป็นประเด็นสาธารณะเพื่อให้รัฐจัดการในรูปของการจัดสรรสวัสดิการ หรือการยอมรับ/ รับรองโดยกฎหมาย คนหลากหลายกลุ่มต่างก็ต่อสู้/โต้แย้งกัน เพื่อแสดงให้เห็นความเป็น สาธารณะและความสำคัญของประเด็นที่ตนเกี่ยวข้อง ผู้คนในสังคมต้องการให้รัฐดำเนินการกับสิ่ง ที่เขาหรือเธอเห็นว่าไม่ถูกต้อง ในขณะที่คนหลายกลุ่มต้องการจะรักษากรอบกติกาเกี่ยวกับการอยู่ ร่วมกันและวิถีชีวิตทางสังคมอย่างที่เป็นอยู่ไว้ ในขณะที่คนอีกหลายกลุ่มเรียกร้องสิทธิที่จะต่างไป จากคนอื่น ๆ ในสังคมในแง่มุมที่เกี่ยวกับวิถีชีวิตและระบบความเชื่อความหมายของตน คนจำนวน ไม่น้อยได้พยายามจะรักษาแง่มุมที่ถูกมองว่าเป็นเรื่องส่วนตัวเป็นอย่างยิ่งของตน อย่างการแสดง ออกของเพศสภาพหรือรสนิยมทางเพศด้วยการ “ข้ามเขตแดน” เข้าไปในพื้นที่สาธารณะเพื่อจะ เรียกร้องหรือรักษาสีทิวในความเป็นส่วนตัว ในบริบทเช่นนี้ระบบการเมืองอย่างประชาธิปไตยจะไม่มี

ประสิทธิภาพนัก ถ้ายังยึดติดอยู่กับการเมืองที่เป็นทางการของการเลือกตั้ง รัฐสภาและรัฐบาล ขอบเขตของการเมืองได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก การเมืองได้กลายเป็นเรื่องของการโต้เถียงว่า อะไรบ้างที่เป็นประเด็นสาธารณะที่รัฐและสังคมควรให้ความสำคัญหรือจัดการ

ดังนั้น ประเด็นที่ถูกนำเสนอเข้าสู่การเมืองที่เป็นทางการซึ่งมีความแตกต่างหลากหลาย และมีรากฐานของระบบความเชื่อความหมายที่ต่างกันด้วยหลายเรื่องจึงถูกมองว่าเป็นเรื่องเล็ก หรือไม่น่าจะมีความสำคัญนัก แต่เป็นเรื่องใหญ่ที่ต้องต่อสู้สำหรับคนบางกลุ่ม โลกทางสังคมและ การเมืองจึงเต็มไปด้วยความเห็นต่างและความขัดแย้งในประเด็นที่ผู้คนหลายกลุ่มเห็นว่าเคยเป็น เรื่องที่ไม่ต้องพูดถึง เพราะ คนส่วนใหญ่เห็นคล้ายคลึงกัน “เวที” ของการดำเนินการและการต่อสู้ ทางการเมืองเป็นไปไม่ได้หลายที่ โดยไม่ได้จำกัดอยู่แต่เพียงในสถาบันและวิธีการของการเมืองที่เป็น ทางการตามความหมายและความเข้าใจการเมืองอย่างแคบ ๆ อย่างไรก็ตามสถาบันและกลไกของ รัฐ เช่น รัฐสภาหรือรัฐบาลก็ยังเป็นเวทีทางการเมืองหลักของการต่อสู้ของคนหลายกลุ่มที่ต้องการ จะส่งอิทธิพลต่อการกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับชีวิตทางสังคม การแบ่งสรรทรัพยากร “ส่วนรวม” หรือการกำหนดทิศทางของสังคมให้เป็นไปในทิศทางที่ตนต้องการ การต่อสู้ทางการเมืองของกลุ่ม คนที่มีความแตกต่างของระบบความเชื่อความหมายและ ไม่เท่าเทียมกันในเชิงอำนาจในหลาย

กรณีจึงเป็นเรื่องของการผลักดันกฎหมายหรือนโยบายสาธารณะ โดยการนำเสนอ ได้แย้งและต่อรอง เพื่อปกป้องหรือผลักดันมาตรฐานความถูกต้องดั้งเดิมที่ตนเชื่อ (ชลิตาภรณ์ ส่งสัมพันธ์, 2549, น. 2-7)

สำหรับผู้ศึกษาแล้ว มีความเห็นว่าการที่ค่านิยมของการเมืองเปลี่ยนแปลงไปซึ่งส่งผลต่อความ ไม่ชัดเจนในเรื่องของเส้นแบ่งของการเป็นพื้นที่สาธารณะและพื้นที่ส่วนตัว ทำให้ตอบข้อสันนิษฐานข้างต้นได้ว่า เหตุใดข่าวลือในเชิงชู้สาวซึ่งควรถูกจัดวางให้อยู่ในพื้นที่ส่วนตัว จึงถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการทำลายความน่าเชื่อถือของนักการเมืองทั้งหญิงและผู้ชายซึ่งถือเป็นอาชีพที่ถูกจัดวางให้อยู่ในพื้นที่สาธารณะได้เป็น 2 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นแรก เรื่องเพศ (Sex) ซึ่งถูกจัดว่าเป็นเรื่องส่วนตัวของมนุษย์และปลอดจากการเมืองเช่นเดียวกับแง่มุมส่วนตัวอื่น ๆ อย่างเช่น อารมณ์ ความรู้สึก การดูแลเนื้อตัวร่างกาย ความสัมพันธ์และ การอยู่ร่วมกัน ครอบครัว/ครัวเรือน ฯลฯ และมักถูกมองว่าเป็นเรื่องธรรมชาติ และเป็นความต้องการพื้นฐานอย่างหนึ่งของมนุษย์เช่นเดียวกับความหิวหรือความกระหายนั้น การที่เรื่องเพศถูกเชื่อมโยงกับความเป็นธรรมชาติเช่นนี้ จึงทำให้ระบบความหมายและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศและความสัมพันธ์ทางเพศไม่เคยถูกตั้งคำถาม จนกระทั่งเมื่อประเด็นการโจมตีนักการเมืองด้วยเรื่องข่าวลือในเชิงชู้สาว ถูกทำให้กลายเป็นประเด็นสาธารณะและถูกใช้เป็นเครื่องมือในการทำลายความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงของทั้งนักการเมืองหญิงและนักการเมืองชาย จึงถือเป็นตัวอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่า แท้ที่จริงแล้วเรื่องเพศกลับเป็นแง่มุมของชีวิตมนุษย์ที่ถูกควบคุมและกำกับอย่างเข้มงวดโดยสังคม ศาสนา และรัฐ หรือเราอาจกล่าวได้ว่าการแสดงออกและความสัมพันธ์ทางเพศของคนถูกตัดสินโดยมาตรฐานทางศีลธรรมหรือผลกระทบต่อสังคมส่วนรวมมากกว่า ความพึงพอใจหรือผลกระทบต่อคนที่เกี่ยวข้องโดยตรง และด้วยความที่รัฐถือเป็นโครงสร้างหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการกำกับควบคุมเรื่องเพศทั้งในแง่ของการแสดงออกทางเพศและพฤติกรรมของพลเมืองดังกล่าวข้างต้น ดังนั้น นอกจากนักการเมืองซึ่งเปรียบเสมือนตัวแทนและกลไกการบริหารงานของรัฐจะต้องปฏิบัติงานให้เป็นไปในแนวทางที่สนับสนุนการดำเนินกิจกรรมของรัฐในทุกรูปแบบแล้ว ในฐานะนักการเมืองที่เป็นทั้งประชาชนและผู้แทนของประชาชนที่ทำหน้าที่ดูแลผลประโยชน์ จึงจำเป็นต้องมีความประพฤติที่สอดคล้องกับมาตรฐานความถูกต้องดั้งเดิมในทุกเรื่อง ที่รัฐเป็นผู้กำหนดซึ่งในที่นี้รวมถึงเรื่องของพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งควรที่จะดำเนินตามกรอบที่สังคมกำหนดไว้ด้วยเช่นเดียวกัน

ประเด็นที่สอง การที่นักการเมืองหญิงต้องเผชิญกับการถูกกล่าวหาด้วยเรื่องเชิงชู้สาวนั้น แสดงให้เห็นว่าโครงสร้างการกดขี่ผู้หญิงในเรื่องของการผลิต (Production) ซึ่งในที่นี้หมายถึงถึงการผลักดันให้ผู้หญิงได้เข้าไปมีส่วนร่วมในพื้นที่ทางการเมืองที่เพิ่มมากขึ้นทั้งในเรื่องของสิทธิใน

การเลือกตั้งและสิทธิในการลงสมัครรับเลือกตั้ง โดยที่โครงสร้างดังกล่าวได้พยายามแสดงให้เห็นว่าความเป็นพื้นที่ส่วนตัวและพื้นที่สาธารณะที่ถูกแยกออกจากกันนั้นจะสามารถนำผู้หญิงไปสู่การหลุดพ้นจากการถูกกดขี่ในพื้นที่ภายในบ้านไปสู่การแสวงหาอำนาจและทรัพย์สินในพื้นที่สาธารณะนอกบ้านได้อย่างเท่าเทียมกับผู้ชายนั้น ไม่มีประสิทธิภาพอีกต่อไป เนื่องจากนักการเมืองหญิงยังคงต้องเผชิญกับการถูกกดขี่ด้วยเรื่องเพศวิถีซึ่งถือเป็นเรื่องส่วนตัวผ่านการสร้างข่าวลือให้สาธารณชนได้รับรู้อย่างไม่แตกต่างไปจากการถูกกดขี่โดย ระบบชายเป็นใหญ่อื่น ๆ สิ่งเหล่านี้จึงแสดงให้เห็นว่าความเป็นพื้นที่สาธารณะและพื้นที่ส่วนตัวในประเด็นเรื่องการจัดการ ควบคุม และต่อรองเรื่องเพศของนักการเมืองหญิงผ่านการศึกษาเรื่องข่าวลือนั้น แท้ที่จริงแล้วไม่ได้ถูกแยกออกจากกันอย่างแท้จริง หรือเราอาจกล่าวได้ว่าการแบ่งแยกพื้นที่ส่วนตัวและพื้นที่สาธารณะเพื่อแก้ไขปัญหาการถูกกดขี่ของผู้หญิงในพื้นที่ภายในบ้านนั้น ถือเป็นมายาคติที่ถูกสร้างขึ้น เพราะแท้ที่จริงแล้วไม่ว่าจะอยู่ในพื้นที่ไหนหรืออยู่ในสถานภาพใด ผู้หญิงก็ยังคงถูกกดขี่จากโครงสร้างความสัมพันธ์ที่ไม่เท่าเทียมเช่นนี้ตลอด ไม่ว่าจะเป็นโลกในที่ทำงานซึ่งจะเห็นได้ถึงความไม่เท่าเทียมในเรื่องของรายได้และความเจริญก้าวหน้าในอาชีพการงาน หรือแม้แต่ในโลกทางการเมืองซึ่งถือเป็นโครงสร้างชั้นสูงสุดของสังคมไทย โดยที่หลายคนคิดว่าผู้หญิงที่ก้าวเข้าสู่อาชีพนักการเมืองนั้น จะต้องมีความสามารถและความเท่าเทียมกับผู้ชายในทุกด้าน จึงจะสามารถก้าวมาอยู่บนถนนทางการเมืองได้ ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้ว แม้จะอยู่ในพื้นที่ทางการเมือง แต่เรื่องของเพศวิถีก็ยังคงเข้าไปควบคุมให้ผู้หญิงต้องสยบยอมกับกรอบพฤติกรรมทางเพศที่ควรจะเป็นตามเพศสภาพของตน

แนวทางในการจัดการ ควบคุม และต่อรองของ

นักการเมืองหญิงกับข่าวลือในเชิงขู่สาว

สำหรับแนวทางในการจัดการข่าวลือในเชิงขู่สาวของนักการเมืองหญิงนั้น มีความแตกต่างหลากหลายกันไปในแต่ละคน โดยที่แต่ละแนวทางก็จะมีระดับหรือรูปแบบของการจัดการที่แบ่งแยกย่อยได้อีก และในแต่ละกรณีนักการเมืองหญิงก็จะมีทางเลือกใช้แนวทางในการจัดการด้วยวิธีหลายรูปแบบ ดังนี้

การทำใจ : แนวทางการจัดการข่าวลือเชิงขู่สาวของนักการเมืองหญิง

เมื่อต้องเผชิญกับการถูกโจมตีด้วยข่าวลือในเชิงขู่สาวนั้น ดูเหมือนว่าแนวทางหลักที่นักการเมืองหญิงส่วนมากเลือกใช้ในการจัดการกับปัญหาในอันดับแรกก็คือการทำใจ เนื่องจาก

นักการเมืองหญิงต่างก็มีความเห็นร่วมกันว่า การถูกกล่าวหาหรือถูกโจมตีด้วยข่าวลือเชิงชู้สาวกับการเป็นนักการเมือง ถือเป็นสิ่งที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ เพราะแง่มุมของข่าวลือสามารถถูกสร้างเป็นเกมการเมืองเพื่อใช้ในการทำลายความน่าเชื่อถือรวมถึงชื่อเสียงทั้งในเวลาเลือกตั้งหรือการทำกิจกรรมทางการเมืองอื่น ๆ เพราะฉะนั้น สิ่งที่จะต้องดำเนินการในเบื้องต้นเมื่อต้องเผชิญกับกรณีปัญหาดังกล่าว ก็คือการทำใจและหลังจากนั้นจึงเริ่มหาแนวทางในการจัดการขั้นต่อไป

“...มันคงเป็นสิ่งที่เราเลี่ยงไม่ได้ เพราะว่าในขณะนี้ช่องทางสื่อสารที่สามารถปล่อยประเด็นข่าวออกไปตามสื่อต่าง ๆ ก็เป็นที่เราเมื่อเกิดสถานการณ์ขึ้นมันต้องยอมรับ ยอมรับสภาพแล้วก็ความเสียหายซึ่งมักจะเกิดขึ้นมาก เพราะฉะนั้น เราก็ต้องทำใจแล้วก็ถอยออกมา หรือทำในสิ่งที่คิดว่ามันพอจะทำได้ดีที่สุด ก็ต้องเข้มแข็ง และก็ไม่ต้องไปห่วงหวั่นกับมัน เราก็คิดว่าสุดท้าย ข่าวมันจะเลื่อนไปเอง ทุกข่าว มันมักจะเลื่อนและมักจะลืมน โดยเฉพาะข่าวที่ไม่ได้มีหลักฐานว่าเป็นเรื่องจริงเลย...” (จณิสตา ลิวเฉลิมวงศ์, สัมภาษณ์)

“...การเป็นนักการเมืองต้องไม่หวั่นไหวและหนักแน่น เพราะว่าการเมือง ถ้าผู้หญิงไม่หนักแน่นก็ไม่สามารถที่จะลงทำงานทางการเมืองได้ เพราะว่าในอดีตการเมืองก็เป็นเรื่องสกปรกมาตลอด มันขึ้นอยู่กับ ผู้แข่งขันว่าเขามีสจริตแค่ไหน ถ้าเป็นผู้แข่งขันที่เขาไม่มีสจริตก็ลำบากนิดหนึ่ง ซึ่งเราก็ต้องทำใจ...” (ปวีณา หงสกุล, สัมภาษณ์)

การนิ่งเฉย : แนวทางการจัดการข่าวลือในเชิงชู้สาวของนักการเมืองหญิง

สำหรับนักการเมืองหญิงบางคนแล้ว เมื่อต้องเผชิญกับการถูกโจมตีด้วยข่าวลือในเชิงชู้สาว มีการเลือกใช้วิธีนิ่งเฉยต่อกรณีปัญหาที่เกิดขึ้น เนื่องจากการมีความเชื่อที่ว่าข่าวลือที่เกิดขึ้นในพื้นที่การเมืองถือเป็นเรื่องที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ เนื่องจากถือเป็นเกมการเมืองรูปแบบหนึ่งที่ถูกรูปร่างขึ้นมาเพื่อ ลดความน่าเชื่อถือสำหรับการเป็นนักการเมือง อย่างไรก็ตาม การเลือกใช้วิธีนิ่งเฉยเพื่อสยบความเคลื่อนไหวทางการเมืองสำหรับนักการเมืองหญิงในแต่ละคนก็จะมีรูปแบบที่แบ่งแยกย่อยออกไปตามแต่ภูมิหลังทางชีวิตครอบครัว การศึกษา ประสบการณ์ทางการเมืองที่แตกต่างกัน

“...ก็ต้องปล่อยไป สิ่งเหล่านี้มันไม่ใช่กระทบกับปัญหาของการทำงาน ไม่ใช่ว่าคอร์รัปชั่นเราก็ต้องเฉย ๆ เพราะว่าโจมตีไปก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร นอกจากว่าถ้าเกิดเป็นคอร์รัปชันก็อีกเรื่องหนึ่ง ถ้าโจมตีเรื่องเงิน เรื่องทุจริต นั่นก็ต้องว่ากันอีกที...” (ปวีณา หงสกุล, สัมภาษณ์)

สำหรับนักการเมืองหญิงบางคนแล้ว การนิ่งเฉยและไม่ตอบโต้กับข้อกล่าวหาต่าง ๆ ถือเป็นแนวทางที่ดีที่สุด สถานการณ์ขณะนั้น ที่จะสามารถพิสูจน์ได้ว่าข้อกล่าวหาเหล่านั้นไม่เป็นความ

จริง ในขณะที่เดียวกันก็มีนักการเมืองหญิงบางคนเห็นว่า การนิ่งเฉยถือเป็นสิ่งที่ควรทำในเบื้องต้น เพื่อดูท่าทีของสถานการณ์ แต่ก็ควรที่จะมีแนวทางการจัดการด้วยวิธีการอื่น ๆ ติดตามมา เพื่อแสดงความบริสุทธิ์ใจให้สาธารณชนได้รับทราบว่าข่าวลือดังกล่าวไม่เป็นความจริง การที่จะพิสูจน์ให้ประชาชนได้รับรู้ว่านักการเมืองหญิงที่ประสบกับปัญหาการถูกกล่าวหา สามารถจัดการกับปัญหาดังกล่าวได้อย่างลุล่วง ไม่ได้หมายความว่าแค่การยืนยันความบริสุทธิ์ใจของนักการเมืองเพียงอย่างเดียว หากแต่มีนัยยะที่แสดงให้เห็นว่าการที่นักการเมืองหญิงสามารถแก้ไขสถานการณ์ที่เลวร้ายให้ผ่านพ้นไปได้ด้วยนั้น ถือเป็นผู้ที่มีความชอบธรรมที่จะทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชนต่อไป เนื่องจากความสามารถในการจัดการกับปัญหาถือเป็นบทพิสูจน์หนึ่งในการที่จะก้าวข้ามผ่านไปสู่การแก้ไขปัญหของประชาชนซึ่งเป็นปัญหาในระดับชาติต่อไป

“...ข่าวลือมันก็เป็นเรื่องปกติ จัดการไม่ได้หรอก เฉยอย่างเดียว แต่ถ้าเราจะสู้ ก็ชนกับปัญหาไปเลย ไปจับมือเลย ถ้าเรารู้ว่าคนไหนด่าเรา ก็ด่าตอบไปเลย ไม่ต้องกลัว แต่อย่าให้เขาเห็นว่าเราอ่อนแอ เราจะต้องพิสูจน์ให้เขาเห็นว่าเราสู้ได้ เราสามารถไปเป็นตัวแทนเขาได้...” (รังสิมา รอดรัศมี, สัมภาษณ์)

อย่างไรก็ตาม สำหรับผู้ศึกษาแล้ว การนิ่งเฉยของนักการเมืองหญิงดังกล่าว ในมุมมองของสตรีศึกษานั้น ถือเป็นรูปแบบของการต่อต้านชัดเจน (Resistance) ชนิดหนึ่ง เป็นการต่อต้านชัดเจนเพื่อต่อสู้กับอำนาจซึ่งในที่นี้หมายถึงการถูกโจมตีด้วยข่าวลือในเชิงชู้สาว ซึ่งสำหรับคนในสังคมแล้วมีความเชื่อว่าเป็นเรื่องในทางลบหรือเป็นเรื่องไม่ดีซึ่งไม่ควรที่จะเกิดขึ้นกับใคร โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับบุคคลสาธารณะที่เป็นผู้หญิง ในขณะที่เดียวกันการต่อต้านชัดเจนดังกล่าวก็ไม่ใช่การต่อสู้เพื่อให้หลุดพ้นจากสภาวะของการถูกชี้ ซึ่งในที่นี้หมายถึงการถูกปล่อยข่าวลือ เนื่องจากการสำหรับการเมืองไทยแล้ว ข่าวลือถือเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับการเมืองไทยมาช้านาน ทั้งในแง่ที่เป็นเกมการเมือง ซึ่งคู่ต่อสู้ทางการเมืองใช้เพื่อทำลายชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือ และในแง่ที่เป็นเครื่องมือตรวจสอบของประชาชน ซึ่งมีนัยยะที่แสดงให้เห็นถึงสถานการณ์ความไม่ไว้วางใจผู้มีอำนาจ แต่ในขณะเดียวกันก็ไม่นิยมที่จะทำการประณามกันต่อหน้า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความเคยชินกับการเมืองแบบเผด็จการอำนาจนิยมซึ่งทำให้ประชาชนไม่กล้าวิจารณ์ผู้มีอำนาจโดยตรงไปตรงมา หรือเป็นเพราะลักษณะร่วมของคนไทยจำนวนมากที่ไม่ชอบการเผชิญหน้า หากแต่การนิ่งเฉยของนักการเมืองหญิงถือเป็นการต่อต้านเพื่อสร้างทางเลือกหรือรูปแบบชีวิตของทางเลือกภายใต้ความสัมพันธ์เชิงอำนาจ เพื่อให้ก้าวข้ามผ่านข้อจำกัดและแปรเปลี่ยนตัวเองให้เข้ากับชุดของความสัมพันธ์เชิงอำนาจนั้น กล่าวคือการที่นักการเมืองหญิงบางคนเลือกใช้ชีวิตนิ่งเฉยเพื่อสยบความเคลื่อนไหวของข่าวลือนั้น สำหรับผู้ศึกษาแล้วถือเป็นการสร้างทางเลือกท่ามกลางการเผชิญหน้ากับการถูกโจมตีให้แก่ชีวิตของการเป็นนักการเมือง ทั้งนี้ เพื่อแสดงให้เห็นให้สาธารณชนรับรู้ว่าการกล่าวหาดังกล่าวไม่เป็นความจริงและเพื่อเรียกความ

ศรัทธารวมถึงให้ได้รับความไว้วางใจจากประชาชนในการรับเลือกเข้าไปทำหน้าที่ผู้แทนของประชาชน
อีกครั้งหนึ่ง

การแถลงข่าว : แนวทางการจัดการข่าวลือในเชิงข้อมูลของนักการเมืองหญิง

ในขณะที่มีนักการเมืองหญิงบางคนเลือกใช้การนิ่งเฉยเป็นแนวทางในการแก้ไขเมื่อถูก
โจมตีด้วยข่าวลือในเชิงข้อมูล แต่ก็มีนักการเมืองหญิงอีกกลุ่มหนึ่งที่เลือกใช้การแถลงข่าวซึ่งถือเป็น
แนวทางแบบกว้าง (หรือแบบเหวี่ยงแห) เป็นวิธีการตอบโต้ เนื่องจากเห็นว่าการเป็นนักการเมืองถือเป็น
บุคคลสาธารณะ จึงทำให้ไม่สามารถนิ่งเฉยกับการถูกโจมตีด้วยข่าวเชิงข้อมูลซึ่งสามารถส่งผล
ต่อความน่าเชื่อถือและภาพลักษณ์ของการเป็นนักการเมืองที่ดี

“...แต่ในวันที่เราไปให้ข้อเท็จจริงกับสังคมในวันนั้น เพราะว่าคิดมุมเดียวเลยนะคะ
ไม่ได้คิดอะไร ก็ในเมื่อเราไม่ได้ทำ แล้วคือการเป็นนักการเมืองคือการเป็นบุคคลสาธารณะ คือเรา
จะยอมอยู่เงียบ ๆ แล้วก็ให้คนเดินไปไหนแล้วก็จับกลุ่มสองสามคน แล้วก็ดูสิ นี่ไง จริงไม่จริงอะไรก็
ไม่รู้...” (ณททัย ทิวไผ่งาม, สัมภาษณ์)

“...วิธีแก้ปัญหาคือ หนึ่ง ต้องจิตใจก่อน แต่ถ้าคิดว่าตัวเองจะเล่นการเมืองต่อไป
มันต้องให้ข่าว ให้สื่อมันออกเหมือนกัน ที่นี้ถ้าเราฟ้องสื่อ มันไม่คุ้มหรอกค่ะ...” (มุกดา พงษ์สมบัติ,
สัมภาษณ์)

อย่างไรก็ตาม การแถลงข่าวของนักการเมืองหญิงในแต่ละคนก็จะมีรูปแบบและ
รายละเอียดที่แตกต่างกัน แม้ว่าจะมีประสบการณ์ร่วมกันในเรื่องของการถูกโจมตีด้วยข่าวในเชิงข้อมูล
สาวก็ตาม ทั้งนี้เนื่องจากการอยู่ในบริบทแวดล้อมที่ต่างกันและรายละเอียดของเนื้อเรื่องที่มีราย
ละเอียดเฉพาะที่ต่างกัน แม้จุดหมายปลายทางของการเกิดขึ้นของข่าวลือจะเป็นเรื่องเดียวกัน ซึ่งก็
คือผลกระทบในแง่ลบต่อการเป็นนักการเมือง ดังนั้น เราจึงได้เห็นทั้งรูปแบบการแถลงข่าวเคล้าน้ำตา
ถูกผู้หญิงของ ดร.ณททัย ทิวไผ่งาม ซึ่งเห็นว่าการใช้หลักฐาน (ทางการแพทย์) ไม่ใช่ประเด็นสำคัญ
ในการแถลงข่าวเนื่องจากถือเป็นเรื่องของ สิทธิส่วนบุคคล และการแถลงข่าวที่พยายามหาหลักฐาน
มายืนยันความบริสุทธิ์ดังเช่นกรณีของคุณมุกดา พงษ์สมบัติ ซึ่งเลือกที่จะทำการแถลงข่าวในช่วง
กลางคืน

“...เราเลือกใช้วิธีแถลงข่าว เมื่อแถลงไปแล้ววันนั้น วันต่อมานักข่าวตามมา เราก็บอก
ข้อเท็จจริง ส่วนเขาจะเอาไปลง ไปต่อความแค้นไหน เราก็ไม่รู้ ส่วนขั้นตอนอื่น ๆ ที่มีใครต่าง ๆ แนะนำ
ว่าควรจะฟ้อง ควรจะไปตรวจสอบ ควรไปโรงพยาบาล มันเป็นเรื่องสิทธิส่วนบุคคล และในวันที่เรา
ให้สัมภาษณ์ บอกไม่ได้ร้องไห้ คือพูดแล้วน้ำตามันก็คลอ แต่มันไม่ได้หยด แต่ทุกคนบอกร้องไห้

หมด อ้าว ร้องให้ก็ร้องให้ คุณอยุ่คำการเขียนน้ำหมึกปลายปากกาของคนมันทำให้แค่นิดเดียวเพี้ยน เป็นเรื่องระหว่างไม่หนักมากเป็นหนักเลยนะ...” (ณททัย ทิวไผ่งาม, สัมภาษณ์)

“...แต่ถ้าเราสู้ เราขอความร่วมมือ พี่ก็มีวิธีคุยกับเขา จะขอแถลงข่าวได้ไหม แล้วถ้าตัวคุณจะซักปัญหาอะไร ถามได้เลย คือเอาความเป็นผู้หญิง ความอ่อนน้อม ความเห็นอกเห็นใจ เราพูดให้เขาได้เห็นใจเรา พี่คิดว่าวิธีนั้นมันจะได้แรงบวกมากกว่า ถ้าจะปะทะกับสื่อ นะคะ... ที่นี้ต้องหาหลักฐาน ตอนแรกพี่ก็ไม่รู้จะหาที่ไหน เพื่อน ส.ส. โทรหา ตามพี่เอาไป เพราะจะหมดหนทางแล้ว เขาเป็นคนกลางคืน คิดไปทุกเรื่องและคอยสืบว่ามีไหม ก็ได้เพื่อนในกรุงเทพฯ ช่วยสืบให้ เพราะเราไม่รู้แหล่งกลางคืน ที่นี้สิ่งศักดิ์สิทธิ์มีจริง ดา มิราจ เขาโทรมาเอง ที่นี้ตอนแถลงข่าวก็ต้องแถลงข่าว ตอนดึกเพราะมิราจ คาเฟ่ เจ้าของเป็นคนฮ่องกงไม่เลิกงาน เขาไม่ให้ออก ” (มุกดา พงษ์สมบัติ, สัมภาษณ์)

อย่างไรก็ตาม แม้ว่านักการเมืองทั้งสองจะมีรายละเอียดของการเลือกใช้วิธีการแถลงข่าวที่แตกต่างกัน แต่สำหรับผู้ศึกษาแล้ว แสดงให้เห็นว่าแนวทางของนักการเมืองทั้งสองกลับมีจุดร่วมในเรื่องของการใช้ความเป็นหญิงซึ่งในที่นี้หมายถึงน้ำตาที่ถูกให้ความหมายว่าเป็นเรื่องของความอ่อนแอและความ อ่อนน้อมเป็นเครื่องมือ เพื่อสร้างประโยชน์ทั้งในแง่ของการขอความเห็นใจจากประชาชนและสื่อมวลชนหรือเพื่อแสดงให้เห็นว่าถ้อยคำที่ถูกแถลงข่าวในวันนั้นคือข้อเท็จจริง ที่ถูกต้อง ซึ่งทุกคนควรที่จะเชื่อ และนักการเมืองผู้นั้นคือผู้บริสุทธิ์ที่ถูกใส่ร้าย ดังนั้น แง่มุมของความเป็นหญิงซึ่งสังคมให้คุณค่าใน ทิศทางที่ตรงข้ามกับคุณสมบัติของความเป็นชายนั้น จึงอาจจะไม่ใช่ข้อดีสำหรับการเป็นผู้หญิงสำหรับบางประสบการณ์อีกต่อไป และแนวคิดสตรีนิยมก็ควรที่จะหันกลับมาพิจารณาว่าความเป็นหญิงก็สามารถสร้างประโยชน์ให้แก่ผู้หญิงบางคนได้เช่นกัน เพราะฉะนั้น กรณีดังกล่าวจึงถือเป็นอีกข้อพิสูจน์หนึ่งที่ทำให้เราไม่สามารถที่จะยึดเอาประสบการณ์ของคนเพียงคนเดียว แล้วเหมารวมว่าเป็นลักษณะหรือเป็นเรื่องราวร่วมกันของคนที่มีเพศสภาพหญิงทั้งหมด

การปราศรัย (ตอบโต้) : แนวทางการจัดการข่าวลือในเชิงขู่สาวของนักการเมืองหญิง

สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ การปราศรัย (ตอบโต้) นั้น ปรากฏเป็นแนวทางในการจัดการกับข่าวลือในเชิงขู่สาวที่เกิดขึ้นเฉพาะในการเมืองพื้นที่ต่างจังหวัด แม้ว่าการปราศรัยทางการเมืองจะถูกใช้ทั้งในการเมืองระดับชาติในพื้นที่กรุงเทพมหานครและพื้นที่ท้องถิ่น แต่หากเป็นการปราศรัยตอบโต้ที่มีการพาดพิงถึงการดูหมิ่นเรื่องข่าวลือทั้งในเรื่องเชิงขู่สาวหรือเรื่องอื่น ๆ นั้น ก็

มักจะพบในพื้นที่ทางการเมืองที่ไม่เป็นทางการเช่นพื้นที่ต่างจังหวัด ทั้งนี้เนื่องจากความแตกต่างในเรื่องของวัฒนธรรมทางการเมืองของทั้งสองพื้นที่

อย่างไรก็ตาม การปราศรัย (ตอบโต้) ซึ่งนักการเมืองหญิงใช้ในการจัดการกับปัญหาเรื่องข่าวลือเชิง ชู้สาวนั้น ถือเป็นแนวทางที่นักการเมืองหญิงเลือกใช้ภายหลังจากที่ถูกกล่าวปราศรัยโจมตีจากคู่ต่อสู้ทางการเมือง ซึ่งถือได้ว่าเป็นแนวทางเฉพาะกรณีและนักการเมืองหญิงอาจได้รับผลกระทบในเรื่องของความรุนแรงทางตรงและทางอ้อมจากการเลือกใช้แนวทางดังกล่าว ดังเช่นกรณีของคุณรังสิมา รอดรัศมี อดีต ส.ส จังหวัดสมุทรสงคราม พรรคประชาธิปัตย์ ที่เลือกใช้การปราศรัย (ตอบโต้) เป็นหนึ่งในแนวทางจัดการกับข่าวลือในเชิงชู้สาว

“...ตอนที่โดนปราศรัยด่านะ ถ้าเราไม่เป็นความจริงนะ ขึ้นเวทีอัดไปเลย ไม่เคยกลัวเลย คนที่โจมตีที่บอกว่าไม่รู้ใหม่ อย่าไปเลือกพี่ ผู้หญิงคนนี้มีผิวเป็นร้อย เราขึ้นเวทีเลย พี่น้องคะ กระหริ่มันยังมีผิวไม่ถึงร้อยเลย แล้วดิฉันเป็นผู้แทนราษฎร เป็นคนสาธารณะ ไปทางไหนก็มีคนรู้จัก จะไปเอาใครที่ไหนก็ต้องเห็น แต่พี่ขาดอยู่คนครบร้อย พ่อมันแหนะ ไอ้อ คนก็มาเป็นห่วงพี่ กลัวพี่จะถูกยิง พี่บอกพี่ไม่กลัวหรอก เขาด่าเรา เราก็ต้องสู้กับเขา คนจะได้เห็นว่าเราเป็นคนกล้า กล้าเป็นปากเป็นเสียงเขาได้...” (รังสิมา รอดรัศมี, สัมภาษณ์)

การให้สัมภาษณ์ผ่านสื่อ : แนวทางการจัดการข่าวลือในเชิงชู้สาวของนักการเมืองหญิง

การให้สัมภาษณ์ผ่านสื่อต่าง ๆ ถือเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่นักการเมืองหญิงเลือกใช้เมื่อต้องเผชิญกับการถูกกล่าวหาเรื่องชู้สาวในเชิงชู้สาว จากการศึกษาในครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าการให้สัมภาษณ์ที่มีการพูดถึงชู้สาวในเชิงชู้สาวอย่างจริงจัง มักจะเกิดขึ้นกับกรณีของนักการเมืองหญิงที่คุ้นเคยกับแวดวงของสื่อเป็นอย่างดีและมีนัยยะที่แสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญกับเรื่องของการรักษาภาพลักษณ์โดยใช้สื่อเป็นเครื่องมือดังเช่นกรณีของคุณจณิสตา ลิวเฉลิมวงศ์

โดยที่เราจะเห็นได้ว่าคุณแบม จณิสตาถือเป็นนักการเมืองหญิงเพียงคนเดียว (จากกลุ่มประชากรศึกษาในครั้งนี้) ที่เลือกใช้การให้สัมภาษณ์ผ่านสื่อทั้งในรูปแบบของนิตยสาร หนังสือพิมพ์ บทสัมภาษณ์ผ่านเว็บไซต์ ฯลฯ อย่างจริงจัง เพื่อเป็นการบอกข้อเท็จจริงให้สาธารณชนได้รับทราบและเป็นการแจ้งเตือนให้กลุ่มบุคคลหรือสื่อหยุดการนำเสนอข่าวที่อาจสร้างผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของการเป็นนักการเมือง แต่ก็ไม่อาจที่จะเผชิญหน้ากันโดยตรง ซึ่งเป็นเหมือนเป็นการเขียนสื่อให้วอกแวกหรือเชือดไก่ให้ลิงดูตามสุภาษิตไทย ทั้งนี้ เนื่องจากคุณแบม จณิสตาถือเป็นนักการเมืองหญิงเพียงไม่กี่คนที่ถูกโจมตีด้วยข่าวลือในเชิงชู้สาวอย่างต่อเนื่อง แม้ปัจจุบันจะพ้นสภาพจากตำแหน่งการเมืองแล้วก็ตาม แต่ข่าวลือดังกล่าวก็ยังถูกนำเสนออย่างต่อเนื่อง

อย่างไรก็ตาม ดังที่ได้กล่าวข้างต้นแล้วว่าการเลือกใช้นโยบายในเรื่องดังกล่าวสำหรับคุณฉนิษฐา ถือเป็นการใช้สื่อเป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาซึ่งถือเป็นการแปรเปลี่ยนอำนาจของผู้ถูกระทำ มาสู่การเป็นผู้ควบคุมสถานการณ์ ในขณะที่นักการเมืองคนอื่น ๆ ต่างก็ตั้งคำถามกับจริยธรรมการทำงานของสื่อและเรียกร้องให้สื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติ รวมถึงวิธีการทำงานเพื่อสร้างประโยชน์ให้แก่สังคม

การฟ้องร้อง : แนวทางการจัดการข่าวลือในเชิงผู้สาวของนักการเมืองหญิง

การฟ้องร้องถือเป็นแนวทางการจัดการกับข่าวลือในเชิงผู้สาวอีกรูปแบบหนึ่งที่นักการเมืองหญิงเลือกใช้ โดยที่เราจะเห็นได้ว่ามีนักการเมืองหญิงเพียงไม่กี่คนที่มีการพูดถึงแนวทางการจัดการด้วยวิธีดังกล่าว ในขณะที่นักการเมืองหญิงส่วนมากมีความเห็นว่าการฟ้องร้องบุคคลผู้กระทำการปล่อยข่าวลือไม่สามารถกระทำได้ง่ายเนื่องจากการขาดความชัดเจนในเรื่องของหลักฐานสำหรับการเอาผิด หรือการที่จะฟ้องร้องสื่อในฐานะช่องทางในการเผยแพร่ข่าวลือนั้น ก็มีแต่ความเสียเปรียบ เนื่องจากสื่อซึ่งถือเป็นสถาบันซึ่งในปัจจุบันทรงอิทธิพลเป็นอย่างมากในสังคม ในขณะที่การเป็นนักการเมืองก็ก็ต้องอาศัยสื่อในการนำเสนอผลงาน นโยบาย แสดงทัศนคติ เพื่อสร้างการรับรู้ให้แก่ประชาชน ซึ่งไม่มีความแตกต่างจากสื่อกับการเป็นดาราที่ต้องอาศัยสื่อในการสร้างชื่อเสียง อย่างไรก็ตาม ประเด็นดังกล่าวสอดคล้องกับความคิดเห็นของคุณมุกดา พงษ์สมบัติ ดังนี้

“...ที่นี้ถ้าเราฟ้องสื่อ มันไม่คุ้มหรอกค่ะ สื่อเขาเล่นเราทุกเรื่อง ถ้าเรายังเล่นการเมืองต่อไปไม่คุ้ม เราต้องเข้าใจว่าสื่อเขามีอิทธิพลขนาดไหน เกิดการผูกใจเจ็บมา สื่อเขาต้องมีอยู่แล้ว ฝ่ายกฎหมาย ฝ่ายฟ้องร้องเขาต้องมีอยู่แล้ว ถ้าเราชนะมันก็แค่เสมอตัว แต่ถ้าแพ้หละ...” (มุกดา พงษ์สมบัติ, สัมภาษณ์)

อย่างไรก็ตาม การเลือกใช้การฟ้องร้องเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาข่าวลือดังกล่าว แสดงให้เราเห็นถึงคุณสมบัติในเรื่องของความเข้มแข็ง เด็ดเดี่ยว และความมีอำนาจของนักการเมืองหญิงที่เลือกใช้วิธีการดังกล่าว ในขณะที่เดียวกันการฟ้องร้องก็ไม่ได้หมายถึงการมีความอดทน รวมถึงอำนาจทางเงินแต่เพียงอย่างเดียว ถึงแม้ว่าการดำเนินคดีทางกฎหมายจะมีขั้นตอนการดำเนินงานในหลายขั้นตอน ซึ่งในหลายกรณีก็ไม่มีพิจารณาตัดสินถึงที่สุด เนื่องจากมักจะมีการไกล่เกลี่ยและยกฟ้องไปก่อน อย่างไรก็ตาม สิ่งที่น่าสนใจสำหรับการเลือกใช้วิธีดังกล่าวของนักการเมืองหญิงไม่ได้อยู่ที่ผลปลายทางของการฟ้องร้องหรือการพูดถึงหลักฐานในการเอาผิด โดยที่ผู้ศึกษาอยากให้ละเอียด/ลบล้างหลักฐานเพื่อทำการฟ้องออกไปชั่วคราว ทั้งนี้เพื่อให้เห็นแง่มุม

ความสำคัญของการพูดถึงการฟ้องร้องว่ามีนัยยะที่สะท้อนให้เห็นถึงภาวะอำนาจที่นักการเมืองผู้นั้นมีต่างหาก เนื่องจากมีนักการเมืองหญิงน้อยคนที่จะเลือกใช้วิธีการฟ้องร้อง แม้จะเป็นวิธีสุดท้ายในการแก้ปัญหาก็ตาม แต่ก็มักจะไม่มีการเลือกใช้ หากแต่สำหรับคุณหญิงสุรดาตน์ เกียรติพันธ์ กลับมีการพูดถึงการทำชนกับปัญหาข่าวลือที่ต้องประสพด้วยวิธีการฟ้องร้อง อย่างไรก็ตาม สำหรับผู้ศึกษาแล้ว คำว่าอำนาจในที่นี้หมายถึงทั้งแง่มุมที่หมายถึงอำนาจจริง ๆ ที่สามารถสร้างความเคารพและความเกรงกลัวให้กับบุคคลอื่นได้ในเวลาเดียวกัน กับอำนาจที่หมายถึง การสร้างทางเลือกรูปแบบใหม่ให้กับชีวิตภายใต้บริบทสังคมแบบปิตาธิปไตยที่การกดขี่ผู้หญิงเกิดขึ้นในทุกพื้นที่ของชีวิต แม้ว่านักการเมืองหญิงซึ่งเป็นผู้แสดงหลักจะไม่ได้ปรากฏภาพของการเป็นเหยื่อหรือผู้ถูกระทำ แต่สำหรับแนวคิดเรื่องการควบคุมทางสังคม : อำนาจและการต่อต้านชัดเจนของมิเชล ฟูโกต์แล้ว การฟ้องร้องจึงถือเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการต่อต้านชัดเจนกับการโจมตีข่าวลือด้วยเรื่องชู้สาว

การปฏิบัติการโจมตีตัวเอง : แนวทางการจัดการข่าวลือในเชิงชู้สาวของนักการเมืองหญิง

การพูดถึงการปฏิบัติการโจมตีตัวเองของนักการเมืองหญิงถือเป็นข้อค้นพบใหม่ของการศึกษาในสังคม ซึ่งสำหรับในแง่มุมที่เกี่ยวข้องกับข่าวลือในเชิงชู้สาวแล้ว การปฏิบัติการโจมตีตัวเองของนักการเมืองหญิงจากการศึกษาในครั้งนี้ ปรากฏในรูปแบบของการใช้ใบปลิวในการโจมตีตัวเองและเกิดขึ้นในเมืองพื้นที่ท้องถิ่น โดยใช้วิธีตีพิมพ์ใบปลิวที่ถูกคู่ต่อสู้ทางการเมืองแพร่กระจายเพื่อใช้ในการทำลายชื่อเสียงให้เพิ่มขึ้น แล้วนำไปกระจายตามพื้นที่ต่าง ๆ ให้ทั่วถึง ทั้งนี้ ก็เพื่อสร้างการรับรู้ให้ประชาชนได้เห็นว่าการเมืองผู้นั้นถูกกลั่นแกล้งและสมควรได้รับความเห็นใจจากประชาชน โดยที่ในส่วนนี้ทำให้สามารถแปรเปลี่ยนเป็นคะแนนเสียงในการเลือกตั้งที่เพิ่มมากขึ้นได้ อย่างไรก็ตาม การกระทำดังกล่าวถือได้ว่าเป็นผลพลอยได้ที่นักการเมืองหญิงได้รับการถูกโจมตีด้วยข่าวลือ

อย่างไรก็ตาม ดังที่ได้กล่าวข้างต้นแล้วว่าการเมืองในพื้นที่ท้องถิ่นและพื้นที่กรุงเทพมหานครต่างก็ส่งผลกระทบต่อกรรมวิธีการเมืองของประชาชนรวมถึงการทำงานการเมืองของนักการเมืองที่แตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ ดังนั้น จึงไม่น่าแปลก หากเราจะได้เห็นถึงแนวทางการจัดการเมื่อถูกโจมตีด้วยข่าวลือในเชิงชู้สาวของนักการเมืองในพื้นที่ท้องถิ่นที่มีความแปลกใหม่หรือเป็นเรื่องที่คนในสังคมไม่เคยรับรู้มาก่อน

“...การโจมตีแบบนี้เป็นเรื่องปกติ เพราะว่าผู้หญิงมักจะอ่อนไหว พอโดนโจมตีปี๊บไม่เอาดีกว่า ไม่เล่นดีกว่า ไม่กล้า อายอะไรอย่างนี้ แต่ถ้าเราไม่เป็นความจริงนะ ผู้ไปเลย ขึ้นเวทีก็อัดไป พี่อัดทุกคน...เราต้องไม่เอาข่าวลือมาบ้านทอน เขาลือก็ลือไป ยิ่งพินะลือเท่าไร คนอื่นปลิว

เท่าไร? โปรดให้หนักกว่าเดิมเข้าไปอีก คณะสงฆ์ธรรมนั้นเยอะ เพราะเขาอ่าน เขาจะได้คำคู่ต่อสู้ แล้วคณะนั้นก็กลับมา ..." (รังสีมา รอดศรีศรี, สัมภาษณ์)

อย่างไรก็ตาม การเลือกใช้นโยบายการจัดการดังกล่าวเมื่อมองอย่างผิวเผินอาจทำให้เกิดการตั้งคำถามกับจริยธรรมของการเป็นนักการเมือง แต่สิ่งหนึ่งที่ผู้ศึกษาอยากเน้นย้ำก็คือการปฏิบัติการโจมตีกลับในเรื่องดังกล่าวถือเป็นเป็นปฏิกิริยาตอบโต้จากผู้ที่ถูกกดขี่จากผู้มีอำนาจซึ่งในที่นี้หมายถึงการปล่อยข่าวลือในเชิงขู่สาวเพื่อทำลายความน่าเชื่อถือของนักการเมืองหญิง ไม่ใช่การริเริ่มโดยนักการเมืองหญิงก่อน

การใช้ศาสนาเป็นที่พึ่งของจิตใจ : แนวทางการจัดการข่าวลือในเชิงขู่สาวของ นักการเมืองหญิง

การใช้ศาสนายึดเหนี่ยวจิตใจถือเป็นหนึ่งในแนวทางที่นักการเมืองหญิงบางคน เลือกใช้ควบคู่ไปกับแนวทางที่เป็นรูปธรรมอื่น ๆ เพื่อเป็นการสร้างกำลังใจในสภาวะที่การแก้ไขปัญหายังไม่สามารถคลี่คลายไปด้วยดี ดังนั้น แรงมุมในเรื่องของการใช้ศาสนาจึงไม่ควรที่จะถูกมองข้ามในการศึกษาครั้งนี้เช่นเดียวกัน ในฐานะที่เป็นอีกหนึ่งรูปแบบของแนวทางการจัดการข่าวลือเชิงขู่สาวของนักการเมืองหญิง

"...พอเกิดเรื่องปั๊บ เราก็ยึดมั่นว่าเราทำความดีนะ คือในช่วงพรรษาจะละเลิกเนื้อสัตว์ที่มีชีวิตทั้งหมด ทำมาสิบกว่าปีแล้ว ก็เลยวิ่งวอนสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และก็สวดมนต์ ว่าสิ่งที่ลูกทำของให้แก้ไขไปได้ ซึ่งก็ถือเป็นเรื่องทางจิตใจ ก็ยอมรับว่าพี่อาจจะมีการทรมานที่มากในเรื่องแบบนี้ คิดว่าเป็นกรรมเก่า..." (มุกดา พงษ์สมบัติ, สัมภาษณ์)

อย่างไรก็ตาม หลายคนอาจจะตั้งคำถามกับการเลือกใช้นโยบายในการจัดการกับปัญหาของนักการเมืองหญิงดังกล่าว เนื่องจากภาพของการเป็นนักการเมืองข้างต้นดูเหมือนจะขัดแย้งกับภาพของการเป็นนักการเมืองซึ่งเป็นผู้แทนของประชาชนในการเข้าไปจัดสรรผลประโยชน์ ซึ่งควรที่จะมีความสามารถ และไม่ควรให้ความสำคัญกับเรื่องในเชิงจิตวิญญาณ แต่สำหรับผู้ศึกษาแล้ว ประเด็นในเรื่องนี้ถือเป็นเรื่องปกติที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของคนในสังคมปัจจุบัน เนื่องจากในแต่ละวัน คนจะมีชีวิตอยู่ในอาณาบริเวณที่หลากหลายทั้งในพื้นที่ของการเมือง เศรษฐกิจ ครอบครัว ศิลปะ ความงาม ความเชื่อทางศาสนาและจิตวิญญาณ เรื่องในเชิงสังคม หรือเรื่องในทางปัญญา โดยที่แต่ละพื้นที่ก็จะมีชุดของความหมายและมาตรฐานความดีงาม (Set of Value) ของตัวเอง ซึ่งอาจจะมีความสอดคล้องหรือขัดแย้งกันเอง แม้ว่าสถานภาพของคนจะถูกเปลี่ยนไปตามอาณาบริเวณ แต่ก็อาจจะทำให้เกิดภาวะการยึดติดกับชุดของมาตรฐานความดีงามซึ่งสามารถเติมเต็มสิ่งที่ตนต้องการ และถูกนำมาใช้ในอีกสถานภาพหนึ่ง หากแต่มีความขัดแย้งกับมาตรฐานความดี

งามของสถานภาพนั้น ดังนั้น คำตอบที่ดีที่สุดหากเกิดการตั้งคำถามกับนักการเมืองและเรื่องในเชิงจิตวิญญาณ ก็คือเรื่องของคนในสังคมต่างก็ถูกทำให้รับรู้ว่าคุณภาพบริเวณเหล่านี้และกิจกรรมที่อยู่ในอาณาบริเวณถูกแบ่งแยกออกจาก ซึ่งดูเหมือนว่าแต่ละสถานภาพที่คงต้องสวมใส่ไม่มีความขัดแย้งกัน ทั้งที่ความเป็นจริงแล้ว ไม่ได้เป็นเช่นนั้นเลย จึงไม่น่าแปลกใจว่าการเป็นนักการเมืองและเรื่องของจิตวิญญาณสำหรับบุคคลอื่นจึงดูเหมือนเป็นเรื่องไม่สอดคล้องกัน

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการเป็นนักการเมืองในพื้นที่ท้องถิ่นดูเหมือนว่าจะมีความใกล้ชิดกับเรื่องของศาสนาและจิตวิญญาณมากกว่าความเป็นเมือง หากแต่เมื่อมนุษย์ทุกคนเกิดปัญหา เราก็มักจะพบว่าศาสนากลับเป็นที่พึ่งทางใจที่มนุษย์เรียกหามากที่สุด ซึ่งก็ไม่เว้นแม้แต่กรณีของ ดร.ณทัย ทิวไผ่งาม ซึ่งมีภาพลักษณ์ที่ไม่สอดคล้องกับเรื่องในเชิงศาสนา

“...แต่ก็อย่างที่บอก มันเหมือนการที่เรามีโอกาสไปเปรียบเทียบตัวเองกับศาสนาในหลายศาสนา แต่เรารู้สึกว่าศาสนาทั้งหลายจะก้าวขึ้นมาถึงจุดสูงสุดที่มองเห็นสัจธรรมของการเป็นมนุษย์ ก็ต้องผ่านอะไรมาเยอะ เพราะฉะนั้น เรื่องของเรานี้มันเล็กน้อยมากเลย ก็สุดท้ายพอไปพบไปเห็นก็ทำให้รู้สึกปลงและการเป็นมนุษย์ของแต่ละคนก็จะสูงกว่ากันก็ตรงนี้แหละคะ...” (ณทัย ทิวไผ่งาม, สัมภาษณ์)

ความเป็นหญิง : แนวทางในการจัดการข่าวลือเชิงชู้สาวของนักการเมืองหญิง

นอกเหนือจากแนวทางการจัดการที่เป็นรูปธรรมดังกล่าวข้างต้น แล้ว สิ่งที่คุณศึกษาค้นพบจากการวิจัยในครั้งนี้เพิ่มเติม ก็คือการที่นักการเมืองหญิงมีการหยิบใช้ความเป็นหญิงเพื่อเป็นเครื่องมือสนับสนุนการจัดการกับปัญหาข่าวลือโดยดำเนินการควบคู่ไปกับแนวทางการจัดการอื่น ๆ นอกเหนือจากกรณีของการเลือกใช้การแถลงข่าวของ ดร.ณทัย ทิวไผ่งาม และคุณมุกดา พงษ์สมบัติ ในการจัดการกับข่าวลือดังกล่าวข้างต้น จะแสดงให้เห็นถึงแง่มุมในเรื่องนี้แล้ว สำหรับนักการเมืองหญิงบางคน ความเป็นผู้หญิงถือเป็นข้อได้เปรียบสำหรับนักการเมืองหญิงที่ถูกกล่าวหาด้วยเรื่องข่าวลือ ในแง่ของการเข้าถึงประชาชนได้ง่าย เพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงและสร้างการรับรู้ให้ประชาชนรู้ว่านักการเมืองผู้นั้นคือผู้ที่น่าสงสารและสมควรได้รับการปลอบใจจากประชาชน

“...พี่ว่านะมันเป็นการดีนะ ทำให้เราได้คะแนน ถ้ายิ่งโจมตีนะ ยิ้มเข้าไปหอะ ผู้หญิงได้เปรียบ สรีระร่างกายของเราได้เปรียบกว่าเยอะ มีคนโจมตีเราก็ปล่อย ช่างเถอะ ยิ้มอย่างเดียว คนเข้ามา เขาก็จะกอดเรา สงสารเรา ผู้หญิงได้เปรียบที่สามารถกอดได้ทุกคน แค่กอดเขาหน่อย ไปถึงบ้านเขาให้ทุกบ้าน อย่างน้อยเราไปเหยียบหัวบันไดบ้าน เขาจะไม่ลืมนะเลย พี่ได้กับตัวเอง พี่ถือว่าพี่ไม่มีหัวคะแนน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ไม่มีเลย...” (รังสิมา รอดรัศมี, สัมภาษณ์)

สำหรับผู้ศึกษาแล้ว การใช้ความเป็นหญิงเป็นแนวทางสนับสนุนในการจัดการปัญหาข่าวลือในลักษณะดังกล่าว อาจจะเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น หากมีการนำไปใช้ในการเมืองพื้นที่ต่างจังหวัด ซึ่งวิถีชีวิตของประชาชนและแนวทางการทำงานของ ส.ส. จะมีความผูกพันใกล้ชิดกัน

กล่าวโดยสรุป แม้ว่านักการเมืองหญิงต่างก็มีประสบการณ์ร่วมกันในเรื่องของการถูกกล่าวหาด้วยเรื่องเชิงชู้สาว แต่ก็มีแนวทางในการจัดการที่แตกต่างกันและมีการเลือกใช้วิธีการในการจัดการมากกว่าหนึ่งวิธี นอกจากนี้ แม้ว่านักการเมืองหญิงจะเลือกใช้วิธีการในการจัดการปัญหาในรูปแบบเดียวกัน หากแต่เมื่อพิจารณาถึงแนวทางการจัดการของนักการเมืองหญิงในแต่ละคนก็ยังมีรายละเอียดและรูปแบบภายในที่มีความแตกต่างแยกย่อยลงไปอีก ดังนั้น สำหรับผู้ศึกษาแล้ว เราจึงสามารถเห็นถึงแง่มุมของความแตกต่างในทุกรายละเอียดของแนวทางการจัดการที่นักการเมืองหญิงเลือกใช้ ซึ่งทำให้เราไม่สามารถที่จะพูดโดยเหมารวมหรือสรุปโดยภาพรวมได้ว่านักการเมืองหญิงมีแนวทางในการจัดการกับปัญหาในเรื่องดังกล่าวร่วมกันอย่างไร เนื่องจากการมองข้ามความแตกต่างจะทำให้เราไม่สามารถที่จะเห็นแง่มุมในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างครบถ้วน

นอกเหนือจากนี้ แม้แนวทางในการจัดการกับข่าวลือของนักการเมืองหญิงในบางกรณีจะไม่แสดงให้เห็นถึงการปฏิบัติที่ตอบโต้กับสถานการณ์ปัญหา แต่สำหรับผู้ศึกษาแล้ว ทุกวิธีการที่นักการเมืองหญิงเลือกใช้ถือเป็นแนวทางของการต่อต้านชัดเจน เนื่องจากนักการเมืองหญิงทุกคนสามารถใช้วิธีการต่าง ๆ ต่อรองกับภาวะข่าวลือ ซึ่งถือเป็นวิธีการควบคุมผู้หญิงให้มีพฤติกรรม (ทางเพศ) ที่สอดคล้องกับชุดมาตรฐานความถูกต้องดังติดตามที่สังคมแบบชายเป็นใหญ่เป็นผู้กำหนด

จิตใจ : การควบคุมของนักการเมืองหญิงเมื่อต้องเผชิญกับการถูกโจมตีเรื่องข่าวลือในเชิงชู้สาว

ในส่วนของการควบคุมและต่อรองในประเด็นเรื่องพฤติกรรมทางเพศนั้น สำหรับนักการเมืองหญิงบางคนแล้ว เราไม่สามารถที่จะทำการต่อรองกับข่าวลือในเชิงชู้สาวที่เกิดขึ้นได้เนื่องจากข่าวลือถือเป็นเรื่องที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้หากคิดจะเล่นการเมืองต่อไป เพราะฉะนั้นการควบคุมที่ดีที่สุดสำหรับนักการเมืองหญิงเมื่อต้องเผชิญกับการถูกโจมตีด้วยข่าวลือ ก็คือการควบคุมตัวเองให้มีสภาพจิตใจที่เข้มแข็งก่อนที่จะมีแนวทางการจัดการในเรื่องอื่นติดตามมา

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการควบคุมสภาพจิตใจเมื่อต้องเผชิญกับการถูกโจมตีจากข่าวลือในเชิงชู้สาวจะถือเป็นแนวทางที่นักการเมืองโดยส่วนรวมเลือกใช้ในการควบคุมปัญหา หากแต่ในนักการเมืองหญิงแต่ละคนก็มีรายละเอียดที่มีพูดถึงการควบคุมสภาพจิตใจที่แตกต่างกันออกไป

กล่าวคือ นอกเหนือจากการควบคุมสภาพจิตใจของนักการเมืองหญิงเองแล้ว สำหรับนักการเมืองหญิงบางคนก็มีการพูดถึงการควบคุมสภาพจิตใจของคนในครอบครัวควบคู่ไปกับสภาพจิตใจของตัวเอง

“...วิธีแก้ปัญหาต้องใจก่อนและก็จิตใจครอบครัว เพราะสิ่งที่ยึดเหนี่ยวได้เมื่อต้องเผชิญกับปัญหาอันดับแรกก็คือครอบครัว...” (มุกดา พงษ์สมบัติ, สัมภาษณ์)

นอกจากนี้ก็มีนักการเมืองหญิงบางคนมีความเห็นว่า ในฐานะของนักการเมือง เราสามารถควบคุมการแพร่กระจายข่าวลือในเชิงผู้ชายได้โดยการผลักดันกฎหมายในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการกระทำทางข้อมูลข่าวสารที่ไร้พรมแดนรวมถึงการขอรับความร่วมมือจากสื่อมวลชนในการนำเสนอข่าว

“...อย่างที่บอกว่าเราคุมคนอื่นไม่ได้ไงคะ แต่เราคุมตัวเองได้ อันนี้คือวิธีแรกนะคะในการจัดการ ต่อมาก็ control สังคม ทำได้ไหม ทำได้โดยฐานะก็คือมาตรการทางกฎหมาย การออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้ครอบคลุม มีผลต่อการระบุโทษอย่างชัดเจนทั้งปัจจุบันและครอบคลุมถึงอนาคต เพราะว่าเรื่องเทคโนโลยีมันไปเร็วมาก อย่างที่สาม คงเป็นเรื่องของข้อมูลข่าวสาร ตรงนี้เราทำคนเดียวไม่ได้ เราคงใช้คำว่าควบคุมไม่ได้เพราะเป็นประชาชนคนหนึ่ง ก็คงต้องใช้ขอความร่วมมือและขอร้องมากกว่า สื่อมวลชนต้องใช้ดุลพินิจในการแยกแยะข้อมูลชนิดหนึ่ง...” (ณททัย ทิวไผ่งาม, สัมภาษณ์)

แต่หากมองในมุมมองของสื่อมวลชนแล้ว การเลือกใช้วิธีในการจัดการกับข่าวลือผู้ชายโดยวิธีการแถลงข่าวหรือการนิ่งเฉยต่างก็มีข้อดีและข้อเสียที่แตกต่างกัน แต่เหนือสิ่งอื่นใดก็คือนักการเมืองหญิงควรที่ประกาศตัวให้สังคมได้รับรู้ถึงความตั้งใจในการทำงานมากกว่าจะจัดการแถลงข่าวเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงเพียงอย่างเดียว

“...การเงียบกับการแถลงข่าวบางครั้งเราต้องดูว่าการแถลงข่าวก็ช่วยได้บ้าง การที่เขากล้าออกมาแถลงข่าว แต่บางทีมันก็เป็นแค่ประเด็น คุณพูดว่าคุณไม่มีอะไร แต่ความเชื่อของคนหรือสื่อเอง สื่อมักจะเชื่อในสิ่งที่นำเสนอไว้ก่อนแล้ว แต่สิ่งที่คุณมาพูดว่าเกิดอะไรขึ้นมันมักจะเป็นคำแก้ตัว วิธีการแก้ข่าว บางทีการใช้วิธีแถลงข่าวอาจยิ่งไปตอกย้ำและยิ่งทำให้สังคมรู้มากขึ้น โดยส่วนตัวการที่นักการเมืองหญิงขอชี้แจงว่าตัวเองไม่ได้เป็นอย่างนั้นจริง มันไม่มีผลประโยชน์ แต่ถ้าตอบมาว่าในเรื่องนี้ขอให้ใช้เวลาเป็นเครื่องพิสูจน์ แล้วก็ให้ผลงานเป็นเครื่องพิสูจน์ว่าตนเองทำงานด้วยความสามารถ ไม่ได้ใช้ร่างกายเข้าแลกจะดีกว่า อีกอย่าง การเงียบก็ไม่ใช่วิธีแก้ปัญหา คุณน่าจะออกมาพูด พูดอะไรที่ทำให้สังคมให้โอกาสคุณ แล้วรอดู แต่ส่วนใหญ่ผู้หญิงที่เจอเรื่องนี้มักจะควบคุมตัวเองไม่ได้ อาจจะอ่อนไหว ซึ่งมันก็เป็นเรื่องปกติ แต่ผู้หญิงที่คิดจะมาเล่นการเมืองต้องหนักแน่น คุณต้องเจออะไรอีกเยอะในวงการนี้ แต่ถ้าคุณต้องมานั่งตอบคำถามหรือชี้แจงทุกเรื่อง

มันก็จะไม่ได้อะไร มันคงเป็นเรื่องที่ประชาชนก็จะไม่ได้อะไร เพราะฉะนั้น น่าจะป้องกันไว้ก่อนแล้วว่ายืนยันที่จะเข้ามาเล่นการเมือง ไม่ว่าจะมิชชั่นอะไร ก็ขอให้พิสูจน์ที่ผลงาน แล้วก็ดูเขาไปนาน ๆ เพราะในสังคมเรา คนยังเชื่ออยู่ว่าผู้หญิงที่เข้ามาเล่นการเมือง มักจะชอบมีเรื่องอย่างนี้เข้ามาเกี่ยวข้องกับเพราะฉะนั้น คุณพร้อมที่จะถูกตรวจสอบว่าคุณเข้ามาเพื่ออะไร ด้วยวิธีใด ต้องการทำอะไร ซึ่งผู้หญิงหลายคนไม่ได้ตั้งรับหรือเปิดเผยตัวให้ชัดว่าเขามาด้วยความมั่นใจว่าไม่ได้มีเรื่องอย่างนี้เข้ามาเกี่ยวข้องกับ...” (ชวิตา วาทินชัย, สัมภาษณ์)

ความเหมือน/ความแตกต่าง : การมอง การตีความ และการจัดการกับข่าวลือในเชิงผู้สาว

จากผลการวิจัยพบว่านักการเมืองหญิงที่เป็นกลุ่มประชากรศึกษาในครั้งนี้นี้ซึ่งมีความหลากหลายทั้งในเรื่องของชีวิตครอบครัวและระดับการศึกษา กล่าวคือ เรามีนักการเมืองหญิงที่จบการศึกษาตั้งแต่ระดับสูงสุด คือ ปริญญาเอก จนถึงระดับมาตรฐาน คือ ปริญญาตรี และมีทั้งนักการเมืองที่มีครอบครัวแล้วและนักการเมืองที่ยังอยู่ในสถานภาพโสด รวมถึงความแตกต่างในเรื่องของประสบการณ์ทางการเมืองของนักการเมือง และพื้นที่ทางการเมืองที่แตกต่างกัน เช่น ส.ส. ในระบบปาร์ตี้ลิสต์ และ ส.ส. แบบแบ่งเขตในพื้นที่กรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด ซึ่งแม้ว่าจะมีประสบการณ์ร่วมกันในเรื่องของการถูกโจมตีเรื่องพฤติกรรมทางเพศนอกกรอบผ่านการสร้างข่าวลือเช่นเดียวกัน หากในแต่ละกรณีศึกษากลับพบว่ามีความแตกต่างกันในหลายประเด็น ดังนี้

รูปแบบของเครื่องมือที่ถูกใช้ในการโจมตีข่าวลือเชิงผู้สาว

รูปแบบของเครื่องมือที่ถูกใช้ในการโจมตี โดยที่เราจะเห็นได้ว่านักการเมืองหญิงนั้นถูกโจมตีด้วยข่าวลือโดยผ่านสื่อในหลายรูปแบบ อาทิเช่น การโจมตีผ่านภาพข่าวในหนังสือพิมพ์ การโพสต์ข้อความผ่านกระทู้ในเว็บไซต์หรือสร้างข่าวลือผ่านอินเทอร์เน็ต การโจมตีผ่านการแจกใบปลิว คำพูดในลักษณะปากต่อปากเรียกหรือที่เรียกกันในภาษาที่ไม่เป็นทางการว่า “การเฝ้าท์” การโจมตีผ่านการปราศรัย หรือแม้กระทั่งการกล่าวหาในรูปแบบของจดหมายและ/บัตรสนเท่ห์ ซึ่งมักจะถูกส่งต่อกันภายในตู้รับจดหมายของ ส.ส. ซึ่งตั้งอยู่ในรัฐสภา ทั้งนี้ เนื่องจากในปัจจุบันมีช่องทางในการสื่อสารที่หลากหลายมากขึ้น ดังนั้น เราจึงได้เห็นรูปแบบของเครื่องมือที่ถูกใช้ในการโจมตีนักการเมืองหญิงในวิธีหลากหลายมากขึ้นเช่นกัน

วัตถุประสงค์ของการปล่อยข่าวลือเชิงขู่สาว

ความแตกต่างในเรื่องของวัตถุประสงค์ของการปล่อยข่าวลือ ซึ่งผู้ศึกษาพบว่ามีทั้งที่เป็นในลักษณะของการหยุดหรือปิดกั้นเพื่อมิให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพทางการเมืองซึ่งถือเป็นเกมการเมืองชนิดหนึ่งที่ถูกใช้เพื่อทำลายชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือ หรืออาจเป็นไปเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจจากประเด็นทางการเมืองของประชาชนโดยนักการเมืองหญิงเป็นผู้กระทำหวังเพื่อผลทางการเมืองในรูปแบบอื่น หรือที่ภาษาอังกฤษเรียกว่า “Divert Intention” ดังเช่นกรณีข่าวลือล่าสุดที่เกิดขึ้นกับ ดร.ณพทัย ทิวไผ่งาม

ภาวะการเป็นผู้กระทำและผู้ถูกกระทำจากข่าวลือเชิงขู่สาว

ความแตกต่างในเรื่องของการเป็นผู้ถูกกระทำและผู้กระทำจากการถูกโจมตีด้วยข่าวลือในเชิงขู่สาวเพื่อหวังผลทางการเมือง ถือเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่ผู้ศึกษาค้นพบจากการวิจัยในครั้งนี้ เนื่องจากการที่เห็นได้ว่าข่าวลือสามารถสร้างผลในทางลบให้แก่นักการเมืองหญิงในแง่ของการทำลายชื่อเสียง ในขณะที่เดียวกัน ข่าวลือก็สามารถเป็นพลังและผลในทางบวกให้แก่นักการเมืองหญิงบางคนได้เช่นกัน

สำหรับความแตกต่างทั้งหมดนี้ล้วนส่งผลต่อการมีแนวทางในการจัดการ ควบคุม และต่อรองของนักการเมืองหญิงต่อประเด็นเรื่องข่าวลือเชิงขู่สาวอย่างแตกต่างกัน ดังนั้น เราจึงไม่อาจที่จะพูดได้ว่าแนวทางในการจัดการ ควบคุม และต่อรองของนักการเมืองหญิงในเรื่องของประสบการณ์การถูกโจมตีในเรื่องขู่สาวนั้น มีความเป็นหลักการหรือมาตรฐานเดียวกันได้ แม้ว่าแต่ละคนจะมีประสบการณ์ร่วมกันในเรื่องของข่าวลือก็ตาม แต่เนื่องจากนักการเมืองหญิงแต่ละคนต่างก็มีภูมิหลังและพื้นฐานทางชีวิตทั้งในเรื่องของชีวิตครอบครัว การศึกษา ประสบการณ์การทำงานในเมือง รวมถึงการอยู่ในพื้นที่ทางการเมืองที่มีความพิเศษแตกต่างกัน ซึ่งความแตกต่างในเรื่องดังกล่าวก็ได้ส่งผลต่อการมอง การตีความของประสบการณ์ รวมถึงการจัดการต่อประเด็นปัญหาเรื่องข่าวลือเชิงขู่สาวที่เกิดขึ้นกับนักการเมืองหญิงแต่ละคนในลักษณะที่แตกต่างกัน

ดังนั้น สำหรับผู้ศึกษาแล้ว การที่นักการเมืองหญิงต้องเผชิญกับประสบการณ์ในเรื่องข่าวลือเช่นนี้ จึงควรที่จะถูกอธิบายด้วยวิธีการที่แยกออกจากกัน ทั้งนี้ก็เพื่อให้สามารถเห็นได้ถึงจุดต่างและลักษณะร่วมของเรื่องราวจากประสบการณ์ของนักการเมืองหญิงแต่ละคน ในขณะเดียวกัน ก็มีความจำเป็นที่จะต้องพิจารณาในรายละเอียดของแต่ละกรณีด้วยว่า แต่ละคนมีความเหมือนหรือความแตกต่างกันอย่างไร ทั้งนี้ เนื่องจากการยึดเอาประสบการณ์ของคนเพียงกลุ่มเดียว

แล้วเหมารวมว่าเป็นลักษณะหรือเป็นเรื่องราวร่วมกันของคนที่มีเพศสภาพหญิงทั้งหมด ก็จะทำให้การอธิบายผลในครั้งนี้อาจไม่มีความแตกต่างจากการ กีดกันผู้หญิงเช่นเดียวกับสังคมของระบบบิศาธิปไตย

พหุนิยมทางจริยศาสตร์ : การสร้างความชัดเจนในการมองและการตีความ

นอกจากนี้ ด้วยการที่ความเข้าใจที่มีต่อโลกทางสังคมของคนในปัจจุบันได้ถูกเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งทำให้โครงเรื่อง หลักการ หรือความจริงชุดเดียวที่ใช้ในการอธิบายและตัดสินปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตทางสังคมดูเหมือนจะอ่อนกำลังลง ในขณะที่การทำทลายและตั้งคำถามจากเสียงที่สะท้อนถึงประสบการณ์และระบบความเชื่อความหมายที่แตกต่างจากโครงเรื่องและความจริงกระแสหลัก รวมถึงการวิพากษ์และการตั้งคำถามกับความเป็นสากลของคำอธิบายหรือหลักการต่าง ๆ ที่สะท้อนให้เห็นถึงการต่อรอง/การปะทะกันของชุดความเชื่อและมาตรฐานความถูกต้องดีงามหลายชุดกลับถูกทำให้เป็นประเด็นมากขึ้น ดังนั้น ชีวิตทางสังคมในปัจจุบันจึงควรที่จะเป็นทั้งเรื่องของความเชื่อและการจัดการกับความแตกต่างในหลายมิติ หลายแง่มุมที่เลื่อนไหลและขัดแย้งกันเองมากกว่าจะเป็นการเคลื่อนไหวโดยอาศัยหลักการชุดเดียวที่ผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ต้องคิดหรือไตร่ตรองมากนัก

ดังนั้น การตัดสินความถูกต้องดีงามจึงไม่สามารถทำได้โดยง่ายอีกต่อไป นอกจากนี้แล้ว การที่อาณาบริเวณต่าง ๆ ของชีวิตทางสังคมได้ถูกแยกขาดออกจากกันและมีความแตกต่างในเรื่องของความเชื่อและมาตรฐานความถูกต้องดีงามที่เชื่อมโยงในแต่ละพื้นที่ อย่างการเมืองที่เป็นทางการ เศรษฐกิจ ศาสนา ครอบครัว เรื่องเชิงสังวาสและความสัมพันธ์ที่ต่างกันไป เพราะแต่ละอาณาบริเวณจะมีกฎกติการวมทั้ง ชุดของค่านิยม ความเชื่อที่ต่างกันไปเป็นตัวกำกับการกระทำและปฏิสัมพันธ์ของในสังคมและชีวิตทางสังคมของคน ซึ่งทำให้คนในสังคมจำเป็นต้องจัดการกับข้อเรียกร้อง ความต้องการและค่านิยมที่ต่างต่างนั้นที่อาจจะมีขัดแย้งกันเองในแต่ละอาณาบริเวณต่าง ๆ ของชีวิต จึงทำให้การดำเนินชีวิตโดยใช้หลักการเพียงชุดเดียวในการคิดและตัดสินใจ อาจทำให้เกิดปัญหาตามมาหลายประการ

สตรีนิยม : กับมุมมองเรื่องพหุนิยมทางจริยศาสตร์

ในลักษณะเดียวกัน สภาพของสตรีนิยมในขณะนี้ก็มีแนวทางคำอธิบายและการมองประเด็นที่มีความหลากหลายมากขึ้นเช่นกัน เพราะฉะนั้นคนที่ทำความเข้าใจกับเฟมินิสต์ไม่ว่าจะใน

ฐานะของผู้ที่เรียนสตรีศึกษาหรือผู้ที่สนใจในสตรีนิยม จึงน่าที่จะมีความคุ้นเคยกับสภาพของความแตกต่างหลากหลายในเรื่องของมาตรฐานทางศีลธรรมนี้ โดยเฉพาะผู้ที่คุ้นเคยกับสตรีนิยมในฐานะที่เป็นการต่อสู้กับองค์ความรู้กระแสหลักหรือกระแสชายเป็นใหญ่ ซึ่งมีการตั้งคำถามกับองค์ความรู้กระแสหลักมาโดยตลอดว่าชุดของความดีงามและถูกต้องเพียงชุดเดียวในโลกนี้นั้นแท้ที่จริงแล้วมีอคติและมีรากฐานมาจากวิถีชีวิตและการมองโลกของผู้ชายอย่างไร นอกจากนี้สตรีนิยมในช่วงเวลาที่ผ่านมากว่า 2-3 ทศวรรษสุดท้ายของคริสต์ศตวรรษที่ 20 ทำให้มองเห็นการปะทะกันขององค์ประกอบของตัวตนของคนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสภาพในหลายเรื่อง ทั้งนี้รวมถึงการที่สตรีนิยมถูกทำลายโดยแนวคิดเรื่องชนชั้นชาติพันธุ์ และเรื่องวัฒนธรรม เพราะฉะนั้นผู้ที่สนใจในสตรีนิยมจึงน่าที่จะคุ้นเคยกับสภาพที่เรียกว่าพหุนิยมทางจริยศาสตร์ (Ethical Pluralism) อยู่แล้ว แต่ปัญหาก็คือ สตรีนิยมในสังคมไทยถูกมองในฐานะของขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคม ซึ่งเน้นความเป็นเอกภาพของการมองประเด็น เน้นความเป็นเอกภาพของจุดหมายปลายทางและยุทธศาสตร์ในการต่อสู้ ซึ่งในบางครั้ง การเน้นความเป็นเอกภาพในขบวนการลักษณะนี้ ได้ทำให้สภาพของพหุนิยมทางจริยศาสตร์กลายเป็นปัญหาและถูกละเลยไป อีกทั้งนักสตรีนิยมไทยก็มักจะพูดและเสนอคำอธิบายจากมุมมองของตนเองโดยไม่ได้ตระหนักว่ามีคำอธิบายชุดอื่นและมาตรฐานของความดีงามชุดอื่น ๆ อย่างไร

ดังนั้น ผู้ศึกษาซึ่งได้ตระหนักถึงสภาพปัญหาและบริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอนำเสนอผลการวิจัยในลักษณะที่แบ่งแยกให้เห็นถึงมุมมองและทัศนคติ รวมถึงแนวทางการจัดการ ต่อรอง และควบคุมประเด็นเรื่องพฤติกรรมทางเพศนอกกรอบของนักการเมืองหญิงในแต่ละคน ทั้งนี้ เพื่อมิให้สภาพพหุนิยมทางจริยศาสตร์ที่จะได้จากผลการศึกษาและเป็นประโยชน์ต่อการทำความเข้าใจในครั้งนี้อย่างไรก็ตาม สำหรับผู้ศึกษาแล้ว การให้ความสำคัญกับความแตกต่าง ทำให้เห็นได้ถึง สภาพพหุนิยมทางจริยศาสตร์ที่ปรากฏในผลการศึกษานี้ พร้อมทั้งได้ทำให้เห็นถึงข้อค้นพบใหม่ซึ่งถือได้ว่าส่งผลต่อการทำความเข้าใจต่อไปจ้ยในเรื่องของการมอง การตีความ และการจัดการของนักการเมืองหญิงต่อประเด็นเรื่องข่าวลือในเชิงชู้สาวได้อย่างชัดเจน ดังนี้

- 1) มุมมองและวิถีคิดแบบชนชั้นกลาง
- 2) มุมมองจากพื้นฐานของความแตกต่างในความเป็นพื้นที่
- 3) มุมมองและวิถีคิดของผู้มากประสบการณ์ทางการเมือง

การจัดการและการตีความประสบการณ์ข่าวลือ : ผ่านมุมมองชนชั้นกลาง

โดยที่การพูดถึงความเป็น “ชนชั้นกลาง” ในที่นี้ ผู้ศึกษามีความตั้งใจที่จะเน้นการศึกษาไปที่แนวคิดของความเป็นชนชั้นกลางในสังคมตะวันตกที่คนในชนชั้นกลางของสังคมไทยรับมาไว้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต ซึ่งไม่ใช่การพูดถึงการแบ่งแยกว่าใครเข้าเกณฑ์ของการเป็นชนชั้นกลางอย่างไร ทั้งนี้ เนื่องจาก ผู้ศึกษาตระหนักดีอยู่แล้วว่า นักการเมืองหญิงซึ่งเป็นประชากรศึกษาในครั้งนี้นั้นล้วนแต่เป็นบุคคลในชนชั้นกลางของสังคมไทย แต่สำหรับในการศึกษาครั้งนี้ การพูดถึงมุมมองและวิถีคิดของชนชั้นกลาง ก็เพื่อชี้ให้เห็นว่า มีนักการเมืองหญิงบางคนที่มีการนำเอาแนวคิดของชนชั้นกลางซึ่งมีมุมมองต่อเรื่องทางเพศในแง่ลบ และพยายามชี้ให้เห็นว่าผู้หญิงไม่ควรที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศทุกรูปแบบ เนื่องจากสามารถส่งผลกระทบต่อคุณสมบัติของการเป็นผู้หญิงที่ดี นำมาใช้เป็นกรอบในการดำเนินชีวิตอย่างเคร่งครัดที่สุดต่างหาก ซึ่งอิทธิพลที่ได้รับจากแนวคิดดังกล่าวถือได้ว่าเป็นตัวแปรหนึ่งที่ทำให้ให้นักการเมืองหญิงในแต่ละคนมีการมอง การตีความ และจัดการต่อประเด็นการโจมตีเรื่องข่าวลือในเชิงผู้สาวที่แตกต่างกัน

คุณจณิสตา ลิวเฉลิมวงศ์ และดร. ณัทชัย ทิวไผ่งาม ถือเป็นนักการเมืองหญิงที่มีความโดดเด่นทั้งในเรื่องความสวย ความสามารถ รวมถึงการมีพื้นฐานทางครอบครัวและการศึกษาที่ดี โดยที่ ดร.ณัทชัย และคุณจณิสตาต่างก็ได้รับการศึกษาจากมหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศและผ่านการศึกษาในระดับสูงจากต่างประเทศ ซึ่งเป็นแหล่งบ่มเพาะวิถีคิดแบบชนชั้นกลางตะวันตก ผิดจากแห่งหนึ่งซึ่งส่งผลให้นักการเมืองทั้งสองคนมีมุมมอง การตีความ และการจัดการเกี่ยวกับประสบการณ์ข่าวลือในเรื่องของพฤติกรรมทางเพศที่พยายามจัดให้อยู่ในกรอบของการเป็นผู้หญิงที่ดีตามแบบสังคมไทย ซึ่งสำหรับผู้ศึกษาแล้ว ความคิดดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงการรับเอาแนวความคิดแบบชนชั้นกลางในสังคมตะวันตกมาอย่างชัดเจนและมีความแตกต่างจากนักการเมืองหญิงคนอื่น ๆ ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ซึ่งนักการเมืองทั้งสองได้มีการพูดถึงประเด็นของการเป็นผู้หญิงดีตามที่สังคมคาดหวัง

ชนชั้นกลาง : แนวคิดเรื่องทางเพศและการควบคุม

สำหรับแนวคิดแบบชนชั้นกลางตะวันตก ผิดจากนั้น เป็นแนวคิดที่มีความเชื่อว่าคนในสังคม ควรที่จะมีการดำเนินชีวิตตามกรอบมาตรฐานความถูกต้องดีงามตามที่สังคมกำหนดไว้ อย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของมาตรฐานความถูกต้องดีงามในเรื่องทางเพศ ซึ่งสำหรับชนชั้นกลางแล้ว เรื่องทางเพศถูกมองในทางลบ เนื่องจากการได้รับอิทธิพลที่สำคัญจาก “ตะวันตก” ซึ่งถือเป็นแนวคิดที่มีอิทธิพลต่อหลายระบบคิดในโลก อย่างไรก็ตาม สำหรับแนวคิดที่มองเรื่องเพศในแง่ลบของตะวันตกนั้น ได้รับอิทธิพลจากความเชื่อของคริสต์ศาสนาระยะหลัก

ซึ่งมีความเชื่อว่าความต้องการทางเพศ รวมถึงความเจ็บปวดในการคลอดลูกถือเป็นส่วนหนึ่งของการลงโทษของพระเจ้าเมื่อเกิดการฝ่าฝืนข้อห้ามโดยอีฟและอาดัมด้วยการกินผลไม้ต้องห้าม ดังนั้นการมีความต้องการทางเพศจึงถือเป็นเรื่องที่เลวร้ายและต้องมีการควบคุม และด้วยความที่เรื่องเพศถูกมองว่าเป็นเรื่องสกปรก เป็นเรื่องไม่ดีงามที่สามารถส่งผลในทางลบได้อย่างมหาศาลต่อสังคม ปรัชญาการณณ์ต่าง ๆ ที่ทำให้คนรู้สึกว่าการเพศหลุดจากการควบคุมและกลายเป็นความไร้ระเบียบ จึงถูกมองว่าเป็นภัยอันตรายใหญ่หลวงต่อศีลธรรมและกรอบกติกาของการอยู่ร่วมกันของคนในสังคม

สังคมไทย : การนำเข้าแนวคิดชนชั้นกลาง ตะวันตก ผิดขาว ในเรื่องทางเพศ

โดยที่แนวคิดเรื่องเพศในทางลบเช่นนี้จึงมีอิทธิพลต่อการมองเรื่องเพศของคนในสังคมที่มีรากฐานทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน โดยผ่านการศึกษาระบบ “ตะวันตก” รวมทั้งการนำเข้าวิทยาการ ความรู้ รูปแบบการปกครอง กฎหมาย และวิถีชีวิตจากสังคม “ตะวันตก” ซึ่งสำหรับชนชั้นสูง/ชนชั้นกลางไทยนั้น ได้รับอิทธิพลแนวคิดเช่นนี้ผ่านกระบวนการนำเข้าต่าง ๆ โดยสถาบันทางสังคมและการเมือง รวมทั้งรัฐซึ่งถือเป็นผู้มีส่วนในการกำกับ ควบคุมเรื่องเพศและพฤติกรรมทางเพศของคนให้อยู่ในกรอบที่เห็นว่าถูกต้องเป็นธรรมชาติ โดยการปลูกฝัง กล่อมเกลาหรือรับรองรูปแบบของการแสดงออกและความสัมพันธ์ทางเพศที่อยู่ในกรอบของเรื่องเพศที่ชอบธรรมให้แก่คนในสังคม และลงโทษเมื่อมีการละเมิดหรือล่วงล้ำออกนอกรอบโดยมีกฎหมายของรัฐเป็นเครื่องมือสำคัญในการรับรองความชอบธรรมและคุ้มครองพฤติกรรมที่สอดคล้องกับกรอบเรื่องเพศ รวมถึงลงโทษพฤติกรรมทางเพศและความสัมพันธ์ที่ขัดแย้งกับแนวที่กำหนดโดยกรอบความเชื่อในเรื่องเพศกระแสหลัก

อย่างไรก็ตาม สำหรับสังคมตะวันตกและสังคมอื่น ๆ ที่นำเข้ามาแนวคิดนี้จากตะวันตกนั้น การต่อรองโต้เถียงของคนในสังคมในเรื่องที่เกี่ยวกับประเด็นเรื่องเพศและความสัมพันธ์ทางเพศอย่างสาธารณะในปัจจุบันก็ไม่ได้หมายความว่าคนในสังคมจะมีเสรีภาพในเรื่องเพศที่เพิ่มมากขึ้น โดยมาคาดคิดว่าสำคัญยิ่งประการหนึ่งในสังคมก็คือความเชื่อในเรื่องราวของการเปลี่ยนแปลงจากการเก็บกด บังคับในเรื่องเพศมาเป็นการปลดปล่อยในเรื่องเพศ ดังนั้น คนจึงมีแนวโน้มจะเชื่อว่าคนในยุคหลังมีเสรีภาพในเรื่องเพศสามารถแสดงออกและเลือกรูปแบบของความสัมพันธ์ทางเพศได้อย่างเสรี ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว เรื่องเพศกลับมีแง่มุมมองของความต่อเนื่องในการกำกับควบคุมอย่างเข้มงวดมากกว่า อีกทั้งกรอบในเรื่องเพศก็กลับมีอิทธิพลในการจัดความสัมพันธ์ของคนอย่างต่อเนื่องในช่วงเวลาที่เชื่อกันว่าคนมีเสรีภาพในการเลือกทางเลือกต่าง ๆ ในชีวิตมากขึ้น ดังนั้นเรื่องเพศจึงถูกควบคุมด้วยวิธีการที่ซับซ้อนและเห็นได้ไม่ชัดเจนโดย ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจถูกผิดในเรื่องเพศที่มีความหลากหลายขึ้น เช่น ผู้เชี่ยวชาญ และแพทย์ เป็นต้น

ดังนั้น สำหรับผู้ศึกษาแล้ว การที่ผู้หญิงมีโอกาสได้ก้าวเข้ามาสู่พื้นที่ทางการเมือง ซึ่งสำหรับคนในสังคมมองว่าเป็นที่สุดของความเท่าเทียมระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย แต่กลับต้องมาเผชิญกับการถูกกล่าวหาในเรื่องเชิงชู้สาว จึงถือเป็นคำอธิบายที่ดีสำหรับการพูดถึงเสรีภาพในเรื่องเพศที่ถูกทำให้รับรู้ว่ามีเพิ่มขึ้น เพราะถึงแม้ว่าผู้หญิงจะได้เข้ามาทำงานในพื้นที่สาธารณะ (พื้นที่ทางการเมือง) ซึ่งมีนัยยะที่แสดงให้เห็นถึงการกดขี่ทุกรูปแบบที่เคยเกิดขึ้นกับผู้หญิงต้องหมดไป แต่ในความเป็นจริงแล้ว รัฐและสังคมก็ยังคงสร้างกรอบในการควบคุมตรวจตรามิให้คนในสังคมมีพฤติกรรมโดยเฉพาะในเรื่องทางเพศที่ออกนอกกรอบแบบไม่ให้คนรู้ตัวหรือสังเกตเห็นได้ ด้วยการแฝงเร้นระบบการควบคุมไว้ตามสถาบันทางสังคมต่าง ๆ ซึ่งไม่เว้นแม้แต่ในสถานที่หรือสิ่งที่คุณบอกว่าเป็นความเท่าเทียมระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย และปรับเปลี่ยนรูปแบบของควบคุมไปสู่การสร้างให้คนสยบยอมและยอมรับการถูกควบคุมจากสังคมโดยไม่ใช้อำนาจหรือคำสั่งในการทำการควบคุม ดังนั้น นัยยะของการโจมตีข่าวลือในเชิงชู้สาวที่เกิดขึ้นกับนักการเมืองหญิงดังกล่าวจึงไม่ใช่แค่เพียงการหมายถึงเกมการเมืองที่ถูกใช้เพื่อทำลายความน่าเชื่อถือและชื่อเสียง รวมถึงแง่มุมการตรวจสอบของประชาชนและสื่อมวลชน แต่ยังมีนัยยะที่แสดงให้เห็นถึงแง่มุมของการควบคุมผู้หญิงในพื้นที่สาธารณะ ซึ่งไม่สามารถกระทำได้อย่างโจ่งแจ้ง เนื่องจากการรับรู้ของสังคมที่เชื่อกันว่าความเป็นพื้นที่สาธารณะและพื้นที่ส่วนตัวถูกแยกออกจากกัน (ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้ว การแบ่งแยกพื้นที่ดังกล่าว ไม่สามารถทำได้โดยง่าย) ดังนั้น การที่จะควบคุมวิถีชีวิตส่วนตัวของคุณคนสาธารณะ (ซึ่งอยู่ในพื้นที่สาธารณะ) จึงอาจจะไม่มีเหตุผลพอเพียงที่จะดำเนินการโดยวิธีที่เปิดเผยในสังคมเสรีนิยมประชาธิปไตย ซึ่งทุกคนมีเสรีภาพและความเสมอภาคในการทำสิ่งต่าง ๆ ได้โดยเสรี ตราบเท่าที่ไม่กระทบกับสิทธิและเสรีภาพของคุณคนอื่น ๆ ทั้งนี้เพื่อสร้างความชอบธรรมให้แก่รัฐและสังคมว่าเป็นรัฐและสังคมที่เป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริง

นักการเมืองหญิง : กับมุมมองเรื่องทางเพศแบบชนชั้นกลาง

ในความเป็นจริง แม้ว่านักการเมืองหญิงทุกคนในการศึกษารั้งนี้ จะมีความเห็นร่วมกันว่าการโจมตีเรื่องพฤติกรรมทางเพศนอกกรอบถือเป็นการทำลายชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือของการเป็นนักการเมืองที่ดีเป็นอย่างมาก ในฐานะที่สร้างผลกระทบต่อจริยธรรมของการเป็นนักการเมือง เนื่องจากการที่เรื่องเพศถูกมองในแง่ลบ หากแต่ระดับของการให้ความสำคัญกับเรื่องดังกล่าวของนักการเมืองหญิงในแต่ละคนก็มีให้เห็นอย่างแตกต่างกัน ซึ่งสำหรับ ดร.ณนทชัย ทิวไผ่งาม และคุณแบบม จณิสตา ลิวเฉลิม แล้ว ข่าวลือในเชิงชู้สาวไม่เพียงแต่มีผลกระทบต่อการเป็นนักการเมืองที่ดีเท่านั้น หากแต่ยังมีผลกระทบต่อภาพของการเป็นผู้หญิงชนชั้นกลางซึ่งเรื่องของความประพฤติทางเพศถูกใช้เป็นเครื่องมือในการตัดสินความดีงามของผู้หญิงในทุกบทบาทสถานะอีกด้วย อย่างไรก็ตาม สำหรับกรอบความเชื่อดังกล่าว หากผู้หญิงคนใดปฏิบัติที่จะประพฤติตามกรอบของ

“หญิงดี” อันหมายถึงการหลีกเลี่ยงเรื่องเพศนอกรอบทั้งหลายเพียงอย่างเดียว คุณสมบัติหรือความดีงามอื่น ๆ ที่มีอยู่ก็ไม่สามารถหักล้างได้ หรือไม่มีความสำคัญอีกต่อไป ดังนั้น สำหรับนักการเมืองหญิงทั้งสองแล้ว การสัมผัสหรือมีประสบการณ์ทางเพศ แม้จะโดยทางตรงหรือทางอ้อม เช่น ผ่านรูปแบบของข่าวลือ ก็อาจทำให้การเป็นผู้หญิงและการเป็นนักการเมืองแปดเปื้อนและมีราคาได้ เนื่องจากความดีงามของนักการเมืองนั้น นอกเหนือจากผลงานทางการเมืองที่ประชาชนจะให้การยอมรับแล้ว ความประพฤติปฏิบัติในเรื่องทางเพศก็มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่ากัน

...คือมันเป็นประเด็นที่ผู้หญิงเจอ แล้วขอโทษมันก็จะติดตัวเราไป ทุกวันนี้เว็บไซต์พิมพ์ชื่อถนนที่ยังอยู่เว็บต้น ๆ อยู่ แล้วอีกก็ปีมันถึงจะถูกล้างออกไปตรงนี้... มองกลับไปว่าขนาดคนอย่างเราที่แต่ก่อน คนอื่นก็บอกว่าเป็นคนดี อยู่ ๆ วันหนึ่งก็มีเรื่องอย่างนี้ได้ ใครจะอยากเอาเสียให้คนอื่นแวงใส่ตัวเอง แล้วใครอยากจะเป็น นอกจากคนที่ฝรั่งบอกว่า Nothing to lose ก็คือไม่มีอะไรเสียอีกแล้ว ในชีวิตฉันก็เข้ามาตรงนี้ มันก็คือฉันเสียมากกว่านี้มาแล้ว แต่สำหรับคนที่พร้อมอย่างที่บอก ใครจะอยากเข้ามาเสียในเมื่อเข้ามาเสีย ในเมื่อเขาอยู่ของเขาอย่างนี้แล้ว...” (ณัททัย ทิวไผ่งาม, สัมภาษณ์)

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าความไร้เดียงสา/ความบริสุทธิ์ผุดผ่องของผู้หญิงจะมีค่าและได้รับยกย่อง เนื่องจากความเชื่อที่ว่าผู้หญิงไม่ควรให้ความสนใจ ผักเฝหรือมีประสบการณ์ในเรื่องเพศมากนัก แต่สำหรับคุณณัฐดาแล้ว เห็นว่านักการเมืองชายกลับถูกคาดหวังให้มีประสบการณ์และมีความสามารถในเรื่องเพศมากกว่า แม้ว่าการเป็นนักการเมืองจะต้องมีภาพลักษณ์ของการเป็นผู้นำที่ดีทั้งในเรื่องของพฤติกรรมและความสามารถ หากแต่ประสบการณ์ทางเพศกลับไม่ทำให้นักการเมืองชายต้องแปดเปื้อนเมื่อเปรียบเทียบกับนักการเมืองหญิง ทั้งนี้ เนื่องจากมายาคติเกี่ยวกับความต้องการทางเพศที่มากมายและต้องระบายออกของผู้ชาย

“...ประเด็นข่าวลือที่โจมตีผู้หญิงได้หนักที่สุดก็มักจะเป็นเรื่องของครอบครัว เรื่องของผู้หญิง ผู้ชาย คู่สาวอะไรต่าง ๆ ซึ่งมันจะสามารถลบความศรัทธาลงไปได้... ซึ่งแน่นอนต้องรู้สึก down แยมมาก ๆ เพราะว่าเราเป็นอะไรที่เมื่อก่อนมีภาพที่ดี แต่พอเข้ามาปี มันเหมือนมีคนสร้างภาพ พยายามเขียนป้ายภาพใหม่ให้ออกมาเป็น image ของภาพแรง มันเป็นการ build image ของเราเข้าไปในความรู้สึกของคนในวงที่กว้างขึ้น โดยที่เราไม่ได้เป็นแบบนั้น เราก็อาจมีบ้างว่า พอหลังมีข่าวหมาด ๆ สด ๆ ไปเดินห้าง อาจจะมีความรู้สึกว่าคนอาจจะมองเราด้วยสายตาที่เราารู้สึกทำให้กระทบกระเทือนความรู้สึก...” (ณัฐดา ลิวเฉลิมวงศ์, สัมภาษณ์)

จากอิทธิพลของแนวคิดแบบชนชั้นกลางข้างต้น แสดงให้เห็นว่านักการเมืองหญิงทั้งสองมีความพยายามในการควบคุมเรื่องเพศของตนอย่างเคร่งครัดหรือที่เรียกว่ามีการปฏิเสธตัวตนทางเพศของตนเองเพื่อที่จะให้ได้รับการยอมรับ เนื่องจากการตระหนักถึงภาพลักษณ์ของความ

เป็น “หญิงดี-หญิงเลว” ซึ่งมีความสำคัญยิ่งในการสร้างอัตลักษณ์ของผู้หญิงดีและนักการเมืองหญิงที่ดีในการได้รับการยอมรับจากประชาชน เพราะการถูกตีตราว่าเป็น “ผู้หญิงไม่ดี” หรือในที่นี้หมายถึงการเป็นนักการเมืองไม่ดีด้วยนั้น หมายถึง “การตาย” ในทางสังคม ที่ส่งผลในรูปของการไม่เป็นที่ยอมรับ การสูญเสียความเคารพนับถือจากผู้อื่น การถูกตัดขาดจากสังคม และอาจจะรวมไปถึงการถูกระทำ ความรุนแรงทางตรงหลายรูปแบบ ดังนั้น การเป็น “ผู้หญิงไม่ดี/หญิงแพศยา” ที่มีประสบการณ์ทางเพศในรูปแบบที่ไม่เป็นที่ยอมรับหรือแสดงออกในเรื่องเพศอย่างเปิดเผยจึงถือเป็น “ความเป็นอื่น” สำหรับการก่อตัวและการประกอบสร้างตัวตนทางเพศของผู้หญิงในสังคมสำหรับนักการเมืองทั้งสอง ซึ่งผู้หญิงควรที่จะพยายามหลีกเลี่ยงจากการถูกตีตราว่าเป็น “หญิงเลว” ด้วยการสยบยอมต่อกรอบความหมายเรื่องเพศของสังคม

การควบคุมเรื่องเพศ : การสยบยอม การควบคุม และการกำกับตัวตนโดยผู้หญิง

อย่างไรก็ตาม การควบคุมเรื่องเพศของนักการเมืองหญิงทั้งสองแสดงให้เห็นว่าไม่ได้เป็นเพียงการกำหนดกฎเกณฑ์และการกำกับให้อยู่ในร่องในรอยโดยสังคมและรัฐเท่านั้น แต่นักการเมืองทั้งสองกลับเป็นผู้รับเอานิยามและการจัดหมวดหมู่ที่เกี่ยวข้องเข้าเป็นส่วนหนึ่งของความเชื่อและตัวตนเหมือนเช่นคนกลุ่มอื่น ๆ ในสังคม ดังนั้น คนในสังคมจึงเลือกที่จะทำหรือไม่ทำสิ่งต่าง ๆ โดยอาศัยกฎเกณฑ์และความหมายเหล่านี้เป็นหลัก การกำกับเรื่องเพศของคนในสังคมจึงเป็นเรื่องที่คนทุกคนเป็นทั้งผู้ควบคุมและผู้ถูกควบคุม นักการเมืองทั้งสองรวมถึงผู้หญิงคนอื่น ๆ จึงสยบยอมและยึดมั่นกับกรอบของเรื่องเพศที่ชอบธรรมเพื่อการยอมรับของสังคม และต้องกำกับทนเองให้ประพฤติปฏิบัติอยู่ในร่องในรอยและกำกับผู้อื่นให้อยู่ในกรอบเช่นเดียวกัน โดยใช้การประณามทางสังคมเป็นอาวุธ เพื่อให้ผู้หญิงได้เห็นตัวอย่างของ “หญิงเลว” ที่ไม่อยู่ในกรอบเรื่องเพศที่ถูกกลโฆษโดยถูกระทำ ความรุนแรงและการเสื่อมเสียชื่อเสียง และพยายามจะหลีกเลี่ยงชะตากรรมในลักษณะเดียวกัน ดังนั้น การกำกับควบคุมเรื่องเพศและความสัมพันธ์ของชายหญิงในสังคมจึงเป็นเรื่องของการกำกับความเข้าใจและการกระทำของคนโดยบอกว่าอะไรจริงหรือถูกต้อง กลไกในการควบคุมให้คนปฏิบัติตามในรูปของการให้รางวัล/อภิสิทธิ์และการลงโทษและตัวอย่างที่ทำให้คนแยกแยะถูก-ผิด จริง-ไม่จริงได้ เรื่องเพศจึงมีความเป็นการเมืองที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการควบคุมกำกับโดยอำนาจที่ไม่ได้เป็นเพียงเรื่องของการใช้กำลังบังคับ แต่เป็นเรื่องของกลไกการควบคุมที่สลับซับซ้อนที่นำไปสู่การสยบยอมทางร่างกายและจิตวิญญาณ

นอกจากนี้ ความเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศที่นำมาสู่การแบ่งผู้หญิงออกเป็น “หญิงดี-หญิงเลว” นั้น ทำให้เห็นประเด็นสำคัญที่ซ่อนอยู่ในเรื่องดังกล่าว คือรูปแบบเรื่องเพศที่สังคมเห็นว่าถูกต้องชอบธรรมในความเป็นจริงนั้น ถูกจำกัดอยู่เฉพาะการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเพศชายกับหญิงในสถาบันการแต่งงานในระบบผัวเดียว ซึ่งความสัมพันธ์ทางเพศในลักษณะนี้ได้รับการยอมรับว่าเป็น

เรื่องธรรมชาติและปกติ โดยที่อิทธิพลของกรอบเรื่องเพศนี้ทำให้เรื่องเพศหลากหลายรูปแบบที่อยู่นอกกรอบแต่งงาน ถูกมองว่าเป็นปัญหาสังคมจึงต้องมีการแก้ไข และความสัมพันธ์ทางเพศที่ไม่ได้เป็นเรื่องของชายหญิงและเพื่อการเจริญพันธุ์ เช่นการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคนที่มีเพศสภาพเดียวกัน ถูกจัดว่าเป็นความเบี่ยงเบน ผิดศีลธรรม/หรือ ผิดธรรมชาติ ดังนั้น การศึกษาเรื่องเพศจึงถูกมองโดยจำกัดอยู่ในการแต่งงานหรือในชีวิตคู่ราวกับว่าคนที่อยู่นอกสถาบันการแต่งงานจะไม่มีพฤติกรรมหรือความสัมพันธ์ทางเพศ อย่างไรก็ตาม สำหรับการศึกษานี้ แม้จะเป็นแค่เพียงเรื่องข่าวลือที่อาจจะมีเกี่ยวข้องกับเรื่องในเชิงผู้ชาย แต่ทราบได้ที่เรื่องดังกล่าวมีเรื่องของสถาบันการแต่งงานซึ่งคนในสังคมต่างก็รับรู้ว่ามีถึงสถาบันการแต่งงานในระบบส่วนตัวเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งในที่นี้หมายถึงการที่คู่กรณีที่เกิดเป็นข่าวร่วมกับนักการเมืองหญิงเป็นบุคคลที่มีครอบครัวแล้ว เชื่อได้ว่าข่าวลือในลักษณะเช่นนี้จะอยู่คู่กับการเมืองแบบไทย ๆ ไปอีกนาน แม้ว่าข่าวลือในเรื่องดังกล่าวจะมีหรือไม่มีมูลความจริงก็ตาม แต่หากประเด็นเรื่องดังกล่าวสามารถเข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศนอกกรอบและเรื่องของสถาบันการแต่งงานหรือเรื่องของครอบครัว ข่าวลือในเชิงผู้ชายเช่นนี้ก็จะสามารถถูกทำให้กลายเป็นประเด็นสาธารณะที่จะทำลายความน่าเชื่อถือของนักการเมืองหญิงได้เป็นอย่างดีต่อไป

การจัดการและการตีความประสบการณ์จากข่าวลือ : กับความเป็นพื้นที่

ดังที่ได้กล่าวข้างต้นแล้วว่า ความแตกต่างในเรื่องของภูมิหลัง ชีวิตครอบครัว การศึกษา ประสบการณ์ทางการเมือง และความเป็นพื้นที่ที่สามารถส่งผลต่อการมอง การตีความ และการจัดการของนักการเมืองหญิงต่อประสบการณ์เรื่องข่าวลือเชิงผู้ชายได้อย่างแตกต่างกัน ซึ่งสำหรับบทวิเคราะห์ในส่วนนี้ “ความเป็นพื้นที่” ซึ่งในที่นี้หมายถึงการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในพื้นที่ต่างจังหวัด ไม่ใช่พื้นที่ในนัยยะทางการเมืองที่หมายถึง “พื้นที่ส่วนตัว-พื้นที่สาธารณะ” ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการมองและ การจัดการในเรื่องข่าวลือของนักการเมืองในพื้นที่ต่างจังหวัด ดังเช่นรังสิมา รอดรัศมี อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี และมุกดา พงษ์สมบัติ อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น

บริบททางการเมืองและวัฒนธรรมทางการเมืองในพื้นที่ต่างจังหวัด

ในเบื้องต้นควรทำความเข้าใจก่อนว่าการเมืองระดับชาติในพื้นที่ท้องถิ่นนั้นมีความแตกต่างจากการเมืองในพื้นที่กรุงเทพมหานครด้วยเหตุผลในเรื่องของวัฒนธรรมทางการเมืองของคนในพื้นที่ต่างจังหวัด ซึ่งมักจะมีอคติหวัดกับนักการเมืองของตนในเรื่องของการฟุ้งเฟ้อและการดูแลในเรื่องชีวิตความเป็นอยู่และความอยู่ดี กินดีอย่างใกล้ชิด ฉะนั้น นักการเมืองในพื้นที่ต่างจังหวัดจึงต้องทำงานทางการเมืองในอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งอาจมีความแตกต่างจาก ส.ส.ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งสำหรับงานทางการเมืองในที่นี้หมายถึงการลงพื้นที่และร่วมงานของ

ชุมชนอย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่าจะเป็นงานบรรพชา งานศพ งานแต่งงาน หรือแม้กระทั่งงานขึ้นบ้านใหม่ ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นงานซึ่งประชาชนในพื้นที่ให้ความสำคัญเนื่องจากมีความเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่น ดังนั้น นักการเมืองจึงจำเป็นต้องจัดสรรเวลาจากทั้งการประชุมพรรคและการประชุมสภาในกรุงเทพฯ เพื่อให้สามารถกลับมาร่วมงานในพื้นที่ได้มากที่สุด และด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้เองจึงทำให้นักการเมืองและประชาชนในพื้นที่ต่างจังหวัดมีความใกล้ชิดกันและรู้ถึงความเคลื่อนไหวของกันและกันได้เป็นอย่างดี

รังสิมา รอดรัศมี : การมอง การตีความ และจัดการกับปัญหาข่าวลือเชิงขู่สาว

สำหรับกรณีของคุณรังสิมา รอดรัศมี แม้ว่าประเด็นในเรื่องข่าวลือเชิงขู่สาวจะไม่ได้สร้างผลกระทบต่อชีวิตส่วนตัวและชีวิตการทำงานของคุณรังสิมาได้เท่ากับคุณมุกดา พงษ์สมบัติ ซึ่งเป็นนักการเมืองในพื้นที่ต่างจังหวัดเช่นเดียวกัน โดยที่ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะการให้ความสำคัญกับชุดของมาตรฐานความถูกต้องดีงามของการเป็นนักการเมืองที่ดีของคุณรังสิมานั้นมีความแตกต่างจากนักการเมืองหญิงคนอื่น ๆ กล่าวคือชุดของมาตรฐานความถูกต้องดีงามสำหรับคุณรังสิมาหมายถึงความซื่อสัตย์สุจริตและการอุทิศตนเพื่อรับใช้ประชาชน ทั้งนี้ เนื่องจากการที่การเมืองในพื้นที่ต่างจังหวัดให้ความสำคัญกับการสร้างชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของประชาชน ในขณะที่ชุดของมาตรฐานความดีงามในการเป็นนักการเมืองที่ดีของ ดร.ณททัย ทิวไผ่งาม และคุณจณิสตา ลิวเฉลิมวงศ์ หรือแม้แต่คุณมุกดา พงษ์สมบัติ ซึ่งนอกเหนือจากการดูแลผลประโยชน์ของประชาชนในฐานะผู้แทนประชาชนก็คือการดำเนินชีวิตภายใต้กรอบที่สังคมกำหนดเพื่อไม่ให้กระทบต่อภาพลักษณ์ของการเป็นนักการเมืองที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของพฤติกรรมทางเพศนอกกรอบซึ่งจะสามารถทำลายภาพลักษณ์ของการเป็นนักการเมืองที่ดีและความน่าเชื่อถือได้เป็นอย่างดี

“...พีโค่นหนักยิ่งกว่านี้ ยิ่งกว่าเรื่องขู่สาวอีก ขึ้นเวทีด่าว่าไงใหม่ คนจะมาเล่นการเมืองจนไม่มีจะกินอย่างนี้ ยังคิดจะมาเป็นตัวแทน จะมาเป็น ส.ส. ตัวเองไม่มีจะกินแล้วจะคิดมาเป็น ส.ส. อะไรแบบนี้ ส่วนเขาไม่ต้องห่วงหรอก พี่น้อง พ่อเขาก่อนจะตายทิ้งสมบัติไว้ตั้ง 100 กว่าล้าน...”
(รังสิมา รอดรัศมี, สัมภาษณ์)

ดังนั้น แนวทางการจัดการข่าวลือของคุณรังสิมาภายหลังการถูกโจมตีด้วยเรื่องข่าวลือในเชิงขู่สาว จึงไม่ใช่แนวทางการแก้ไขที่ต้องอาศัยภาพลักษณ์ของการเป็นนักการเมืองที่ดีมาสร้างภาพลักษณ์ในครั้งใหม่เพื่อใช้ในการต่อกรกับอำนาจซึ่งในที่นี้หมายถึงข่าวลือ เหมือนดังเช่นที่นักการเมืองหญิงคนอื่น ๆ ใช้ในการจัดการ กล่าวคือการใช้วิธีปราศรัยตอบโต้ผู้ที่ปล่อยข่าวลือเสียหายซึ่งอาจจะไม่ต้องใช้คำพูดที่สยดหรือเหมือนเช่นที่นักการเมืองคนอื่น ๆ ทำ ดังเช่นการเลือกใช้วิธี

ตาต่อตา ฟันต่อฟัน ในแบบที่เรียกว่า “เขาดำมา เราก็ดำไป ถ้าหากเราไม่ผิดจริง” มาใช้เป็นแนวทางในการจัดการกับปัญหา

แม้ว่าจุดหมายปลายทางของนักการเมืองแต่ละคนภายหลังการถูกโจมตีด้วย ข่าวลือก็คือความต้องการที่จะขจัดข้อกล่าวหาเพื่อสร้างความไว้วางใจให้ประชาชนมีความเชื่อถือตัวเองต่อไป แต่สำหรับ คุณรังสิมาแม้ว่าจะมีวิธีการจัดการกับปัญหาที่ต้นเหตุเช่นเดียวกับนักการเมืองหญิงคนอื่นๆ เช่น การใช้วิธีตอบโต้ในลักษณะเดียวกันเมื่อถูกโจมตีด้วยใบปลิวหรือการถูกปราศรัยโจมตี แต่แนวทางของคุณรังสิมาในเรื่องดังกล่าวกลับมีความเป็นเอกลักษณ์ในแบบฉบับของการเป็น “นักการเมืองลูกทุ่ง” ปรากฏให้เห็นอยู่ นอกเหนือจากนี้ การที่คุณรังสิมาซึ่งถือได้ว่าเป็นหนึ่งในนักการเมืองที่มีการต่อรองกับเรื่องเพศในแง่ของการสร้างภาพลักษณ์จากประเด็นเรื่องทางเพศให้เป็นที่รู้จักแก่ประชาชนทั่วไป ดังจะเห็นได้จากการเป็นเจ้าของวลีที่โด่งดังในรอบปี “ท่านประธานคะ ท่านประธานไม่แข็งค่ะ” ซึ่งมีนัยยะที่แสดงให้เห็นว่ากรอบในเรื่องของพฤติกรรมทางเพศสำหรับคุณรังสิมานั้น ไม่ใช่ประเด็นสำคัญในการเลือกใช้ดำเนินชีวิตสำหรับการเป็นนักการเมืองที่ดี หากเปรียบเทียบกับเรื่องของความโปร่งใสในการบริหารประเทศแล้วประเด็นหลังดูเหมือนจะมีความสำคัญมากกว่า ก็ถือได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งผลให้มีการมอง การตีความ และการจัดการในเรื่องข่าวลือเชิงชู้สาวที่แตกต่างจากนักการเมืองในพื้นที่ท้องถิ่นเช่นคุณมุกดา พงษ์สมบัติ

ข่าวลือ : การถูกโจมตีและการได้รับผลประโยชน์โดยทางอ้อม

แม้ว่าภาพของการถูกโจมตีในเรื่องข่าวลือเชิงชู้สาวของคุณรังสิมาอาจจะไม่ถูกหยิบยกขึ้นมาเป็นประเด็นทางสังคมเหมือนเช่นกรณีของนักการเมืองหญิงคนอื่นๆ ก็ตาม แต่แนวทางการจัดการกับข่าวลือของเธอ ก็ได้ทำให้เราได้เห็นอีกปรากฏการณ์หนึ่งของการเมืองไทยว่านักการเมืองหญิงไม่ใช่ผู้ถูกกระทำจากอำนาจของข่าวลือ แต่เธอคือผู้แปรเปลี่ยนอำนาจที่อันตรายนั้นให้กลายมาเป็นเครื่องมือในการได้มาซึ่งอำนาจ (คะแนนเสียง) หรืออาจกล่าวได้ว่าเธอคือผู้กระทำที่ควบคุมอำนาจนั้น เพราะสำหรับคุณรังสิมาแล้วข่าวลือเชิงชู้สาวที่เกิดขึ้นก็เหมือนกับโยงใยของความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่เราไม่มีทางที่จะหลบหนีหรือปลดปล่อยตัวเองออกไปจากอำนาจนั้นได้ ดังนั้นสิ่งที่เราควรทำการสร้างความหมายใหม่ให้กับตัวตนเพื่อสร้างทางเลือกภายใต้ความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ปรากฏอยู่ ซึ่งในที่นี้หมายถึงการตอบโต้ด้วยวิธีการเดียวกันกับรูปแบบที่ถูกโจมตีนั่นเอง

“...การโจมตีแบบนี้เป็นเรื่องปกติ เพราะว่าผู้หญิงมักจะอ่อนไหว พอโดนโจมตีปั๊บ ไม่เอาดีกว่า ไม่เล่นดีกว่า ไม่กล้า อายอะไรอย่างนี้ แต่ถ้าเราไม่เป็นความจริงนะ สู้ไปเลย ขึ้นเวทีก็อัดไปฟัดทุกคน ไม่เคยกลัวเลย คนที่โจมตีฟีบอกว่าใจรู้ไหม อย่าไปเลือกฟีบ ผู้หญิงคนนี้มีผิวเป็นร้อยเลยเราขึ้นเวทีเลย ฟีน้องคะ กะหรีมันยังมีผิวไม่ถึงร้อยเลย แล้วดิฉันเป็นผู้แทนราษฎร เป็นคนสาธารณะ ไปทางไหนก็มีคนรู้จัก แล้วเราคนรู้จักเยอะ จะไปเอาใครที่ไหนก็ต้องเห็น... เพราะฉะนั้น

เราต้องไม่เอาข่าวลือมาเป็นตัวบั่นทอน เขาถือก็ถือไป ยิ่งพื้จะถือเท่าไร คนอื่นปลิวเท่าไร โปรยให้หนักกว่าเดิมเข้าไปอีก สมมุติเราเก็บใบปลิวมาได้ แล้วมีคนด่าเรานะ เราก็เอาใบปลิวมาทำหรือมาโปรยให้มันมากขึ้น คือ สมมุติโปรยมาใบหนึ่ง เราก็เอามา โรเนียว โปรยให้มากขึ้นกว่าที่เขาโปรย ด้วยข้อความเดิม...” (รังสิมา รอดรัศมี, สัมภาษณ์)

นอกจากนี้ เภณทน์ในการใช้ความเป็นพื้พื้ในการวิเคราะห์มุมมอง การตีความ และการจัดการข่าวลือในเชิงรัฐสภาของนักการเมืองหญิงดังกล่าวกลับทำให้เราได้อีกแง่มุมหนึ่งของข่าวลือที่ไม่ใช่แค่เพียงรูปแบบของความรุนแรงที่ทำร้ายจิตใจ ทำลายชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือของนักการเมืองเท่านั้น แต่การโจมตีด้วยข่าวลือดังกล่าวกลับสามารถสร้างแรงบวกให้กับนักการเมืองหญิงได้เช่นกัน

กรณีของคุณรังสิมา รอดรัศมี ได้เปลี่ยนสถานะภาพจากการเป็นผู้ถูกกระทำจากการโจมตีข่าวลือมาสู่การเป็นผู้กระทำด้วยการหวังผลทางเมืองในแง่ของคะแนนเสียงที่เพิ่มมากขึ้น ดังนี้

“...ผู้หญิงนะ ยิ่งโดนโจมตีนะ เธออย่าไปตอบโต้ ให้เขาโจมตีไป หนึ่งไว้ ยิ้มไว้ คนเขาดูเขาอ่าน เขาก็รู้แล้ว คนไม่ได้โง่ อย่างรังสิมามีผิวเป็นร้อย อย่าไปเลือกมัน ให้ใครดู เขาก็หัวเราะทั้งนั้นแหละ เพราะฉะนั้น เราต้องโปรยไปให้มากเลย เพราะเขาอ่าน เขาจะได้ด่า คู่ต่อสู้ แล้วคะแนนก็จะกลับมา เหมือนพี่ไปตามงาม มีคนเชิญพี่ไปงานนะ คนที่ไม่ชอบพี่ ไล่พี่ลงเวทีเลย พอเสร็จจะรุ่งขึ้นเราไปเดินใหม่ คือไปตามดูว่ากระแสเป็นไง กระแสมันจะมาเอง ยิ่งโดนด่ามากเท่าไร ยิ่งโดนทำร้ายมากเท่าไร คะแนนมันจะมาเองโดยอัตโนมัติ ผู้หญิงได้เปรียบ ผู้หญิงบางคนไม่เอาความได้เปรียบมาเป็นจุดเด่นของตัวเอง...” (รังสิมา รอดรัศมี, สัมภาษณ์)

ความเป็นหญิง : ประโยชน์ที่ถูกใช้ในภาวะที่ผู้หญิงถูกกดขี่

ในส่วนของคุณมุกดา พงษ์สมบัติ ซึ่งกรณีข่าวลือของเธอถูกโจมตีทั้งในเรื่องของจริยธรรมของการเป็นนักการเมืองและการถูกกล่าวหาว่าพฤติกรรมตามข่าวลือได้ทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนนั้น ความเป็นพื้ที่อาจไม่ส่งผลต่อแนวทางการจัดการต่อประเด็นเรื่องข่าวลือที่มีความแตกต่างจากนักการเมืองหญิงคนอื่น ๆ เนื่องจากการเลือกใช้วิถีแกลงข่าว แต่การพูดถึงการใช้ความเป็นผู้หญิงที่อ่อนน้อมเป็นเครื่องมือสำคัญเพื่อขอความเห็นใจจากสื่อมวลชนในการแก้ข่าว รวมถึงการใช้ประโยชน์จากความเป็นผู้หญิงและความเป็น ส.ส. พื้นที่ต่างจังหวัดซึ่งมีความใกล้ชิดกับประชาชนในพื้นที่ในการได้รับความเห็นใจ ได้สะท้อนให้เราเห็นถึงการใช้ประโยชน์จากเพศสภาพ (ความเป็นหญิง) อย่างชัดเจน ซึ่งก็ถือเป็นการตอกย้ำให้เห็นว่าแม้นักการเมืองหญิงจะเลือกใช้วิธีการแก้ปัญหาเดียวกัน แต่วิธีการนั้นก็จะมีรายละเอียดที่แตกต่างแบ่งแยกย่อยลงไปอีก

การแบ่งแยกความเป็นหญิงความเป็นชายผ่านกรอบแนวคิดทวิลักษณ์นิยม ส่งผลให้เกิดการสร้างฐานการอธิบายความเป็นหญิงความเป็นชายว่าเกิดขึ้นจากความแตกต่างระหว่างเพศ

หญิงและชาย โดยเฉพาะในด้านสรีระหรือชีววิทยา ซึ่งความต่างในแง่มุมนี้นำไปสู่การสร้างข้อสรุปอื่น ๆ ว่าหญิงชายมีความแตกต่างกันในด้านอื่น ๆ ด้วย โดยที่ผู้หญิงมีลักษณะที่อ่อนด้อยกว่าชาย และเป็นคุณลักษณะความเป็นหญิงที่ตายตัว ซึ่งเป็นผลพวงที่ติดมากับธรรมชาติตั้งแต่เกิด ดังนั้นจึงไม่สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ ผู้หญิงจึงต้องจำนนต่อความอ่อนด้อยของตัวเองที่กฎเกณฑ์ธรรมชาติได้สร้างขึ้นให้กับลักษณะของหญิง อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ควรจะต้องตั้งข้อสังเกตสำหรับการพูดถึงกรอบเรื่องเพศ (Sex) ตามแนวคิดเพศสภาพ ซึ่งเป็นการแบ่งความเป็นหญิงความเป็นชายในลักษณะเดิม ก่อนที่สตรีนิยมจะมีการพูดถึงกรอบเรื่องเพศในลักษณะของ Gender ซึ่งความเป็นหญิงความเป็นชายถือเป็นสิ่งที่ประกอบสร้างขึ้นจากสังคมที่ชายเป็นใหญ่ โดยผ่านกลไกเครื่องมือต่าง ๆ เช่น วัฒนธรรม ศีลธรรม ประเพณี ฯลฯ ซึ่งนักสตรีนิยมพยายามที่จะบอกว่าเป็นการแบ่งแยกความเป็นหญิงเป็นชายอย่างไม่เท่าเทียม และผู้หญิงไม่ควรจำนนหรือสยบยอมกับคุณลักษณะที่ผู้หญิงถูกกำหนดให้เป็นนั้น แต่เหตุใดความอ่อนด้อยของคุณลักษณะความเป็นหญิงตามแนวคิดเพศสภาพข้างต้น จึงสามารถถูกนำมาใช้เป็นทรัพยากรในการสร้างอำนาจต่อรองกับชายได้ เมื่อผู้หญิงต้องเผชิญกับการถูกกดขี่จากการโจมตีในเรื่องพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งสำหรับนักศึกษาแล้ว สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่า “สิ่งที่ผู้หญิงหลายคนบอกว่าเป็นการกดขี่ แต่สำหรับผู้หญิงอีกหลายคนอาจบอกว่ามันไม่ใช่การกดขี่ก็ได้” ทั้งนี้ เนื่องจากการใช้อำนาจและการกดขี่นั้นมีหลายระดับ และมีความซับซ้อนเกินกว่าจะสรุปจากสิ่งที่มองเห็นได้

มุมมองที่หลากหลาย : การตระหนักถึงความแตกต่าง

ดังนั้น เราจึงไม่สามารถด่วนสรุปกับสิ่งที่ได้เห็นและลดทอนความซับซ้อนของปรากฏการณ์เหล่านั้นได้ ในขณะที่เดียวกันก็จำเป็นต้องนำปัจจัยในด้านเชื้อชาติ ชนชั้น เพศสภาพ เพศวิถี และชาติพันธุ์ รวมถึงบริบททางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ศาสนา ฯลฯ มาทำการวิเคราะห์สถานการณ์และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กลุ่มคนอีกด้วย เพราะปรากฏการณ์อย่างเดียวกันที่เรามองว่าเหมือนกันทุกประการ แต่เมื่อทำการวิเคราะห์อย่างลึกซึ้งในทุกปัจจัยแล้ว ในความเป็นจริง อาจสามารถตีความได้หลายมุมมอง ตัวอย่างเช่น การคลุมหน้าของผู้หญิงที่พบเห็นในสังคมมุสลิมทั่วไปนั้น เราไม่สามารถตัดสินได้ว่าการที่ผู้หญิงมุสลิมคลุมหน้านั้น ถือเป็น การกดขี่ทางเพศ แต่สิ่งที่จะต้องพิจารณาลงไปในรายละเอียดก็คือบริบททางประวัติศาสตร์และการต่อสู้ในสังคมนั้น ๆ เช่น ในประเทศอัลจีเรียในยุคหนึ่ง ผู้หญิงตั้งใจใช้การคลุมหน้าเป็นเครื่องมือต่อต้านการรุกรานของประเทศฝรั่งเศส แต่ในขณะที่บางประเทศผู้หญิงไม่ยินดีที่จะคลุมหน้า แต่กลับถูกผู้นำประเทศออกกฎบังคับ ส่วนผู้หญิงมุสลิมรุ่นใหม่ในบางประเทศก็เลือกที่จะคลุมหน้า เพราะมองว่าเป็นแฟชั่น ซึ่งในท้ายที่สุดแล้ว เราต้องเปิดพื้นที่ให้ผู้ที่เราเข้าไปวิเคราะห์ได้กำหนดความหมายของการกระทำด้วยตัวเอง(<http://www.whaf.or.th/modules.php?name=News&file=article&sid=127>)

ในกรณีนี้ถ้าจะสรุปว่าการที่ผู้หญิงมุสลิมต้องคลุมหน้าถือเป็นการกดขี่ไปเสียทั้งหมด หรือการที่ผู้หญิงเลือกใช้คุณสมบัติของความเป็นหญิง เช่น ความอ่อนน้อม ถือเป็นการสยบยอม ต่อปัญหาหรือไม่มีการตั้งคำถามกับกรณีเช่นนี้ ก็แสดงให้เห็นถึงการวิเคราะห์ที่ตื้นจนเกินไป อย่างไรก็ตาม แม้ว่าโทษของการต่อรองกับอำนาจของคุณมุกดาอาจจะแตกต่างไปจากการต่อรองกับ ข้าราชการของคุณรังสิมา รอดศรีศรี แต่สิ่งหนึ่งที่นักการเมืองหญิงทั้งสองมีส่วนร่วม ก็คือการใช้เห็นถึง อีกร่างมวบวมของการที่ผู้หญิงถูกกดขี่ ดังนี้

“...ถามว่ากระทบใหม่ ครอบครัวยุคใหม่ ครอบครัวยุคใหม่ กลับมีความอบอุ่นมากขึ้น อันนี้เราได้อย่างบทพิสูจน์ว่าเอาหละ พอเรามีอะไรขึ้น ครอบครัวยุคใหม่ ภูมิใจที่ได้สามี เข้าใจ ลูกเข้าใจเป็นกำลังใจอย่างหนึ่ง แล้วถามว่ากระทบในด้านของสังคมภายนอกใหม่ สังคม ภายนอก คนที่ไม่รู้จักเรา..ใช่ แต่ในเขตเลือกตั้งไม่ใช่ กลับได้คะแนนสงสารเยอะกับแรงบวมมา มอบดอกไม้ ร้องไห้ร้องไห้ มาให้กำลังใจ มากินนอน โทรศัพทมา กลับได้แรงบวม คิดว่าไม่ กระทบ...” (มุกดา พงษ์สมบัติ, สัมภาษณ์)

คะแนนสงสาร : การแสวงหาอำนาจของนักการเมืองหญิงจากการถูกโจมตีด้วยข่าวลือ

การใช้คะแนนเสียงจากความสงสารของประชาชนเมื่อนักการเมืองทั้งสองต้องเผชิญกับการถูกโจมตีในเรื่องข่าวลือดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่าเรื่องเพศที่อาจเป็นอาณานิคมที่ ร่างกายและจิตวิญญาณของผู้หญิงถูกกดขี่บังคับให้สยบยอมในการสนองความต้องการทางเพศ ของผู้ชายนั้น ในขณะที่เรื่องเพศก็ช่วยในการเสริมสร้างพลังอำนาจให้กับผู้หญิงจำนวนไม่ น้อยและเป็นช่องทางที่ผู้หญิงจะใช้ในการทำทนายหรือบ่อนทำลายปิตาธิปไตยได้ด้วยการไม่สยบ ยอมหรือล้อเล่นกับกติกาและกฎเกณฑ์ของโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่เป็นอยู่

แม้ว่านักสังคมศาสตร์จะมีแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องอำนาจที่แตกต่างกัน แต่ก็มักที่จะนิยาม ความหมายของ “อำนาจ” โดยเน้นที่ความสามารถในการกำหนดผลลัพธ์ของการต่อรองให้เป็น ตามที่ตนต้องการ กล่าวคือความสามารถขึ้นอยู่กับทรัพยากรที่มี ดังนั้น อำนาจจึงมีลักษณะของ กระบวนการที่ผู้เกี่ยวข้องต่อรองกัน โดยมีทรัพยากรเป็นฐานสำคัญ ซึ่งสำหรับทรัพยากรใน กระบวนการแห่งอำนาจเป็นได้ทั้งสิ่งที่เป็นรูปธรรม เช่น กำลังทหาร และทรัพย์สิน หรือสิ่งที่เป็น นามธรรม เช่น ความรู้ ความชำนาญพิเศษ และช่องทางที่จะติดต่อส่งอิทธิพลต่อผู้มีอำนาจ หรือ การใช้ความเป็นหญิงในการขึ้นสู่อำนาจทางการเมืองอย่างเช่นกรณีของอิวีตา เปเรง ของประเทศ อาร์เจนตินา (ชลิตาภรณ์ ส่งสัมพันธ์, 2537, น.107)

ดังนั้น ความเป็นหญิงที่หลายคนมักคิดว่าคือความอ่อนแอซึ่งเมื่อต้องเผชิญกับการถูก กล่าวหา ก็ยังมีความน่าสงสาร น่าเห็นใจในฐานะผู้ถูกกระทำและการเป็นผู้ถูกกระทำจากการถูก กล่าวหา จึงกลายเป็นทรัพยากรที่นักการเมืองทั้งสองใช้ในการต่อรองกับการโจมตีด้วยข่าวลือที่

เกิดขึ้น แม้ว่าสำหรับนักการเมืองหญิงคนอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นครุณหญิงสุธาวัฒน์ เกยุราพันธ์ และ ดร.ณททัย ทิวไผ่งามนั้น การแสวงหาอำนาจจากเรื่องเพศ (ข่าวลือในเชิงชู้สาว) อาจเป็นเหมือนอำนาจในลักษณะที่พึ่งพิงที่ต้องผ่านความสัมพันธ์ส่วนตัวกับชื่อเสียงที่ต้องเสียไป อีกทั้ง การใช้ความเป็นหญิงเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในลักษณะดังกล่าวก็ไม่ใช่สิ่งที่ น่าภาคภูมิใจสำหรับการเป็นนักการเมืองซึ่งเป็นอาชีพที่มีเกียรติในสังคม

“...สำหรับบางคนที่ยังบอกว่ายิงโดนใจดีมาก คะแนนสงสารก็ยิ่งมากนั้น ก็ไม่แนเสมอไป ใครโดนแบบนี้คงเลือกที่จะไม่โดนมากกว่า เพราะได้ อาจจะไม่คุ้มเสียกับคะแนนที่ได้มา กับชื่อเสียงที่เสียไป เราทุกคนเป็นผู้หญิง เรามีศักดิ์ศรี ถ้าเลือกที่จะไม่ให้โดนใจดี คงเลือกที่จะไม่โดนมากกว่า แต่ถ้ามันโดนไปแล้วก็ต้องบริหารจัดการจิตใจให้เข้มแข็ง อาจจะถูกแปลงเป็นคะแนนได้บางส่วน สำหรับคนที่เขามีใจเป็นธรรม แต่ได้คงไม่คุ้มเสียสำหรับมุมมองตัวเอง...” (สุธาวัฒน์ เกยุราพันธ์, สัมภาษณ์)

“...ณ วินาทีนั้นไม่ได้คิดอะไรหรอกคะ คือก็เพิ่งไปรู้ว่า เธอ ที่เขาพูดกันอาจจะมีส่วนบ้าง แต่ไม่คิดว่าทั้งหมด เพราะว่าเวลานี้ มีประชาชนบางคนจริง ๆ นะที่เขาเข้ามาพูดกับเรา แล้วเขาก็ร้องไห้ให้เรา เขาบอกว่าวันนั้นยายดูอยู่สงสารจังเลย แล้วเขาก็จับมือ แล้วเขาก็ร้องไห้ ทั้ง ๆ ที่เขาก็ไม่ได้เป็นอะไรกับเรา แต่ก็ไม่รู้ว่าจะเป็นอย่างที่เขาพูดหรือเปล่า concept เรื่องนี้ พี่ ๆ ผู้ชาย ส.ส. เขาก็ให้กำลังใจ เขาบอก นี่คะแนนสงสารมาตรึมเลย ถ้าเลือกตั้งเร็ว ๆ นี้ แต่ไม่จริงเลย ค่ะ พอเลือกตั้งใหม่ เนื่องจากตอนนั้นสถานการณ์ที่มันเกิดปัญหาแล้วมีพรรคเดียวลง ก็ไม่ช่วยเราเลยนะ เพราะฉะนั้น จะมาบอกว่ามันไม่ใช่ตัวแปรทั้งหมดเหมือนกัน...” (ณททัย ทิวไผ่งาม, สัมภาษณ์)

ดังนั้น สำหรับผู้ศึกษาแล้ว เรื่องเพศจึงเป็นได้ทั้งการกดขี่และการปลดปล่อยหรือการทำทลาย ปิตาธิปไตยและการกำกับควบคุมของผู้หญิง ซึ่งควรจะมีบทบาทมากขึ้นในการทำความเข้าใจสถานการณ์และประสบการณ์ในเรื่องเพศที่แตกต่างของผู้หญิง โดยการรวมเอาปัจจัยอย่างตำแหน่งแห่งที่และภูมิหลังที่ต่างกันซึ่งส่งผลต่อการมองประเด็นและประสบการณ์ที่ต่างกันของผู้หญิง แทนการยึดติดกับเรื่องราวและโครงเรื่องแบบเดียวว่าเป็นประสบการณ์ร่วมที่เป็นสากลของผู้หญิงในระบบชายเป็นใหญ่หรือระบบปิตาธิปไตย

อย่างไรก็ตาม โดยที่เราจะเห็นได้ว่าไม่ใช่ทุกการเมืองหญิงทุกคนที่จะได้รับความเห็นใจจากประชาชนในรูปของคะแนนเสียงเหมือนเช่นกรณีของคุณรังสิมาและกรณีของคุณมุกดา แม้ ดร. ณททัย ที่อาจจะมี การพูดถึงประเด็นในเรื่องนี้ แต่ก็ไม่ได้ทำให้ได้รับชัยชนะจากการเลือกตั้งเมื่อครั้งที่ผ่านมา แม้ว่าจะเป็นพรรคการเมืองเดียวที่ลงสมัครรับเลือกตั้งในเขตนั้น แต่สำหรับคุณรังสิมาและคุณมุกดาแล้ว ความเป็นพื้นที่ที่แตกต่างซึ่งส่งผลให้นักการเมืองทั้งสองต้องทำงาน

การเมืองในลักษณะที่ต้องดูแลชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างใกล้ชิด อาจถือเป็นตัวช่วยสำคัญที่ส่งผลต่อการได้รับคะแนนความนิยมที่เพิ่มขึ้นในครั้งนี้นี้ด้วย ดังนั้น เราจึงอาจกล่าวได้ว่า สถานการณ์ดังกล่าวสำหรับคุณรังสิมาและคุณมุกดาแล้ว แสดงให้เห็นถึงภาวะของการมี/ได้มาซึ่งอำนาจ ซึ่งถือเป็นรูปแบบหนึ่งของการเมืองในความหมายแบบกว้าง ซึ่งหมายถึงความสามารถของคนที่เปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางกายภาพและทางสังคมของตน

อนึ่ง สำหรับผู้ศึกษาแล้ว ความหมายของ “การเมือง” ในทางสังคมศาสตร์นั้น ไม่ได้จำกัดแค่เพียงเรื่องขององค์กร สถาบัน และการทำงานของรัฐบาลเท่านั้น หากแต่อีกซีกหนึ่งของการนิยาม มองว่าการเมืองเป็นเรื่องของอำนาจ ซึ่งหมายถึงความสามารถของคนหรือสถาบันที่จะเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางกายภาพและทางสังคมของตน อีกทั้งการเมืองที่มีฐานอยู่ที่อำนาจ ไม่มีขอบเขตที่ชัดเจนและอาณาบริเวณเฉพาะ เหมือนจินตภาพเกี่ยวกับการเมืองที่เป็นทางการหรือการเมืองเชิงสถาบันซึ่งถูกจำกัดให้อยู่ในสถาบันและโครงสร้างอำนาจรัฐ อำนาจในความหมายนี้จึงออกจะฟุ้งกระจายอยู่ในหลายที่ ไม่ได้รวมศูนย์อยู่ที่บุคคล กลุ่มคนหรือสถาบันใดสถาบันหนึ่ง อำนาจเป็นเรื่องของการกำหนดความหมาย กฎเกณฑ์ที่กำกับพฤติกรรมของคนในสังคมและการควบคุมพฤติกรรมและการให้ความหมายของคนให้อยู่ในกรอบดังกล่าว คนแต่ละคนจึงทำหน้าที่เป็นทั้งผู้กำกับควบคุมพฤติกรรมของตนเองและคนอื่นให้เป็นไปตามกรอบหรือมาตรฐานความถูกต้องดีงาม ในขณะที่เดียวกันแต่ละคนก็เป็นผู้ถูกควบคุมโดยคนอื่นหรือพลังทางสังคมอื่นด้วย ความสำคัญจึงอยู่ที่การใช้อำนาจและความสัมพันธ์เชิงอำนาจมากกว่าจะมองหาว่าใครมีหรือไม่มีอำนาจ นอกจากนี้ อำนาจไม่ได้เป็นเพียงเรื่องของการขู่เข็ญบังคับ แต่เป็นเรื่องของการกำกับร่างกายและจิตวิญญาณของคนซึ่งแยบยลกว่าการใช้กำลังบังคับ

การจัดการและการตีความประสบการณ์ข่าวลือ : ผ่านมุมมองผู้มากประสบการณ์ทางการเมือง

ความแตกต่างในเรื่องของประสบการณ์ทางการเมืองสามารถส่งผลต่อการมอง การตีความ และการจัดการของนักการเมืองหญิงในเรื่องข่าวลือได้ไม่แตกต่างจากตัวแปรในเรื่องของความเป็นชนชั้นกลางหรือความเป็นพื้นที่ ซึ่งสำหรับคุณหญิงสุดารัตน์ เกตุราพันธ์ และคุณปวีณา หงสกุล แม้ว่าทั้งสองต่างก็ยอมรับว่าข่าวลือในเชิงขู่สาวถือเป็นส่วนหนึ่งในอุปสรรคของการใช้ชีวิตทางการเมืองของผู้หญิง แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าผู้หญิงจะต้องจำนนต่อสภาพดังกล่าว โดยการรับเอาปัญหาในเรื่องดังกล่าวเข้ามาบั่นทอน ชีวิตการทำงานและชีวิตส่วนตัวเช่นเดียวกับนักการเมืองหญิงคนอื่น ๆ เพราะสิ่งสำคัญเหนือสิ่งอื่นใดคือ การยอมรับจากประชาชนในเรื่องการทำงาน เพราะฉะนั้น เมื่อนักการเมืองหญิงต้องเผชิญกับการถูกโจมตีด้วยข่าวลือ สิ่งทีพึงกระทำสำหรับ

คุณปวีณาคือการนิ่งเฉย ในขณะที่คุณหญิงสุภารัตน์นั้น แม้ข่าวลือในเชิง ผู้สาวอาจไม่สามารถสร้างผลกระทบต่อความเป็นนักการเมืองหรือมีผลกระทบต่อชีวิตส่วนตัวได้มากมายนัก แต่ก็ควรที่จะมีแนวทางในการปกป้องศักดิ์ศรีของการเป็นนักการเมืองซึ่งอาจจะออกมาในรูปของการฟ้องร้องหรือการทำชนกับปัญหาด้วยแนวทางอื่น ๆ

“...ดิฉันเป็นคนไม่ค่อยเอาสาระสำหรับเรื่องแบบนี้ เพียงแต่ถ้ามีช่องทางที่จะปกป้องศักดิ์ศรีของตัวเองได้ ดิฉันแก้ปัญหาโดยชนกับปัญหา แต่ถ้าเป็นใน internet ก็สุดปัญญา ก็ต้องเรียกว่าให้เป็นทานไป แต่ถ้ารู้ตัวตนก็ฟ้องเท่านั้นเอง ถ้ามว่าทำไมไม่ต้องฟ้อง เราก็มีสติธิในการปกป้องศักดิ์ศรีของเราบ้าง ถ้าเราไม่มีสติในการปกป้องศักดิ์ศรีของเราเลย มันก็ไม่ไหว ถ้ามว่าทำไมไม่ค่อยอยากทำความ ใครไปโรงไปศาลก็เบื่อ แต่เราไม่มีทางที่จะปกป้องศักดิ์ศรี เราก็ต้องพึ่งขบวนการศาลสถิตยุติธรรม...” (คุณหญิงสุภารัตน์ เกษราพันธุ์, สัมภาษณ์)

“...ก่อนเข้ามาเล่นการเมือง เคยได้ยินได้ฟังเกี่ยวกับการโจมตีข่าวลือของนักการเมืองหญิงมาก่อน แต่ก็รู้สึกเฉย ๆ ไม่ค่อยสนใจ ไม่ค่อยให้ความสำคัญเท่าไร เพราะเราคิดว่าการโจมตีเป็นเรื่องปกติเพราะว่ามันมีทั่วไป ไม่ได้ให้ความสำคัญกับตรงนั้นเลย ให้ความสำคัญกับการทำงานมากกว่า...เพราะสิ่งเหล่านั้นไม่ได้กระทบกับปัญหาของการทำงาน ไม่ใช่ว่าคอร์รัปชัน เราก็ต้องเฉย ๆ เพราะว่าโจมตีไปก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร...” (ปวีณา หงสกุล, สัมภาษณ์)

การนิ่งเฉย : การต่อต้านชัดเจนต่อระบบความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมของ
ปวีณา หงสกุล

การนิ่งเฉยกับประเด็นเรื่องข่าวลือสำหรับกรณีของคุณปวีณา หงสกุล ถือเป็นวิธีการของการต่อต้าน ชัดเจนตามมุมมองแนวคิดการควบคุมทางสังคม : อำนาจ และการต่อต้านชัดเจนของมิเชล ฟูกูต์ ซึ่งการต่อต้านชัดเจนในความหมายของแนวคิดนี้ไม่ใช่การต่อต้านชัดเจนเพื่อให้หลุดพ้นไปจากอำนาจ หากแต่การต่อต้านชัดเจนนั้นคือการสร้างความหมายใหม่ให้กับตัวตนของเรา เสรีภาพสำหรับฟูกูต์จึงหมายถึงความสามารถของปัจเจกชนที่จะก้าวข้ามข้อจำกัดและแปรเปลี่ยนตัวเองให้เข้ากับชุดของความสัมพันธ์เชิงอำนาจหนึ่ง ๆ หรือแปรเปลี่ยนความสัมพันธ์เชิงอำนาจนั้นเสีย และสร้างทางเลือกหรือรูปแบบชีวิตทางเลือกภายใต้ความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ปรากฏอยู่ ดังนั้นเป้าหมายของการต่อสู้กับอำนาจหรือการเมืองจึงไม่ใช่เพียงเพื่อการปลดปล่อย หากแต่คือการต่อต้านชัดเจนและเป็นการต่อต้านชัดเจนที่เกิดภายในโครงสร้างอำนาจที่ไม่เท่าเทียม สำหรับกรณีของคุณปวีณาก็เช่นเดียวกัน การนิ่งเฉยนั้นถือเป็นการสร้างทางเลือกหนึ่งให้กับชีวิตของการเป็นนักการเมืองเมื่อต้องประสบกับมรสุมข่าวลือซึ่งถือเป็นเรื่องที่น่าหลีกเลี่ยงได้ยากสำหรับการเป็นนักการเมือง เพื่อให้สามารถก้าวข้ามผ่านสถานการณ์ที่เลวร้ายและกลับคืนสู่สภาพปกติได้เร็วที่สุด ดังนั้น เราจึงไม่สามารถมองได้ว่าการนิ่งเฉยในกรณีของการศึกษาครั้งนี้หมายถึงการสยบยอมหรือ

ความไม่สนใจต่อปัญหา หากแต่เป็นรูปแบบหนึ่งของการต่อต้านชัดเจนตามแนวทางการเสริมพลัง (Empowerment) ซึ่งนักสตรีศึกษาอยากให้ผู้หญิงทุกคนเกิดแนวทางในเรื่องดังกล่าวเมื่อต้องเผชิญกับภาวะการถูกกดขี่

นอกจากนี้ สำหรับผู้ศึกษาแล้ว การเลือกใช้วิธีหนึ่งเฉยสยบความเคลื่อนไหวในเรื่องข่าวลือสำหรับ คุณปวีณานั้น ดูเหมือนว่าจะมีนัยยะในเรื่องอื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง กล่าวคือ เราจะเห็นได้ว่าตลอดระยะเวลาในการทำงานทางการเมืองภายหลังการหันมาจับประเด็นในเรื่องของเด็กและสตรีที่ถูกทำร้ายและถูก ทารุณกรรมสำหรับคุณปวีณาแล้ว ภาพข่าวส่วนใหญ่ของคุณปวีณาที่ปรากฏสู่สาธารณะมักจะถูกนำเสนอในเรื่องของผลงานการทำงานในการช่วยเหลือเด็กและสตรีที่ถูกทำร้ายมากกว่าการนำเสนอประเด็นการถูกโจมตีในเรื่องข่าวลือเชิงชู้สาวเหมือนเช่นกรณีของการเมืองหญิงคนอื่น ๆ การพูดแบบนี้ไม่ได้หมายความว่า คุณปวีณาถือเป็นนักการเมืองที่ไม่เคยได้รับผลกระทบจากการโจมตีเรื่องข่าวลือเลย แต่ที่สิ่งที่น่าสนใจสำหรับประเด็นในเรื่องนี้อยู่ที่ว่าการใช้วิธีต่อต้านชัดเจนด้วยการนิ่งเฉยกับภาพลักษณ์ของการเป็นนักการเมืองหญิงที่มีความสนใจในประเด็นเรื่องของเด็กและผู้หญิงที่ถูกทำร้ายสำหรับคุณปวีณาแล้ว มีความเชื่อมโยงกันอย่างไร

สำหรับผู้ศึกษาแล้ว วิธีการจัดการกับข่าวลือและภาพลักษณ์ดังกล่าวถือได้ว่ามีความสอดคล้องกันเป็นอย่างมาก หากแต่ก็ไม่สามารถสรุปได้ว่าสมมุติฐานซึ่งผู้ศึกษาได้ทำการตั้งข้อสังเกตไว้ 2 ประเด็นนั้น ข้อไหนจะสามารถใช้อธิบายปรากฏการณ์ดังกล่าวได้ดีที่สุด อย่างไรก็ตาม สำหรับสมมุติฐานในการเลือกใช้วิธีการนิ่งเฉยเพื่อตอบโต้การถูกโจมตีด้วยข่าวลือของคุณปวีณานั้นสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 แนวทาง ดังนี้

สำหรับแนวทางแรก การที่คุณปวีณาถือได้ว่าเป็นนักการเมืองที่มีภาพลักษณ์ของการเป็นผู้หญิงที่มีความสนใจในการให้ความช่วยเหลือเด็กและสตรีที่ถูกทำร้าย ซึ่งถือเป็นข้อที่ก่อารันตีความเป็นปวีณา หงสกุล ต่อการรับรู้ของประชาชน รวมทั้งวิธีการใช้สื่อมวลชนในการสร้างชื่อเสียงโดยวิธีการพยายามเสนอหรือส่งข่าวคราวความเคลื่อนไหวให้สื่อมวลชนรับทราบอย่างสม่ำเสมอ รวมถึงการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับสื่อมวลชน และการจัดตั้งทีมงานจากสื่อมวลชนในปัจจุบัน และ/หรืออดีตสื่อมวลชนให้เข้ามาทำงานร่วมกัน ตามที่อาภา อนันตกุล (2542, น.1) ได้ศึกษาไว้ในเรื่องการใช้สื่อมวลชนสร้างชื่อเสียงของนักการเมืองนั้น ส่งผลให้การให้ความสำคัญกับประเด็นเรื่องของข่าวลือในเชิงชู้สาวสำหรับ คุณปวีณาไม่มีความสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับข่าวลืออื่น ๆ ที่สร้างผลกระทบในการทำงานทางการเมือง เช่น การคอร์รัปชัน หรือการโจมตีในเรื่องของการทำงานในด้านการให้ความช่วยเหลือผู้หญิงและเด็ก ทั้งนี้เพราะการมีต้นทุนในเรื่องของการทำงานที่ได้ใจจากคนและแหล่งทรัพยากรในเรื่องของสื่อมวลชนจึงอาจทำให้ความสำคัญของข่าวลือในเชิงชู้สาวมีความสำคัญน้อยกว่าข่าวลือประเภทอื่น ๆ

ในขณะที่แนวทางที่สองนั้น การเลือกใช้วิธีการนั่งเฉยต่อสถานการณ์ที่ต้องเผชิญในเรื่องของการ ถูกโจมตีเรื่องในเชิงชู้สาวสำหรับคุณปวีณาแล้ว อาจถูกเลือกใช้เพียงเพื่อให้สอดคล้องกับภาพลักษณ์ของการเป็นนักการเมืองหญิงที่สนใจในประเด็นเรื่องของเด็กและสตรีที่ถูกทำร้ายมากกว่าเพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง กล่าวคือ จากฐานความเชื่อที่ว่า การแบ่งแยกความเป็นหญิง ความเป็นชายผ่านกรอบแนวคิดทวิลักษณ์นิยมที่ส่งผลให้เกิดการสร้างฐานการอธิบายความเป็นหญิงความเป็นชายว่าเกิดขึ้นจากความแตกต่างระหว่างเพศหญิงและเพศชาย โดยเฉพาะในด้านสรีระหรือชีววิทยา ซึ่งความต่างในแง่มุมนี้นำไปสู่การสร้างข้อสรุปอื่น ๆ ว่าหญิงชายมีความแตกต่างกันในด้านอื่น ๆ ด้วย โดยที่ผู้หญิงมีลักษณะที่อ่อนด้อยกว่าผู้ชายและเป็นคุณลักษณะซึ่งเป็นผลพวงที่ติดมากับธรรมชาติตั้งแต่เกิด ดังนั้น ผู้หญิงจึงต้องจำนนต่อความอ่อนด้อยของตัวเองตามที่กฎเกณฑ์ธรรมชาติได้สร้างขึ้นให้กับลักษณะของผู้หญิง คำอธิบายเหล่านี้จึงถูกนำไปสร้างเป็นความเชื่อและค่านิยมต่าง ๆ ที่มีต่อคุณลักษณะของผู้หญิงที่พึงมีพึงเป็นตามที่สังคมคาดหวัง เช่น ผู้หญิงต้องมีความอ่อนโยน เรียบร้อย และเมื่อมาyardคติในเรื่องดังกล่าวถูกนำมาเกี่ยวข้องกับภาพลักษณ์ของการเป็นนักการเมืองที่สนใจในประเด็นที่เกี่ยวข้องเด็กและสตรี ซึ่งมีนัยยะถึงการเป็นผู้หญิงที่มีความอ่อนโยน เรียบร้อย สบายยอม ใจเย็น หรือมีจิตใจที่ดี ดังนั้น การเลือกใช้วิธีนั่งเฉยจึงน่าจะที่เหมาะสมกับภาพลักษณ์ของการเป็นปวีณา หงสกุลมากที่สุด ซึ่งหากเลือกใช้วิธีการตอบโต้ในลักษณะที่มีความเข้มแข็งมากเกินไปเหมือนเช่นกรณีของคุณรังสิมารอดรงค์มี หรือคุณหญิงสุดารัตน์ เกษราพันธุ์ ก็จะทำให้กระทบกับภาพลักษณ์ของการเป็นปวีณา หงสกุล ซึ่งคนในสังคมต่างก็รับรู้ว่าคุณมีจิตใจเมตตาและอ่อนโยน แม้ว่าคุณปวีณาจะมีความเข้าใจว่าการเป็นนักการเมืองนั้นหมายถึงผู้ที่มีความขยันและความอดทนซึ่งเป็นเหมือนส่วนผสมระหว่างความเป็นผู้หญิงและผู้ชายอย่างละครึ่งก็ตาม

ในส่วนของคุณหญิงสุดารัตน์ซึ่งถือได้ว่าเป็นนักการเมืองหญิงเพียงไม่กี่คนที่ถูกโจมตีด้วยข่าวลือในเรื่องชู้สาวและความไม่โปร่งใสในการบริหารประเทศนั้น การเลือกใช้วิธีการแก้ปัญหาของเธอสะท้อนให้เห็นได้ถึงประสบการณ์ทางการเมืองที่สั่งสมมาอย่างยาวนาน เช่น การพูดถึงการชนกับปัญหาหรือการใช้วิธีฟ้องร้องเพื่อยุติการโจมตีข่าวลือ อย่างไรก็ตาม เป็นที่รับรู้กันว่าคุณหญิงสุดารัตน์ถือเป็นนักการเมืองหญิงที่มีความเป็นนักการเมืองจริง ๆ โดยการแสดงภาพลักษณ์ต่อสายตาประชาชนด้วยการมีความเข้มแข็งใน ทุกสถานการณ์ที่เผชิญเหมือนที่นักการเมืองชายส่วนมากเป็น ท่าทีที่ดูเหมือนไม่ให้ความสำคัญกับข่าวลือในเชิงชู้สาวเท่าที่ควร อาจทำให้หลายคนคิดว่านี่คือการสยบยอมต่อการควบคุมผู้หญิงในพื้นที่ทางการเมือง เนื่องจากการที่คุณหญิงสุดารัตน์ยอมรับว่าข่าวลือคือสิ่งที่เราไม่สามารถควบคุมได้หรือไม่ แต่ในความเป็นจริงแล้ว เราอาจกล่าวได้ว่านี่คืออีกหนึ่งรูปแบบของการต่อต้านขัดขืนกับการถูกกล่าวหาด้วยข้อครหาในเชิง

ผู้ชาย กล่าวคือภายใต้การพูดถึงข่าวลือในเชิงผู้ชายแบบที่ไม่ให้ความสำคัญ แต่กลับมีการพูดถึง การปกป้องสิทธิและศักดิ์ศรีในฐานะที่เป็นมนุษย์ สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เราเห็นว่าแม้เรื่องของพฤติกรรม ทางเพศ นอกกรอบก็สามารถทำให้หญิงเหล็กของวงการเมืองไทยกระทบความรู้สึกได้เหมือนกัน แม้จาก บทสัมภาษณ์จะไม่ได้แสดงให้เห็นก็ตาม สิ่งเหล่านี้จึงเรียกได้ว่าเป็นเรื่องของประสบการณ์ ทางการเมืองจริง ๆ ที่จะสอนให้รู้ว่าการเมืองหญิงต้องวางตัวอย่างไร คิดอย่างไร เมื่อต้องเผชิญ กับการโจมตีในเรื่องข่าวลือ

นอกจากนี้แล้ว สิ่งที่น่าสนใจสำหรับการเลือกใช้แนวทางการจัดการข่าวลือด้วยวิธีการชน กับปัญหาโดยการดำเนินคดีฟ้องร้องนั้น สำหรับผู้ศึกษาแล้ว ถือเป็นแนวทางที่สะท้อนให้เห็นถึงแง่มุมเล็ก ๆ ในเรื่องของภาวะของการมีอำนาจและบารมีได้เช่นเดียวกัน เนื่องจากสำหรับนักการเมืองหญิงคนอื่น ๆ แล้ว การฟ้องร้องอาจถือเป็นแนวทางสุดท้ายที่นักการเมืองหญิงจะเลือกใช้หรือไม่ จำเป็นแนวทางดังกล่าวก็จะไม่ถูกนำมาใช้ เนื่องจากเงื่อนไขที่เป็นข้อจำกัดทั้งในเรื่องของหลักฐาน ระยะเวลาในการดำเนินคดี ฯลฯ ซึ่งไม่สามารถทำให้ข่าวลือจบได้โดยเร็ว แต่สำหรับคุณหญิงสุดารัตน์ แล้ว การฟ้องร้องกลับถูกเลือกขึ้นมาใช้ในการแก้ปัญหาในลำดับต้น ๆ โดยไม่คำนึงถึงผลในเรื่อง ระยะเวลา อย่างไรก็ตาม การพูดถึงภาวะของอำนาจและบารมีในครั้งนี้ ไม่ได้หมายความว่า การฟ้องร้องจะช่วยทำให้นักการเมืองหญิงผู้นั้นเป็นผู้ที่มีอำนาจ ใด ๆ ทั้งสิ้น หากแต่ภาวะของอำนาจ และบารมีในที่นี้หมายถึงความกล้าที่จะเผชิญหน้ากับปัญหา (ผู้ที่ปล่อยข่าวลือ) โดยตรง ซึ่งหากไม่ ใช้ผู้มากประสบการณ์ทางการเมืองแล้ว ก็คงจะมีนักการเมืองหญิงน้อยคนจริง ๆ ที่จะเลือกใช้แนวทาง ดังกล่าวในการจัดการกับปัญหา

ผลกระทบจากข่าวลือในเชิงผู้ชาย

สำหรับนักการเมืองหญิงบางคนแล้ว ข่าวลือสามารถสร้างผลกระทบในชีวิตการทำงาน ในแง่ของการทำลายชื่อเสียงและการตกเป็นเป้าสายตาของประชาชนเมื่อต้องปรากฏตัวต่อหน้า สาธารณชนและผลกระทบในชีวิตส่วนตัวในแง่ของความรู้สึก ในขณะที่นักการเมืองหญิงบางคน เห็นว่าการถูกโจมตีด้วย ข่าวลือในเชิงผู้ชายกลับสามารถสร้างอำนาจในการต่อรองให้แก่ นักการเมืองหญิง จากการเป็นผู้ถูกกระทำโดยข่าวลือมาสู่การเป็นผู้กระทำ หรือเราอาจกล่าวได้ว่าการถูก โจมตีด้วยข่าวลือในเชิงผู้ชายสามารถเป็น แรงบวกให้นักการเมืองในแง่ของการได้รับคะแนนเสียง และ ความนิยมจากประชาชนที่เพิ่มมากขึ้น

“แต่ว่าบางคนก็ดูข่าว อ้อนี่เหอหมุกดา สายตามองเรา แต่เรายิ้ม แล้วสายตาตอบ เขา พยักหน้าให้ ฉะนั้นแหละที่เป็นข่าว คือสื่อมันออกจนเขาจำหน้าได้ ไปที่ไหนเขาจะมอง คนที่เขา ไม่รู้จักเราก็จะมองด้วยสายตาแบบคำถาม ถามด้วยคำถาม...” (หมุกดา พงษ์สมบัติ, สัมภาษณ์)

“...เราก็อาจมีบ้างว่าพอหลังมีข่าวหมาด ๆ สด ๆ ไปเดินห้าง หรืออาจจะมีความรู้สึกว่า คนอาจจะมองเราด้วยสายตาที่ทำให้กระทบกระเทือนความรู้สึก แต่ก็อย่างที่บอก คิดว่าเวลาเท่านั้นที่จะรักษาและเยียวยา...” (จณิสตา ลิวเฉลิมวงศ์, สัมภาษณ์)

การสร้างกำลังใจ : ผ่านผลกระทบจากข่าวลือที่ได้รับ

ดังที่ได้กล่าวข้างต้นแล้วว่า ในทุกรายละเอียดของประเด็นต่าง ๆ ก็จะมีเรื่องของความแตกต่างแฝงไว้อยู่ จึงทำให้เราไม่สามารถที่จะสรุปหรือเหมารวมได้ว่าปรากฏการณ์ในเรื่องต่าง ๆ มีความสอดคล้องไปในทางเดียวกันทั้งหมด ในเรื่องของผลกระทบจากข่าวลือเชิงชู้สาวก็เช่นเดียวกัน จะเห็นได้ว่าสำหรับนักการเมืองหญิงบางคนแล้ว การเสียชื่อเสียงจากการถูกกล่าวหา มักจะเกิดขึ้นกับประชาชนที่มีการหลงเชื่อในข่าวลือได้โดยง่ายและประชาชนที่อยู่นอกเขตพื้นที่ทางการเมืองของนักการเมืองหญิงผู้นั้น ดังนั้น แง่มุมของความเสียหายที่เกิดขึ้นกับนักการเมืองหญิงดังกล่าว จึงอาจไม่ใช่ความเสียหายที่สร้างผลทำลายล้างในชีวิตทางการเมืองทั้งหมดเสมอไป เนื่องจากการยังคงได้รับกำลังใจประชาชนที่เชื่อมั่นในตัวนักการเมืองหญิงผู้นั้น

“...รำคาญใจอยู่บ้างและก็สิ่งที่เสียคือชื่อเสียง สำหรับคนที่เชื่อ สำหรับคนที่หลงเชื่อ เป็นเหยื่อเชื่อเขาไปง่าย ๆ โดยไม่ไตร่ตรองเหตุผล เราก็เสียชื่อเสียงกับคนนั้นไป...” (สุดารัตน์ เกตุราพันธ์, สัมภาษณ์)

“...แล้วถามว่ากระทบในด้านของสังคมภายนอกไหม คนที่ไม่รู้จักเรา...ใช่ แต่ในเขตเลือกตั้งไม่ใช่ กลับได้คะแนนสงสารเยอะกับแรงบวก...” (มุกดา พงษ์สมบัติ, สัมภาษณ์)

“...แต่สุดท้ายเราก็ต้องมองให้มัน bird eye view และกว้างขึ้นมาว่าคนไทยมีตั้ง 62 ล้านคนทั่วประเทศ ถ้าเกิดจะรู้ ก็คงรู้กันกระจัดกระจาย คงไม่รู้ทั้ง 62 ล้านคนหรอก...” (จณิสตา ลิวเฉลิมวงศ์, สัมภาษณ์)

อย่างไรก็ตาม สำหรับผู้ศึกษาแล้ว การพูดในลักษณะเช่นนี้สะท้อนให้เห็นถึงการสร้างกำลังใจให้เกิดขึ้นกับนักการเมืองหญิง อันเป็นแนวทางสำคัญในการเสริมพลัง (Empower) ให้ผู้หญิงสามารถเผชิญกับปัญหาในเรื่องดังกล่าวได้อย่างมั่นคง

ข่าวลือ : ผลกระทบที่เกิดขึ้นกับชีวิตครอบครัว

การพูดถึงผลกระทบต่อชีวิตครอบครัวภายหลังการถูกโจมตีด้วยข่าวลือของนักการเมืองหญิงถือเป็นสิ่งที่ไม่ควรถูกมองข้าม แม้เราจะไม่สามารถให้น้ำหนักได้ว่าเมื่อเปรียบเทียบกับ

ระหว่างนักการเมืองหญิงที่อยู่ในสถานภาพโสดกับนักการเมืองหญิงที่สมรสแล้ว บุคคลใดจะได้รับผลกระทบจากการถูกกล่าวหาได้มากกว่ากัน แต่การพูดถึงชีวิตของครอบครัวของผู้หญิงนั้นถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการศึกษาในแนวทางสตรีศึกษา เนื่องจากการรับรู้หลักของสังคมที่เห็นว่าผู้หญิงกับพื้นที่ครัวเรือนถือเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบหลักของการเป็นผู้หญิง (แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าภาระผูกพันในเรื่องครอบครัวของผู้หญิงจะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้) ดังนั้น สิ่งใดที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงและกระทบกับความเป็นครอบครัวจึงถือเป็นสิ่งที่เราไม่ควรละเลยที่จะทำการศึกษาในฐานะที่เป็นแนวทางการศึกษาตามแบบสตรีนิยม

อย่างไรก็ตาม สำหรับนักการเมืองที่อยู่ในสถานภาพสมรสและมีครอบครัวแล้ว เมื่อผู้ศึกษาได้ทำการสอบถามถึงผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับชีวิตส่วนตัวนั้น คำตอบที่ได้รับกลับเป็นเรื่องของชีวิตส่วนตัวที่พูดถึงความเป็นครอบครัวเป็นหลัก ไม่ใช่การพูดถึงตัวเองแต่เพียงอย่างเดียว แม้ว่าคำตอบที่จะได้รับอาจมีความแตกต่างหลากหลายในเรื่องของผลกระทบต่อชีวิตครอบครัว แต่นั่นไม่ใช่สิ่งสำคัญ หากแต่สิ่งสำคัญสำหรับการพูดถึงประเด็นในเรื่องนี้ก็คือการที่ครอบครัวถือเป็นสิ่งแรกที่ผู้หญิงห่วงหาอาวและให้ความสำคัญเมื่อต้องเผชิญกับสภาวะการถูกกดขี่ ดังนั้นหากคนในครอบครัวเข้าใจในสถานการณ์ที่ผู้หญิงต้องประสบและพร้อมที่จะยื่นเคียงข้างก็จะทำให้นักการเมืองหญิงมีกำลังใจในการต่อสู้กับปัญหามากยิ่งขึ้น โดยที่สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ก็เนื่องจากกระบวนการขัดเกลาทางสังคมในสถาบันต่าง ๆ ที่สอนให้ผู้หญิงตระหนักว่าความสำคัญของการเป็นผู้หญิงคืออะไรและพื้นที่สำหรับผู้หญิงในการดำเนินชีวิตคืออะไร

“...ถามว่ากระทบไหม ครอบครัวไม่นะ กลับมีความอบอุ่นมากขึ้น อันนี้เราได้อย่างบทพิสูจน์ว่า เอาหละ พอเรามีอะไรขึ้น ครอบครัวอยู่เคียงข้างเรา ภูมิใจที่ได้สามีเข้าใจ ลูกเข้าใจ เป็นกำลังใจอย่างหนึ่ง...” (มุกดา พงษ์สมบัติ, สัมภาษณ์)

“..คงจะขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของเรา ในเมื่อเราไม่ได้เป็นจริง ครอบครัวก็ไม่กระเทือน ครอบครัวเองไม่ได้มีปัญหาอะไรเลย...” (สุดารัตน์ เกตุราพันธ์, สัมภาษณ์)

ดังที่ได้กล่าวข้างต้นแล้วว่าชาวสื่อในเชิงผู้สาวสามารถสร้างอำนาจในการต่อรองให้แก่ นักการเมืองหญิงในแง่ของการได้รับคะแนนเสียงและความนิยมจากประชาชนที่เพิ่มมากขึ้นนั้น สิ่งเหล่านี้ตอกย้ำให้เราเห็นว่าเรื่องเพศก็สามารถช่วยในการเสริมสร้างพลังอำนาจให้กับผู้หญิงและเป็นช่องทางที่ผู้หญิงจะใช้ในการทำทนายหรือบ่อนทำลายปีศาจปีศาจได้เช่นกัน อย่างไรก็ตาม อาจจะต้องมีการตั้งคำถามต่อไปว่าการได้รับคะแนนเสียงที่เพิ่มมากขึ้นดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องกับการเป็นพื้นที่ซึ่งในที่นี้หมายถึงพื้นที่ต่างจังหวัดหรือไม่ อย่างไร เพราะว่าประโยชน์ที่ได้รับจากชาวสื่อไม่สามารถเกิดขึ้นได้จริงสำหรับนักการเมืองหญิงซึ่งมีเขตเลือกตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร ดังเช่นกรณีของ ดร.ณททัย ทิวไผ่งาม ซึ่งผู้ศึกษาในทำการวิเคราะห์ในเบื้องต้นแล้ว

อย่างไรก็ตาม จากบทวิเคราะห์ทั้งหมดข้างต้น ทำให้ผู้ศึกษาต้องหันกลับมาพิจารณาว่าในความเป็นจริงแล้ว นักการเมืองหญิงได้รับผลกระทบจากข่าวลือในเชิงชู้สาวที่มากกว่านักการเมืองชายจริงหรือ หรือว่าควรที่จะเป็นเรื่องที่แล้วแต่กรณีมากกว่าการสรุปโดยภาพรวม

ข่าวลือ : ผลกระทบที่แตกต่างระหว่างนักการเมืองหญิงและนักการเมืองชาย

สำหรับนักการเมืองหญิงบางคนนั้น จะมีการพูดถึงประเด็นความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมระหว่างนักการเมืองหญิงและนักการเมืองชายเมื่อถูกโจมตีด้วยข่าวลือเชิงชู้สาว ในขณะที่เดียวกันก็มีนักการเมืองหญิงบางคนที่ถูกพูดถึงประเด็นเรื่องนี้ในลักษณะที่เห็นว่าทั้งนักการเมืองหญิงและนักการเมืองชายต่างก็ได้รับผลกระทบในเรื่องของข่าวลือไม่แตกต่างกัน

แต่สำหรับผู้ศึกษาแล้ว แม้ว่าในเบื้องต้นจะได้มีการตั้งคำถามกับผลกระทบที่ได้รับอย่างแตกต่างกันระหว่างนักการเมืองหญิงและนักการเมืองชายซึ่งเห็นว่าเป็นเรื่องของการเชื่อมโยงความไม่เท่าเทียมระหว่างผู้ชายและผู้หญิงเข้ากับเรื่องเพศวิถี เนื่องจากเห็นว่าในหลายกรณีที่นักการเมืองชายซึ่งตกเป็นข่าวในเชิงชู้สาวมักจะถูกมองในทำนองหยอกเย้ามากกว่าการตำหนิติเตียนหรือได้รับการปกป้องว่าเป็นเรื่องส่วนตัวที่ แยกขาดจากการทำงานด้านการเมือง แต่ภายหลังจากที่ได้ทำการศึกษา จึงทำให้ผู้ศึกษาพบว่า จริงอยู่แม้ว่าสังคมจะมีการเปิดช่องให้ผู้ชายมีเสรีภาพในการแสดงออกทางเพศได้มากกว่าผู้หญิง ด้วยการมีมายาคติที่เชื่อว่าผู้ชายมีความต้องการทางเพศที่มากมายและต้องระบายออกเป็นคำอธิบายหลักของพฤติกรรมทางเพศนอกการแต่งงาน แต่ก็ยังมีนักการเมืองชายบางคนที่ถูกโจมตีด้วยเรื่องข่าวลือและต้องตกเป็นข่าวในลักษณะเช่นนี้อย่างต่อเนื่องทั้งในช่วงระหว่างการเลือกตั้งและภายหลังการได้รับตำแหน่งทางการเมืองหรือแม้ว่าจะพ้นจากอำนาจทางการเมืองไปแล้ว ซึ่งตัวอย่างที่เห็นได้อย่างชัดเจน คือ กรณีข่าวของอดีตนายกรัฐมนตรี ชวน หลีกภัย ซึ่งถูกโจมตีในเรื่องของชีวิตครอบครัว และเรื่องชู้สาวที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศที่เบี่ยงเบน รวมถึง พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี ที่อาจกล่าวได้ว่าตลอดชีวิตทางการเมืองนั้น ถูกโจมตีโดยเรื่องชู้สาวมาอย่างต่อเนื่องควบคู่ไปกับเรื่องของความไม่โปร่งใสในการบริหารประเทศ และล่าสุดข่าวความสัมพันธ์กับนักร้องสาวชื่อดังของประเทศไทยที่เกิดขึ้นในประเทศไทยอังกฤษซึ่งถึงแม้ว่าอดีตนายกฯ จะพ้นจากอำนาจทางการเมืองไปแล้ว แต่ข่าวลือในลักษณะดังกล่าวก็ยังคงปรากฏให้เห็นและยังถูกทำให้เป็นข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์เกือบทุกฉบับและเรียกความสนใจจากประชาชนได้ไม่แพ้ข่าวใหญ่อื่น ๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาเดียวกัน

สิ่งนี้จึงทำให้เราต้องหันกลับมามองว่าสมมุติฐานที่มองว่านักการเมืองหญิงเท่านั้นหรือที่ถูกกดขี่จากโครงสร้างความสัมพันธ์ที่ไม่เท่าเทียมนี้ ? และนักการเมืองหญิงจะต้องตกเป็นผู้ถูกระงับจากการใช้อำนาจของโครงสร้างในระบบชายเป็นใหญ่เท่านั้นหรือ ? เนื่องจากการถูกโจมตีในเรื่องชู้สาวสำหรับนักการเมืองหญิงบางคนก็สามารถถูกแปรเปลี่ยนเป็นคะแนนเสียงจากประชาชนได้เช่นกัน

ดังนั้นเราจึงไม่สามารถที่จะพูดโดยสรุปได้อีกต่อไปว่านักการเมืองหญิงเท่านั้นที่ได้รับผลกระทบจากข่าวลือในเรื่องชู้สาวในระดับที่มากกว่านักการเมืองชาย แม้ว่าสังคมจะมีความคาดหวังในเรื่องของกรอบพฤติกรรมทางเพศของผู้หญิงที่เคร่งครัดมากกว่าผู้ชาย แต่เนื่องจากปัจจัยในเรื่องของความแตกต่างทั้งในเรื่องของชีวิตครอบครัว การศึกษา ความแตกต่างในพื้นที่อยู่อาศัย และประสบการณ์ทางการเมืองที่อยู่ภายใต้ระบบพหุนิยมจริยศาสตร์ดังกล่าวซึ่งสามารถส่งผลกระทบต่อการเมือง การตีความ และการจัดการของนักการเมืองในเรื่องข่าวเชิงชู้สาว จึงทำให้การพูดโดยภาพรวมไม่สามารถทำได้โดยง่ายอีกต่อไป หากแต่การพิจารณาโดยเฉพาะกรณีต่างหากที่สมควรถูกใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นท่ามกลางสภาพความแตกต่างของสังคม แม้กรณีของ ดร.ณทัย ทิวไผ่งาม ซึ่งสังคมมุ่งเน้นในการหาคำตอบจากฝ่ายหญิงมากกว่าฝ่ายชายซึ่งเป็นผู้นำของประเทศที่ตกเป็นข่าวเดียวกัน อาจจะเป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นว่าผู้หญิงนั้นได้รับผลกระทบที่รุนแรงและยาวนานมากกว่าผู้ชายอย่างชัดเจน แต่ในกรณีของ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งตลอดระยะเวลาของการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีหรือแม้จะพ้นสภาพจากการดำรงตำแหน่งทางการเมืองก็ยังคงถูกกล่าวหาด้วยเรื่องในลักษณะเช่นนี้ควบคู่ไปกับการถูกเปิดโปงถึงความไม่โปร่งใสในการบริหารประเทศอย่างต่อเนื่อง อาจทำให้เราต้องหันกลับมามองอย่างจริงจังว่าการพูดว่านักการเมืองหญิงมักจะได้รับผลกระทบจากการข่าวลือเชิงชู้สาวที่มากกว่านักการเมืองชายในทุกกรณีนั้น เราสามารถพูดแบบนี้ได้หรือไม่ เพราะสิ่งหนึ่งที่ทำให้ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวของคนในสังคมยึดติดกับมายาคติในเรื่องนี้ก็คือการใช้วิธีนี้ขยี้ต่อข้อกล่าวหา ซึ่งเมื่อถูกใช้กับนักการเมืองหญิงและนักการเมืองชายจะทำให้ได้รับผลที่แตกต่างกัน เนื่องจากผู้ชายมีมายาคติในเรื่องของความต้องการทางเพศที่มากมายและต้องมีการระบายออกเป็นตัวรองรับ ดังนั้น เรื่องเพศจึงไม่สามารถทำร้ายผู้ชายได้มากเท่าผู้หญิง แต่เราต้องอย่าลืมว่าการรักษาภาพลักษณ์ของนักการเมืองก็ถือเป็นเรื่องสำคัญที่ไม่แตกต่างไปจากการทำหน้าที่ในการดูแลผลประโยชน์ของประชาชน เพราะฉะนั้น เราจึงไม่อาจด่วนสรุปได้ว่าผู้หญิงถูกกดขี่จากเรื่องเพศวิถีในระดับที่ไม่เท่ากับนักการเมืองชาย โดยที่ในความเป็นจริงแล้ว การโจมตีข่าวในเชิงชู้สาวที่เกิดขึ้นกับอดีตนายกฯ ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งมีระดับของความรุนแรงอย่างต่อเนื่องนั้น ไม่มีใครสามารถสรุปได้อย่างถูกต้องว่าอดีตนายกฯ ผู้นี้หรือคู่กรณีที่ตกเป็นข่าวร่วมกัน ใครจะได้รับผลกระทบจากข่าวที่รุนแรงมากกว่ากัน แต่เพราะคนใน

สังคมมักจะคิดล่วงหน้าไปก่อนแล้วว่าผู้หญิงไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใดก็มักจะต้องตกเป็นเหยื่อที่น่าสงสาร และอดีตนายภรรยา ทักษิณ ชินวัตร เองก็มักจะใช้วิธีการนิ่งเฉยกับปัญหา (ซึ่งในความเป็นจริงแล้วการนิ่งเฉยก็หมายถึงการต่อต้านและขัดขืนกับปัญหาในรูปแบบหนึ่ง) ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้ว การที่ใครจะได้รับผลกระทบที่มากกว่าใครนั้นอาจต้องมีปัจจัยในเรื่องอื่น ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องที่มากไปกว่าเรื่องโครงสร้างความสัมพันธ์ที่ไม่เท่าเทียมระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงดังกล่าว

ส่งท้าย

นักการเมืองหญิงแต่ละคนก็จะมีแนวทางในการจัดการ ควบคุม และต่อรองในเรื่องข่าวลือเชิงชู้สาวอย่างแตกต่างกัน โดยที่บางคนเลือกใช้วิธีทำใจต่อปัญหาที่เกิดขึ้นและนิ่งเฉย ในขณะที่บางคนใช้วิธีการตอบได้ในรูปแบบต่าง ๆ เนื่องจากการเป็นนักการเมืองซึ่งถือเป็นบุคคลสาธารณะทำให้ไม่สามารถนิ่งเฉยกับการถูกโจมตีในลักษณะเช่นนี้ เช่น การแถลงข่าว การให้สัมภาษณ์ การฟ้องร้อง การปราศรัยตอบโต้หรือแม้แต่การใช้ศาสนาเป็นที่พึ่งทางจิตใจ รวมถึงการเลือกใช้วิธีการปฏิบัติการโจมตีตัวเองเพื่อสร้างคะแนนความนิยมจากประชาชนโดยทางอ้อม ซึ่งแต่ละวิธีการก็จะมีรายละเอียดของความแตกต่างแบ่งแยกย่อยลงไปอีก นอกจากนี้ ในส่วนของการควบคุมนั้น นักการเมืองหญิงต่างก็มีความเห็นร่วมกันว่า การควบคุมที่ดีที่สุดควรเริ่มต้นจากการควบคุมสภาพจิตใจของใจให้มีความเข้มแข็งในอันดับแรก ทั้งนี้ เนื่องจากข่าวลือกับการเป็นนักการเมืองถือเป็นเรื่องที่น่าเกลียดได้ยาก ดังนั้น ผู้หญิงจึงไม่ควรที่จะหวั่นไหวและกลับมาสู่การเป็นตัวของตัวเองให้เร็วที่สุดเมื่อเวลาที่เผชิญกับสถานการณ์ดังกล่าว อย่างไรก็ตาม สำหรับผู้ศึกษาแล้ว แต่ละแนวทางที่นักการเมืองหญิงเลือกใช้ได้สะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างในเรื่องของภูมิหลังทางชีวิตทั้งในเรื่องของครอบครัว การศึกษา ประสบการณ์ทางการเมือง ความแตกต่างในพื้นที่ทางการเมืองที่อยู่ภายใต้สภาพของของสังคมที่เรียกว่าพหุนิยมทางจริยศาสตร์ ซึ่งบอกให้เราเห็นว่าชีวิตทางสังคมในช่วงรอยต่อของศตวรรษที่ 20 และศตวรรษที่ 21 ได้กลายเป็นเรื่องสลับซับซ้อนและยากต่อการทำความเข้าใจที่มากขึ้นกว่าเดิม ทั้งนี้ เนื่องจากคนต่างสถานที่และกาลเวลาเริ่มที่จะไม่ได้มองเห็นและเข้าใจโลกเหมือนกันหรือมีมาตรฐานของความดีงามชุดเดียวกันตามที่นักสังคมศาสตร์บางกลุ่มเชื่ออีกต่อไป เรื่องราวและประสบการณ์ในต่างบริบทและต่างระบบคิดจึงสะท้อนให้เห็นถึงความหลากหลายของระบบความเชื่อ ความหมายและวิถีปฏิบัติ มาตรฐานความดีงามและความจริงแท้ อันเป็นสากลซึ่งถูกทำลายและโต้เถียงเกี่ยวกับข้อจำกัด/ความคับแคบ/และอคติที่ฝังรากอยู่อย่างซ่อนเร้น เรื่องราวและชุดคำอธิบายหลักที่เคยถูกประยุกต์ใช้กับกรณีต่าง ๆ ที่เกิดต่างที่ต่างเวลา จึงถูกลดพลังลงไปเรื่อย ๆ ดังนั้น ปรัชญาการณณ์และชีวิตทางสังคมของคนจึงเป็นเรื่องที่สลับซับซ้อน

เกินกว่าจะทำความเข้าใจได้ด้วยโครงเรื่องและความหมายแบบเดียวหรือตัดสินได้ด้วยมาตรฐานความผิดถูกชุดเดียว สำหรับผู้ศึกษาแล้ว มีความเห็นว่าการตระหนักถึงความแตกต่างและสภาพของสังคมที่เปลี่ยนแปลงดังกล่าวข้างต้นนี้ นอกจากจะทำให้สามารถเข้าใจได้ถึงแนวคิดและมุมมองที่สะท้อนอยู่ในวิธีการจัดการปัญหาของนักการเมืองหญิงแต่ละคนแล้ว ยังได้ทำให้มองเห็นถึงข้อค้นพบใหม่ ๆ ซึ่งไม่เคยถูกตั้งคำถามมาก่อนในสังคม

ดังนั้น การศึกษารูปแบบการกดขี่ที่เกิดขึ้นกับนักการเมืองหญิงดังกล่าว จึงทำให้ไม่สามารถมองข้ามความแตกต่างในแต่ละประสบการณ์ของนักการเมืองหญิง เนื่องจากการมองนักการเมืองหญิงในลักษณะเป็นกลุ่มเป็นก้อนเดียวกันว่ามีประสบการณ์ของความเป็นผู้หญิงร่วมกันกับผู้หญิงในสังคมเดียวกันและสังคมอื่น แล้วสรุปว่านักการเมืองหญิงโดยรวมเป็นเช่นนั้น อาจทำให้เกิดปัญหาในการวิเคราะห์ ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้ว ความไม่เท่าเทียมและการกดขี่ระหว่างคนกลุ่มต่าง ๆ มีอยู่หลายมิติที่มีความเกี่ยวพันซ้อนทับกันอยู่ในแต่ละสังคม ซึ่งผู้หญิงต่างสังคม ต่างเวลาก็จะได้รับผลกระทบของการถูกกดขี่ ไม่เท่ากัน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละคน โดยที่จะเห็นได้ว่าเมื่อพิจารณาจากประสบการณ์ในระดับบุคคล เราจะเห็นได้ถึงแง่มุมใหม่ที่น่าสนใจ ซึ่งสามารถใช้เรื่องของความแตกต่างเป็นฐานในการอธิบายหลัก เช่น การที่นักการเมืองหญิงและนักการเมืองชายต่างก็มีโอกาสที่จะได้รับผลกระทบจากข่าวลือในเชิงชู้สาวในระดับที่ไม่แตกต่างกัน หรือในบางกรณีที่นักการเมืองหญิงเป็นผู้ทำภารกิจต่อนักการเมืองหญิงด้วยกันเอง เช่น กรณีระหว่างคุณหญิงสุดารัตน์ เกตุราพันธ์และคุณจณิสตา ลิวเฉลิมวงศ์ ซึ่งมีการพาดพิงถึงความสัมพันธ์ในเชิงชู้สาวระหว่างคุณแบบ จณิสตา กับหัวหน้าพรรคชาติไทย

อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะผู้หญิงจะอยู่ในพื้นที่ใดของสังคม ในพื้นที่สาธารณะ ในพื้นที่ส่วนตัว จะอยู่ในสถานภาพของการเป็นนักการเมือง เป็นนักธุรกิจ หรือเป็นแม่บ้าน หากแต่เรื่องเพศวิถีก็ยังคงถูกผูกติดกับผู้หญิงในทุกสถานะ ทุกพื้นที่ เช่นเดียวกับที่นักสตรีนิยมแนวสุดขั้ว/รากเหง้า เห็นว่าเพศวิถี (Sexuality) ถือเป็นโครงสร้างที่มีความสำคัญที่แม้แต่โครงสร้างการกดขี่ผู้หญิงในรูปแบบอื่น ๆ ซึ่งปรากฏในพื้นที่สาธารณะ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการผลิต (Production) ซึ่งถูกทำลายจากสภาพเศรษฐกิจ เมื่อเริ่มมีการนำเครื่องจักรเข้ามาใช้ในระบบการผลิตหลัก แต่เงื่อนไขที่ผู้หญิงถูกเอาเปรียบจากการมีลักษณะทางกายภาพที่แตกต่างจากผู้ชายก็ยังคงปรากฏอยู่ หรือการสืบพันธุ์ (Reproduction) ซึ่งการเป็นแม่และการเป็นภรรยาถูกใช้เป็นเครื่องมือในการกีดกันผู้หญิงออกจากระบบการผลิต แต่เมื่อมีวิวัฒนาการของการคุมกำเนิดซึ่งทำให้เรื่องของเพศสัมพันธ์ (Sex) และการสืบพันธุ์ (Reproduction) ถูกแยกออกจากกัน ในที่นี้หมายถึงการเป็นแม่ได้กลายเป็นบทบาทหนึ่งของผู้หญิงเลือกที่จะเป็นหรือไม่ก็ได้ แต่ผู้หญิงก็ยังคงถูกกดขี่จากระบบชายเป็นใหญ่ รวมถึงเรื่องของ

กระบวนการขัดเกลาทางสังคม (Socialization) ซึ่งการที่ผู้หญิงมีลักษณะทางกายภาพที่สามารถตั้งครรรภ์รวมถึงคลอดบุตรนั้น ทำให้หน้าที่ในการเลี้ยงดูบุตรกลายเป็นหน้าที่ของผู้หญิง ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วความเป็นแม่มีความเกี่ยวข้องกับความเป็นสถาบันทางการเมือง ซึ่งไม่สามารถใช้อธิบายให้เห็นถึงสภาพการกดขี่ของผู้หญิงเมื่อสภาพบริบททางสังคมเปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือสิ่งที่ผู้ศึกษากำลังจะบอกก็คือเรื่องของกรณีศึกษาที่ด้วยเรื่องชู้สาวสำหรับผู้หญิงนั้น มีโอกาสที่จะเกิดขึ้นได้กับผู้หญิงใน ทุกแวดวงของสังคม และการป้องกันที่จะไม่ให้เกิดสิ่งเหล่านี้ก็ถือเป็นเรื่องยากตราบดีที่สังคมไทยยังคงมองเรื่องทางเพศในแง่ลบและยังคงมีกำกับควบคุมพฤติกรรมทางเพศทั้งในรูปแบบที่เปิดเผยและไม่เปิดเผย เพราะฉะนั้น งานการศึกษาในครั้งนี้จึงต้องถูกสร้างขึ้น เพื่อบอกให้สังคมรับรู้ว่าการที่ผู้หญิงสามารถเข้าสู่พื้นที่ทางการเมือง ก็ไม่ได้หมายความว่าความการถูกกดขี่จะไม่หมดไป แต่เมื่อผู้หญิงต้องเผชิญกับปัญหาใหญ่ระดับโครงสร้างของสังคมเช่นนี้ ซึ่งไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะจัดการกับปัญหาดังกล่าว ผู้หญิงจะมีแนวทางในการจัดการเรื่องนี้อย่างไร หรือเราอาจกล่าวได้ว่าผู้หญิงจะมีแนวทางในการเสริมพลัง (Empowerment) ให้แก่ตัวเอง ด้วยการเปลี่ยนภาวะของผู้ที่ไม่ต่อสู้ไปสู่การเป็นผู้ต่อสู้และรู้จักควบคุมสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับชีวิตของตนเองอย่างไร สำหรับแนวคิดสตรีนิยมแล้ว แนวทางการเสริมพลัง (Empowerment) ถือเป็นเป้าหมายสำคัญที่ผู้หญิงจะใช้ต่อสู้กับระบบชายเป็นใหญ่ เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตภายใต้ระบบปิตาธิปไตยได้อย่างมีความสุข เช่นเดียวกับที่ผู้ศึกษาเห็นว่าเราไม่สามารถที่จะหลุดพ้นจากสังคมที่เต็มไปด้วยระบบคิดแบบชายเป็นใหญ่ได้ สิ่งที่เราควรทำก็คือการมีแนวทางในการดำเนินชีวิตภายใต้ระบบ การกดขี่ที่ทำให้เราไม่รู้สึกว่าเราคือผู้ถูกกระทำมากเกินไป ในขณะที่เดียวกันก็ต้องรู้จักการเป็นผู้กระทำด้วยเช่นกัน ดังนั้น การศึกษาในเรื่องการจัดการ ต่อรอง และควบคุมเรื่องเพศของนักการเมืองหญิง : ผ่านการศึกษาเรื่องข่าวลือในเชิงชู้สาว จึงเปรียบเสมือนการใช้ชีวิตภายใต้ระบบคิดแบบชายเป็นใหญ่และเป็นเหมือนแนวทางในการเป็นผู้กระทำและผู้ถูกกระทำที่ไม่ถูกกดขี่มากเกินไป เพราะอย่างไรก็ตาม ในฐานะที่เป็นมนุษย์ นักการเมืองหญิงก็ไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ/ เพศวิถีได้ และยังเป็นบุคคลสาธารณะด้วยแล้ว ก็ไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงการถูกกล่าวหาซึ่งในบางครั้งอาจไม่ใช่ความจริงได้เช่นกัน แม้ว่าข่าวลืออาจจะเป็นทั้งเรื่องของการทำลายความน่าเชื่อถือ และเป็นเรื่องของระบบการตรวจสอบโดยภาคประชาชนที่เกิดขึ้นเมื่อสภาพการณ์ของระยะห่างระหว่างประชาชนและนักการเมืองเริ่มมีความชัดเจนมากขึ้น เพราะฉะนั้น การเลือกที่เลือกศึกษาแนวทางการจัดการกับข่าวลือในเชิงชู้สาวของนักการเมืองหญิง จึงถือเป็นการศึกษาที่ตั้งอยู่บนสภาพปัญหาของผู้หญิงอย่างแท้จริงและทำให้เห็นสภาพที่แท้จริงว่าความเป็นผู้หญิง (คุณลักษณะของความเป็นหญิง) และการตกเป็นเหยื่อในเรื่องข่าวลือเชิงชู้สาวของนักการเมืองหญิงนั้น ไม่ใช่สิ่งที่ทำร้ายและกดขี่ผู้หญิงเสมอไป เนื่องจากสำหรับนักการเมืองหญิงบางคนแล้ว ประสบการณ์จาก

การถูกทำร้ายด้วยข่าวลือในเชิงชู้สาวได้แสดงให้เห็นว่าคุณลักษณะความเป็นหญิงซึ่งถูกเชื่อมโยงกับกับความอ่อนด้อยและถูกให้คุณค่าที่แตกต่างจากความเป็นชาย ซึ่งสำหรับนักสตรีนิยมแล้ว ควรที่จะมีการตั้งคำถามและรื้อสร้างองค์ประกอบในเรื่องดังกล่าว รวมทั้งการถูกโจมตีด้วยข่าวลือในเชิงชู้สาวซึ่งถือเป็นการลดความน่าเชื่อถือและทำลายชื่อเสียง ถือเป็นแรงบวกที่สร้างผลดีในทางอ้อมให้แก่นักการเมืองหญิงในแง่ของคะแนนเสียงที่เพิ่มขึ้นและแนวทางสนับสนุนในการแก้ปัญหาได้อย่างประสบผลสำเร็จ

